

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1429, 8 Ιούλη 2020

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Το κίνημα στις ΗΠΑ δείχνει το δρόμο

"Κόψτε τα ρεφτά από την αστυνομία" γράφει το πλάκατ του διαδηλωτή

ΒΑΛΤΕ ΧΕΡΙ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Γυρίστε στις
σελίδες 2 και 3

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2020
Επαναστατικές ιδέες
για μια εργατική
έξοδο από την
κρίση

Σάββατο Κυριακή
11 & 12 ΙΟΥΛΗ ΣΕΡΑΦΕΙΟ
Ρουφ. Πειραιώς 160

Οργανωθείτε
στο Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2020
Ένας χρόνος
κυβέρνηση ΝΔ
Ώρα για
εργατική
έξοδο από
την κρίση

σελ. 10-11

Τετάρτη 8/7
Στάση εργασίας
11πμ-3μμ
Συγκέντρωση
11.30πμ
Κλαυθμώνος

Πέμπτη 9/7
Συλλαλητήριο
στη Βουλή 7μμ
Καλούν ΕΚΑ
και ΑΔΕΔΥ

Κάτω τα χέρια από τις διαδηλώσεις

Με τετράωρη στάση εργασίας από τις 11πμ μέχρι τις 3μμ, την Τετάρτη 8 Ιούλη, απαντάνε οι εργαζόμενοι στο δημόσιο, με απόφαση της ΑΔΕΔΥ, στην κατάθεση του επαίσχυντου νομοσχεδίου για τις διαδηλώσεις στη Βουλή. Το απεργιακό συλλαλητήριο θα γίνει στις 11.30 πμ στην Κλαυθμώνος. Την επόμενη μέρα Πέμπτη 9 Ιούλη το Εργατικό Κέντρο Αθήνας και η ΑΔΕΔΥ καλούν σε απογευματινό συλλαλητήριο στις 7μμ, στην πλατεία Κλαυθμώνος.

Όσο κι αν η κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της προσπαθούν να πουν ότι το νομοσχέδιο δεν πλήττει τα συνδικάτα και τη συλλογική δράση των εργαζομένων, δεν πείθουν. Οι αποφάσεις της ΑΔΕΔΥ και του ΕΚΑ θα είναι η αρχή. Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή του ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης**: «Απαντάμε μαζικά στο νομοσχέδιο του Μητσοτάκη με την απαίτηση τα Συνδικάτα να προχωρήσουν άμεσα σε κινητοποιήσεις για να μην ψηφιστεί. Κλιμακώνουμε τους αγώνες μας σε

κάθε χώρο δουλειάς για να τσακίσουμε και στην πράξη τις αντιδραστικές αυτές επιλογές».

Πρόκειται πραγματικά για μια αντιδραστική επιλογή, κάθε άρθρο του νομοσχεδίου είναι μια πρόκληση. Το νομοσχέδιο όχι μόνο δίνει το δικαίωμα στην αστυνομία να απαγορεύει «συναθροίσεις» όπως θέλει αλλά νεκρανσταίνει διατάξεις του χουντικού διατάγματος του 1971 για τον «οργανωτή» της διαδήλωσης που θα δίνει λόγο και θα είναι υπόλογος στην αστυνομία ακόμα και για την περιφρούρησή της. Φτάνει στο σημείο να ανάγει σε ιδιώνυμο αδίκημα, με ποινές φυλάκισης τη συμμετοχή σε απαγορευμένη συγκέντρωση - διαδήλωση, ή στην περίπτωση που παραβιάζονται οι περιορισμοί που έχουν τεθεί.

Μερικούς μήνες πριν, ο Βρούτσης έβαλε στο στόχαστρο τις απεργίες με τον αντισυνδικαλιστικό νόμο των «ηλεκτρονικών ψηφοφοριών». Ο νόμος πέρασε, αλλά οι απεργίες συνεχίστηκαν. Ούτε η πανδημία δεν τις σταμάτησε.

Ψήφισε το νόμο για το άσυλο στα Πανεπιστήμια, αλλά κάθε απόπειρα των ΜΑΤ να δείξουν την «πυγμή» τους γύρισε μπούμερανγκ για την κυβέρνηση. Τώρα η κυβέρνηση νομίζει ότι οι εργαζόμενοι θα τρομάξουν με τις δρακόντειες προβλέψεις του νομοσχεδίου του Χρυσοχοϊδη. Θα πέσει πάλι έξω.

Φοβισμένη κυβέρνηση

Η κυβέρνηση της ΝΔ παριστάνει τον σκληρό εφαρμοστή του «νόμου και της τάξης» από την αρχή της θητείας της. Στην πραγματικότητα είναι μια φοβισμένη κυβέρνηση που τη μια στιγμή ικετεύει για συναίνεση και την άλλη τραβάει το γκλομπ. Ο Μητσοτάκης, οι υπουργοί του και η άρχουσα τάξη συνολικά, καταλαβαίνουν ότι έχουν μπροστά τους τους μαζικούς αγώνες μιας οργισμένης εργατικής τάξης που δεν κάθεται με σταυρωμένα χέρια να φορτωθεί τα σπασμένα της κρίσης που γιγαντώνεται.

Την πρόγευση για το τι τύχη θα έχουν οι απαγορεύσεις των δια-

δηλώσεων, την έδωσαν οι χιλιάδες αντιρατσιστές αγωνιστές και αγωνίστριες που, με τους μετανάστες χωρίς χαρτιά στην πρώτη γραμμή, διαδήλωσαν στις 26 Ιούνη στο κέντρο της Αθήνας αγνοώντας τις «υποδείξεις» και τις απειλές των γαλονάδων της αστυνομίας.

Οι υγειονομικοί βρέθηκαν όλο αυτό το διάστημα -και με τις απαγορεύσεις της καραντίνας- στην πρώτη γραμμή των απεργιών και των διαδηλώσεων. Θα εμποδίσει ένα φύλλο χαρτί που απαγορεύει τις «συναθροίσεις» σε υπουργεία και δημόσια κτήρια τους εργαζόμενους στα δημόσια νοσοκομεία να διαδηλώσουν έξω από το Υπουργείο Υγείας στις 15 Ιούλη;

Η κλιμάκωση των απεργιακών αγώνων, με τους εργαζόμενους/ες να κάνουν τους δικούς τους «μεγάλους περιπάτους» στο κέντρο των πόλεων θα κάνει σκόνη τις απαγορεύσεις των Μητσοτάκηδων και των Χρυσοχοϊδηδων.

Λέανδρος Μπόλαρης

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ “Δεν θα περάσει”

Η κυβέρνηση της ΝΔ προωθεί για ψήφιση στη Βουλή τις επόμενες ημέρες το αντιδραστικό νομοσχέδιο με τίτλο «Δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις και άλλες διατάξεις» το οποίο επιδιώκει να απαγορεύσει το δικαίωμα στη διαδήλωση που κατακτήθηκε με αγώνες.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη είδε το δυνάμωμα των εργατικών αντιστάσεων να ξεδιπλώνεται ακόμη και μέσα στην περίοδο της καραντίνας. Με τους Υγειονομικούς να ανοίγουν τον δρόμο για Δημόσια Δωρεάν Υγεία για όλους, και μαζί τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς ενάντια στο νομοσχέδιο της Κεραμέως που διαλύει τη Δημόσια Παιδεία. Είδε τις κινητοποιήσεις του Επισιτισμού, των Καλλιτεχνών, της Λάρκο. Τα τεράστια συλλαλητήρια ενάντια στον Ρατσισμό, τα συλλαλητήρια αλληλεγγύης στους εξεγεργμένους των ΗΠΑ και ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος.

Μαζική αντίσταση

Ο Μητσοτάκης και η άρχουσα τάξη καταλαβαίνουν ότι έχουν μπροστά τους τη μαζική αντίσταση της εργατικής τάξης και της νεολαίας σε όλες τις αντιδραστικές τους επιθέσεις και απέναντι σε αυτόν τον φόβο έχουν την αυταπάτη ότι θα τους προστατεύσει το νομοσχέδιο που κατεβάζουν.

Δεν θα τους περάσει. Όπως δεν έχουν καταφέρει με όλους τους νόμους που ψήφισαν ενάντια στο δικαίωμα της απεργίας, να σταματήσουν τις εργατικές απεργίες και διεκδικήσεις, όπως δεν έχουν καταφέρει με τους νόμους για την αριστοκράτεια να σταματήσουν την ελεύθερη διακίνηση ιδεών, έτσι και τώρα θα πάρουν την απάντηση από το μαζικό κίνημα.

Απαντάμε μαζικά στο νομοσχέδιο του Μητσοτάκη με την απαίτηση τα Συνδικάτα να προχωρήσουν άμεσα σε κινητοποιήσεις για να μην ψηφιστεί.

Κλιμακώνουμε τους αγώνες μας σε κάθε χώρο δουλειάς για να τσακίσουμε και στην πράξη τις αντιδραστικές αυτές επιλογές.

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΙΟΥΛΗ:
Στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ 11πμ - 3μμ
απεργιακή Συγκέντρωση
11.30πμ Κλαυθμώνος

ΠΕΜΠΤΗ 9 ΙΟΥΛΗ:
Συλλαλητήριο ΑΔΕΔΥ ΕΚΑ στις 7μμ
πλ. Κλαυθμώνος και πορεία στη Βουλή

Πάντα ήθελαν - ποτέ δεν μπόρεσαν

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου και το κύμα των εργατικών και νεολαιίστικων αγώνων της μεταπολίτευσης γκρέμισαν τις «κόκκινες ζώνες» και τις απαγορεύσεις συγκεντρώσεων και διαδηλώσεων. Αυτοί οι αγώνες έκαναν πραγματικό το δικαίωμα του «συνέρχασθαι» που υποτίθεται ότι κατοχυρώνει το Σύνταγμα. Η άρχουσα τάξη ποτέ δεν χώνεψε αυτή την κατάκτηση. Από τότε, κάθε φορά που οι κυβερνήσεις βρίσκονταν στα δύσκολα το έβαζαν στο στόχαστρο με απαγορεύσεις και νομοθετικές ρυθμίσεις.

Η κυβέρνηση του πατέρα Μητσοτάκη έκανε μια τέτοια κίνηση την άνοιξη του 1991. Ήταν χρονιά απεργιών, φοιτητικών και μαθητικών καταλήψεων (ο καθηγητής **Ν. Τεμπονέρας** είχε δολοφονηθεί τον Γενάρη από τους τραμπούκους της Δεξιάς στην Πάτρα). Ο «οδοστρωτήρας» του νεοφιλελευθερισμού έμπαινε σε κρίση. Κι η κυβέρνηση του Μητσοτάκη με τις διατάξεις του ΠΔ 141 έδινε το ελεύθερο στην αστυνομία να απαγορεύει «προληπτικά» τις «συναθροίσεις... αν απειλείται σοβαρή

διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής». Και έδινε το δικαίωμα στους αστυνομικούς διευθυντές να περιορίζουν «σε μέρος του οδοστρώματος... μικρού μεγέθους συναθροίσεις». Το 1992-93 τα «οδοστρώματα» ήταν γεμάτα από μικρά και μεγάλα ποτάμια απεργών και διαδηλωτών που γκρέμισαν τον Μητσοτάκη.

Σχεδόν είκοσι χρόνια αργότερα ο **Δένδιας**, τότε υπουργός δημόσιας τάξης της τρικομματικής μνημονιακής κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, πέρασε ένα άλλο Προεδρικό Διάταγμα που χτυπούσε το δικαίωμα στις συγκεντρώσεις και τις διαδηλώσεις συνοδεύοντάς το με μια ενορχηστρωμένη εκστρατεία για τις εκατοντάδες «μικρές» συγκεντρώσεις που υποτίθεται

ταλαιπωρούσαν το κέντρο της Αθήνας.

Το ΠΔ του Δένδια δημοσιεύτηκε στις αρχές Ιούνη του 2013. Και έμεινε κι αυτό, ουσιαστικά στα χαρτιά. Λίγες μέρες αργότερα ξεκινούσε η κατάληψη του ραδιομεγάρου της ΕΡΤ ενάντια στο «μαύρο» που έριξε η κυβέρνηση Σαμαρά. Οι δρόμοι γέμισαν, ο Σαμαράς έχασε το ένα δεκανίκι της κυβέρνησής του και τα επόμενα δυο χρόνια οι «μικρές» και «μεγάλες» διαδηλώσεις συνέχισαν να γεμίζουν τα «οδοστρώματα». Αυτό το μεγάλο κίνημα γκρέμισε την κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων.

Το εργατικό κίνημα σήμερα έχει την εμπειρία από όλες αυτές τις μάχες και τη δύναμη να γκρεμίσει την κυβέρνηση της ΝΔ και τις απαγορεύσεις της.

"Defund the Police - Κόψτε τα ρεφτά από την αστυνομία" είναι το μήνυμα που έρχεται από την Αμερική

Βάλτε χέρι στην αστυνομία, όχι στις διαδηλώσεις

Η προσπάθεια της κυβέρνησης Μητσοτάκη να δώσει περισσότερες εξουσίες στην αστυνομία για να ελέγχει τις διαδηλώσεις είναι γελοία, καθώς διαδηλωτές σε όλο τον πλανήτη συμπαράσπονται στο κίνημα που συγκλονίζει τις ΗΠΑ ενάντια στην αστυνομική βαρβαρότητα.

Τα κυβερνητικά παπαγαλάκια ισχυρίζονται ότι το νομοσχέδιο που συζητιέται στη Βουλή φροντίζει επιτέλους να ευθυγραμμίσει την ελληνική νομοθεσία με όσα ισχύουν σχεδόν σε όλες τις "ευνομούμενες χώρες". Ο συν-

ταγματολόγος Ν. Αλεβιζάτος προσπαθεί να δώσει κύρος σε αυτόν τον ισχυρισμό με άρθρο του στην κυριακάτικη Καθημερινή.

Ανατριχίλα

Ας μας πούνε λοιπόν με ποια χώρα θέλουν να κάνουμε σύγκριση: με την Αμερική του Τραμπ, με τη Γαλλία του Μακρόν ή τη Γερμανία της Μέρκελ; Παντού η οργή για τα αίσχη της αστυνομίας ξεχειλίζει. Παντού ο ρατσισμός των μπάτσων είναι τόσο προκλητικός σε βάρος των Μαύρων, των μεταναστών, της νεολαίας, των απεργών, ώστε η δολοφονία των Τζορτζ Φλόιντ έγινε εσωτερικό πολιτικό ζήτημα στην κάθε χώρα και όχι απλά κίνημα συμπαράστασης στο Black Lives Matter. Η σκέψη ότι κάθε ΜΑΤατζής θα αποκτήσει τη δυνατότητα να βάζει το γόνατό του στο σβέρκο ενός "παράνομου διαδηλωτή" προκαλεί ανατριχίλα.

"Μα δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας" επιμένει η κυβερνητική προπαγάνδα "αφού οι νέ-

ες ρυθμίσεις δεν αφορούν τα συνδικάτα, ούτε το ΚΚΕ- μόνο τους μπαχαλάκηδες που καλούν διαδηλώσεις με στόχο την ανατροπή του καπιταλισμού". Ματαιοπονούν αν νομίζουν ότι θα καταφέρουν να διασπάσουν τον κόσμο που διαδηλώνει σε "καλούς" και "κακούς" διαδηλωτές. Η κοινή απόφαση της ΑΔΕΔΥ και του ΕΚΑ να καλέσουν στάση εργασίας την Τετάρτη και συλλαλητήριο στη Βουλή την Πέμπτη ενάντια στο νομοσχέδιο είναι μια πρώτη απάντηση.

Έτσι πρέπει να συνεχίσουμε και να κλιμακώσουμε με στόχο όχι μόνο ότι οι νέες ρυθμίσεις θα μείνουν στα χαρτιά, όπως όλες οι προηγούμενες αντίστοιχες κυβερνητικές απόπειρες, αλλά και περνώντας στην αντεπίθεση. Στην Αμερική, μέσα από τις θυελλώδεις διαδηλώσεις για τις ζωές των Μαύρων αναδείχθηκαν αιτήματα που ξεκινάνε από το "Κόψτε τα λεφτά για την αστυνομία" και φτάνουν στο "Διαλύστε την αστυνομία".

Εδώ, η απάντησή μας στον Μητσοτάκη και τον Χρυσοχοϊδή συνοψίζεται με το σύνθημα "Βάλτε χέρι στην αστυνομία, όχι στις διαδηλώσεις". Δεν περιμένουμε ότι θα το υλοποιήσουν αυτά τα καθάρματα. Ξέρουμε, όμως, ότι τα ΜΑΤ δεν έσωσαν την συγκυβέρνηση Παπαδήμου από την οργή του κόσμου και το ίδιο θα γίνει ξανά απέναντι σε αυτήν την κυβέρνηση που είναι πιο αδύναμη πολιτικά. Και με αυτόν τον αέρα βγαίνουμε μαζί στους δρόμους και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί.

Νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Παρουσίαση στη σελίδα 18

www.socialismfrombelow.gr

Στηρίξτε την Εργατική Αλληλεγγυή

- Διαβάζουμε την Εργατική Αλληλεγγυή, γιατί μας βοηθάει να οργανώσουμε αυτόν τον αγώνα συλλογικά στο χώρο μας, στα νοσοκομεία, στις υπηρεσίες των δήμων, στα σουπερμάρκετ, παντού.
- Διαβάζουμε, για να μαθαίνουμε για τις μάχες που δίνει η τάξη μας στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο.
- Διαβάζουμε, γιατί παίρνουμε έμπνευση και κουράγιο από κάθε συγκεκριμένο παράδειγμα αλλά και επιχειρήματα απέναντι στην κυβερνητική εκστρατεία που βάζει τα κέρδη πάνω από την Υγεία των ανθρώπων. Που επιδοτεί τα αφεντικά και αφήνει απλήρωτες τις καθαρίστριες, μετατρέπει το τεστ για τον κορονοϊό σε ιδιωτική επιχείρηση, ξεδεύει για μέτρα αστυνόμευσης και όχι για ΜΕΘ.
- Διαβάζουμε, γιατί ο ιός του ρατσισμού κάνει την πανδημία πιο θανατηφόρα καθώς η κυβέρνηση επιλέγει να στριμώχνει τους πρόσφυγες σε άθλια στρατόπεδα όπου δεν εξασφαλίζεται κανένα μέτρο προστασίας από τον κορονοϊό
- Γραφόμαστε συνδρομητές/ριες στην Εργατική Αλληλεγγυή άμεσα για το επόμενο τρίμηνο με το ποσό των 30 ευρώ, για να τη στηρίξουμε και στον αγώνα ζωής που δίνουμε μαζί αλλά και στην κοινή μας πάλη για έναν κόσμο απαλλαγμένο από τη βαρβαρότητα που απλώνει ένα σύστημα σε βαθιά κρίση.

- Ενάντια στον Ρατσισμό στον Τραμπ και το Σύστημα
- Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της Πανδημίας
- Η πολύτιμη κληρονομιά της ιστορικής εμπειρίας

Μάχες στους Δήμους

ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑ

Σε κινητοποιήσεις διαρκείας βρίσκονται οι εργαζόμενοι του Δήμου Αγίας Βαρβάρας με καθημερινές στάσεις εργασίας από την Τρίτη 30/6 ενάντια στην αντεργατική επίθεση του Δημάρχου Λάμπρου Μίχου. Συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας πραγματοποιήθηκαν στην πλατεία Αγ.Βαρβάρας και στο Δημαρχείο τη Δευτέρα 6/7 και την Τρίτη 7/7 αντίστοιχα.

27 συμβασιούχοι εργαζόμενοι του Δήμου που δουλεύουν στις Κοινωνικές Δομές εδώ και 10 χρόνια δικαιώθηκαν με δικαστική απόφαση, μετατρέποντας τις συμβάσεις τους σε αορίστου. Διεκδίκησαν και κέρδισαν το αυτονόητο: τόσα χρόνια η δουλειά τους καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Από ναντι σε αυτή την απόφαση, ο Δήμαρχος, ερήμην του Σωματείου, των εργαζόμενων και του Δημοτικού Συμβουλίου, αποφάσισε να συνεδριάσει η οικονομική επιτροπή δια περιφοράς και να ασκήσει έφεση.

Η **Πρωτοβουλία Εργαζόμενων ΟΤΑ “Σκουπιδιάρα”** σε ανακοίνωσή της αναφέρει: “Βγάζει μάτια ότι όχι μόνο χρειαζόμαστε τη μόνιμη εργασία και την πολύχρονη εμπειρία των 27 εργαζομένων για να καλύψουν κάθε εργατική οικογένεια, κάθε παιδί και ηλικιωμένο του Δήμου που το έχει ανάγκη, αλλά και ακόμα περισσότερες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, νέες δομές και χρηματοδότηση.

Διεκδικούμε από τη δημοτική αρχή να αποσύρει την έφεση και να στηρίξει τη δικαστική απόφαση. Ο αγώνας των εργαζομένων είναι αγώνας που υπερασπίζει το δικαίωμα στη μόνιμη εργασία, ενάντια στην ελαστική εργασία και τις απολύσεις. Είναι αγώνας που υπερασπίζεται το δικαίωμα και τις ανάγκες όλων των δημοτών και ιδιαίτερα των πιο φτωχών οικογενειών για πρόσβαση σε σύγχρονες κοινωνικές υπηρεσίες με μόνιμο και έμπειρο προσωπικό.

Το να κερδίσουν οι συνάδελφοι τη μόνιμη δουλειά, δυναμώνει την κοινή πάλη όλων μας για καλύτερες συνθήκες εργασίας, καλύτερα μεροκάματα, πιο δυνατό συνδικάτο, καλύτερες υπηρεσίες για τα παιδιά και τους παππούδες μας. Να ξεσηκωθούμε όλοι μαζί, πολλοί από εμάς κερδίσαμε την μόνιμη εργασία σε προηγούμενους μεγάλους αγώνες, τώρα χρειάζεται να στηρίξουμε να μην χάσουν τη δουλειά τους οι 27 συνάδελφοι.

Να προχωρήσουμε σε απεργιακή κλιμάκωση των κινητοποιήσεων, να βάλουμε απεργιακό λουκέτο στο σκουπίδι και σε κάθε υπηρεσία του δήμου. Με την ΠΟΕ ΟΤΑ, τα πρωτοβάθμια σωματεία να κλιμακώσουμε τον αγώνα, συντονισμένα να μπλοκάρουμε τα γκαράζ και την αποκομιδή αλλά και τις άλλες υπηρεσίες του Δήμου. Να ενημερώσουμε και να ξεσηκώσουμε τις γειτονιές μας και τα άλλα εργατικά σωματεία για να στηρίξουν έμπρακτα τον αγώνα με κοινές κινητοποιήσεις. Στα σχολεία αυτές τις μέρες απολύονται πάνω από 40.000 συμβασιούχοι, στα νοσοκομεία παλεύουν για προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, ο αγώνας είναι κοινός.

Απαιτούμε τη σύγκληση του δημοτικού συμβουλίου, την ανάκληση της απόφασης της οικονομικής επιτροπής περί άσκησης έφεσης κατά της απόφασης.

Παλεύουμε για μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Κάτω τα χέρια από τους 27 εργαζόμενους/ες του δήμου Αγ.Βαρβάρας.

Συμπαράσταση μέχρι την νίκη!”

ΠΕΝΤΕΛΗ

Ανακλήθηκε τελικά η απόφαση για την ιδιωτικοποίηση της καθαριότητας στο Δήμο Πεντέλης, έπειτα από το Δημοτικό Συμβούλιο που έγινε την Τρίτη 30/6 το βράδυ. Έξω από το δημοτικό συμβούλιο, που γινόταν κλειστών των θυρών, είχαν συγκεντρωθεί εργαζόμενοι της καθαριότητας και του Σωματείου, καθώς και αντιπροσωπεία της ΠΟΕ-ΟΤΑ για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και να απαιτήσουν να παρθεί πίσω.

Μετά από πίεση αναγκάστηκαν να τους αφήσουν να μπουν, το θέμα μπήκε προ ημερήσιας διάταξης και με 18 υπέρ και 13 κατά υπερψηφίστηκε η ακύρωση των αποφάσεων για ιδιωτικοποίηση. Θυμίζουμε ότι η Δήμαρχος Πεντέλης **Δήμητρα Κεχαγιά** είχε καλέσει συνεδρίαση της οικονομικής επιτροπής που, μέσω τηλεδιάσκεψης, ψήφισε την ιδιωτικοποίηση, αγνοώντας πρόσφατη απόφαση του Δ.Σ. που ήταν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών του Δήμου. Είναι μια μεγάλη νίκη, που στέλνει το μήνυμα σε όλους όσους θέλουν να επιχειρήσουν κάτι παρόμοιο ότι οι περαιτέρω ιδιωτικοποιήσεις στους δήμους δεν θα περάσουν, όσες μεθοδεύσεις κι αν σκαφιστούν. Κάθε τέτοια νίκη είναι έμπνευση για όλους τους χώρους που παλεύουν τις ιδιωτικοποιήσεις και τους εργολάβους: από την ΕΥΔΑΠ και τη ΔΕΗ μέχρι τον ΟΣΕ και τα νοσοκομεία.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Απεργία ενάντια στις περικοπές

Μέρα κινητοποίησης ήταν η Πέμπτη 2/7 για τους εργαζόμενους του Υπουργείου Οικονομικών με 24ωρη πανελλαδική απεργία της ΠΟΕ-ΔΟΥ και συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Οικονομικών μαζί με ΟΣΥΟ και ΟΤΥΕ (Ομοσπονδίες εργαζομένων του Υπ.Οικ).

Η κινητοποίηση καλέστηκε ενάντια στις περαιτέρω συγχωνεύσεις των ΔΟΥ, ενάντια στην εφαρμογή Ειδικού Μισθολογίου - Αξιολόγηση στην ΑΑΔΕ (Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων), αλλά και για τη μισθολογική εξομείωση των νέων εργαζομένων με την ένταξή τους στο καθεστώς της Προσωπικής Διαφοράς. Το **Συντονιστικό για την Μισθολογική Εξομείωση** είχε οργανωμένη παρουσία στη συγκέντρωση με πανό.

Το πρωί απεργιακές φρουρές οργανώθηκαν στις εφορίες στο **Χαλάνδρι** και το **Γαλάτσι**, που τις κλείνουν για να τις συγχωνεύσουν με άλλες.

“Περίπου 30 άτομα ήταν στην απεργιακή φρουρά στο Γαλάτσι με εργαζόμενους και αλληλέγγυους. Είναι μεγάλη επίθεση το κλείσιμο

της εφορίας και για τους εργαζομένους και για τον κόσμο. Οι μισοί εργαζόμενοι του Γαλατσίου μεταφέρονται στην εφορία της Κυψέλης, αλλά ο κόσμος που θα έχουν για να εξυπηρετήσουν μεταφέρεται όλος. Αυτό σημαίνει τρομερή εντατικοποίηση της δουλειάς”, μας είπε ο **Ηλίας Κολοβός** από το συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης που βρέθηκε στην απεργιακή φρουρά για συμπαράσταση.

Νέοι συνάδελφοι

“Σήμερα η Ομοσπονδία κάλεσε γενική απεργία η οποία είχε μεγάλη συμμετοχή, μεγαλύτερη από προηγούμενες απεργίες”, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Γιώργος Ρόδης**, μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΠΟΕ-ΔΟΥ. “Οι νέοι συνάδελφοι κατέβηκαν στη συγκέντρωση ζητώντας μισθολογική εξομείωση. Πληρώνονται με βάση το νέο μισθολόγιο, με πιο χαμηλούς μισθούς σε σχέση με τους παλιότερους. Αυτό είναι αντισυνταγματικό γιατί αντίκειται στο ‘ίση αμοιβή για ίση εργασία’. Είναι μια μάχη όχι μόνο για τους ίδιους, αλλά για όλο τον κλάδο. Δυστυχώς, ο υπουργός

δεν έδωσε ουσιαστικές απαντήσεις. Έριξε το μπαλάκι στο διοικητή της ΑΑΔΕ, ο οποίος προωθεί ένα μισθολόγιο με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια που θα βασίζεται στην ανθρωποφαγία, με αξιολόγηση από συνάδελφο σε συνάδελφο και πίεση στον εφοριακό να πιάνει στόχους. Η δουλειά του εφοριακού δεν είναι να κυνηγάει τους μικρούς επαγγελματίες και να φορολογεί κατά το δοκούν για να πιάσει τους στόχους.

Απέναντι στις συνδικαλιστικές ηγεσίες που δεν οργανώνουν με τον τρόπο που θα έπρεπε, χρειάζονται συντονιστικά και επιτροπές αγώνα των εργαζομένων, παράλληλα με τη δράση των σωματείων. Επίσης, έχει φτάσει ο καιρός να γίνει πρόταγμα η υπογραφή Συλλογικών Συμβάσεων παντού. Είναι αίτημα που ενώνει όλους τους κλάδους και βάζει τους εργαζόμενους να συνδικαλιζονται για να τις διεκδικούν. Ο μύθος της ελεύθερης οικονομίας έσπασε στον κορονοϊό, όλοι τώρα ζητούν από το κράτος. Καλύτερο παράδειγμα η σημασία των δημόσιων νοσοκομείων, που η αγορά ήθελε να τα γκρεμίσει”.

M.N.

Με 48ωρη απεργία την Πέμπτη 2/7 και την Παρασκευή 3/7 κλιμάκωσαν τις κινητοποιήσεις τους οι εργαζόμενοι στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Είχε προηγηθεί η προειδοποιητική στάση εργασίας τη Δευτέρα 22/6 αλλά και πολλές δυναμικές απεργιακές κινητοποιήσεις όλα τα τελευταία χρόνια για να μπορέσουμε να αναγκάσουμε τις εκάστοτε ηγεσίες των υπουργείων να ακούσουν τα αιτήματά μας.

Οι εργαζόμενοι στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς έχουμε υποστεί τεράστιες απώλειες στα εισοδήματά μας από την εφαρμογή των μνημονιακών περικοπών, όπως άλλωστε και όλοι οι εργαζόμενοι στο Υπουργείο Οικονομικών, και παράλληλα έχουμε υποστεί όλες τις άλλες αρνητικές εργασιακές συνέπειες των περικοπών, όπως π.χ. την απαγόρευση προσλήψεων κλπ. Η συμμετοχή και στις 2 κινητοποιήσεις ήταν πολύ ικανοποιητική, και είμαστε εν αναμονή της ανταπό-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ

κρίσης του Υπουργείου

Ωστόσο, στις

30/6 εκδόθηκε και στάλθηκε στις δημόσιες υπηρεσίες η εγκύκλιος του Υπουργείου Εσωτερικών για την παύση της ειδικής άδειας απουσίας που δικαιούνταν οι ευπαθείς ομάδες. Σε συνθήκες καύσωνα εργαζόμενοι με σοβαρά προβλήματα υγείας θα πρέπει να επιστρέψουν στη δουλειά.

Το δεύτερο που βάζει είναι ότι, επειδή το να είσαι «ευπαθής ομάδα» είναι και αντιπαραγωγικό και κοστίζει πολύ, στο επόμενο κύμα πανδημίας θα πρέπει να τηλε-εκπαιδευτούν ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ οι ευπαθείς ομάδες.

Μπορούμε τουλάχιστον να ελπίζουμε σε κάποιο πρόγραμμα «σκόιλ ελικικού» ώστε να συνδυάσουμε τη δουλειά με τη διασκέδαση;

Τιάνα Ανδρέου, Εργαζόμενη στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, Μέλος Δ.Σ. ΟΣΥΟ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ Στάση εργασίας 15/7

Ανεπιθύμητος παντού ο Κικίλιας. 3/7, ΠΑΓΝΗ. Φωτό: ΣΕΚ Ηρακλείου

Αντιμέτωπος με την οργή των εργαζόμενων στα κεντρικά νοσοκομεία της Κρήτης, όπου και βρέθηκε τις προηγούμενες μέρες ήρθε ο υπουργός Υγείας Κικίλιας. Παντού οι εργαζόμενοι τον “υποδέχτηκαν” με απεργίες, συγκεντρώσεις και διαμαρτυρίες για τις τεράστιες ελλείψεις προσωπικού, εξοπλισμού και μέσων ατομικής προστασίας, τις απολύσεις συμβασιούχων, την υποχρηματόδοτηση και όλα τα προβλήματα που οφείλονται στην κυβερνητική πολιτική των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων στο ΕΣΥ. Οι αντιδράσεις έδειξαν για άλλη μια φορά το αγωνιστικό κλίμα μέσα στα νοσοκομεία, το οποίο θα εκφραστεί ξανά στη στάση εργασίας 8πμ-12μ που έχουν κηρύξει η ΠΟΕΔΗΝ και η ΕΙΝΑΠ στις 15 Ιούλη με συγκέντρωση στις 8.30πμ στο υπουργείο Υγείας.

Η στάση εργασίας στις 15 Ιούλη είναι μέχρι αυτή την ώρα παναττική. Ωστόσο οι δυνάμεις του **Συντονιστικού Νοσοκομείων** απαιτούν από την ηγεσία της ΠΟΕΔΗΝ να τη μεταρρέψει σε πανελλαδική και να καλέσει συγκεντρώσεις στις ΥΠΕ σε όλη τη χώρα. Οι κινητοποιήσεις που έγιναν στην Κρήτη επιβεβαιώνουν τη διάθεση των εργαζόμενων παντού να συνεχίσουν, μετά και τη μεγάλη πανυγειονομική απεργία στις 16 Ιούνη, τον αγώνα τους δυναμικά και αποφασιστικά.

Η επίσκεψη Κικίλια στα νοσοκομεία της Κρήτης ξεκίνησε από το **ΠΑΓΝΗ** την Παρασκευή 3/7. Το Σωματείο Εργαζόμενων στο νοσοκομείο με ανακοίνωση που είχε τίτλο «Η επίσκεψη του υπουργού Υγείας στο νοσοκομείο μας αποτελεί πρόκληση!» κάλεσε 4ωρη στάση εργασίας και παράσταση διαμαρτυρίας. Όπως μας είπε ο **Λεωνίδας Μαρουλάσοφ** από το ΣΕΚ Ηρακλείου που βρέθηκε στο ΠΑΓΝΗ για συμπαράσταση: «Από νωρίς δεκάδες εργαζόμενοι

που όσο περνούσε η ώρα αυξάνονταν, κατέβαιναν από τα πόστα τους στο σαλόνι για τη στάση εργασίας και με παλμό και συνθήματα έκαναν ξεκάθαρο πως δε θα σταματήσουν τον αγώνα τους ενάντια στην προσπάθεια διάλυσης και ιδιωτικοποίησης της Υγείας.

Χαρακτηριστικά, εργαζόμενοι μας είπαν πως ήταν μια από τις πιο πετυχημένες κινητοποιήσεις και πως δείχνει ότι υπάρχει συνέχεια στους αγώνες για τη δημόσια Υγεία. Ακουστήκαν συνθήματα όπως “αυτό το υπουργείο δεν είναι της Υγείας, είναι του Νιάρχου και της χορηγίας”. Με αυτό το σύνθημα οι εργαζόμενοι θύγουν το γεγονός πως η κυβέρνηση προσπαθεί μέσω των χορηγιών αποκάλυπτα να φέρει τους ιδιώτες στα νοσοκομεία και ταυτόχρονα να διχάσει τους εργαζόμενους, όπως με τη χορηγία του ιδρύματος Νιάρχος για τους εργαζόμενους στις μονάδες covid. Η απάντηση των

εργαζομένων ήταν ξεκάθαρη, να δωθούν άμεσα λεφτά από το κράτος για τη δημόσια υγεία, έξω οι ιδιώτες από τα νοσοκομεία».

Πολιορκημένος

Ανάλογη ήταν η υποδοχή Κικίλια στο **νοσοκομείο Ρεθύμνου** την επόμενη μέρα. Αντί για φιέστες, χαίρετούρες και χαμόγελα που συνήθως συνοδεύουν τέτοιες επισκέψεις, ο υπουργός μπήκε στο χώρο βλέποντας τους εργαζόμενους να του γυρίζουν επιδεικτικά την πλάτη. Μαζική συγκέντρωση βρήκε να τον περιμένει και στο νοσοκομείο Χανίων την επόμενη μέρα. Πολιορκημένος από τα αμείλικτα ερωτήματα των συμβασιούχων για το αν θα ικανοποιήσει το αίτημά τους για μονιμοποίηση, αναγκάστηκε να κοντοσταθεί, χωρίς ωστόσο να δώσει καμιά συγκεκριμένη απάντηση ψελλίζοντας κάτι μισόλογα μέσα στη μάσκα του.

Σε όλα τα νοσοκομεία επικρατεί αγανάκτηση και αναβρασμός. Την περασμένη Τετάρτη 1 Ιούλη έγινε μαζική γενική συνέλευση στο **Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης**. «Συμμετείχαν κοντά 50 εργαζόμενοι/ες όλων των ειδικοτήτων, μόνιμοι και συμβασιούχοι», μας είπε ο **Γιάννης Κούτρας**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων και αντιπρόεδρος της ΕΝΙΘ. «Βασικό θέμα συζήτησης, εκτός των ζητημάτων των μεγάλων ελλείψεων προσωπικού, των απολύσεων των συμβασιούχων, των επιθέσεων στους νοσηλευτές/τριες κλπ, ήταν και η απόφαση του υπουργείου να φτιαχτούν 30 κλίνες ΜΕΘ με δωρεά του Νιάρχος. Είναι μια κίνηση που μόνο προβλήματα δημιουργεί. Και γιατί θα πρέπει να μετακινηθούν άλλες κλινικές και να εκδιωχτούν εντελώς άλλες λειτουργίες όπως τα πλυντήρια -δίνοντάς τα προφανώς έξω σε εργολάβους. Και γιατί για να λειτουργήσουν αυτές οι ΜΕΘ χρειάζονται 150 άτομα προσωπικό και τέτοιες προσλήψεις δεν πρόκειται να γίνουν. Είναι με άλλα λόγια έργα βιτρίνας που γίνονται μόνο για τους ιδιώτες. Ο διοικητής δεν έδωσε απαντήσεις σε αυτά τα ζητήματα τα οποία είχαμε θέσει σε συνάντηση μαζί του πριν τη συνέλευση. Από την πλευρά μου, μίλησα για την αδιαφορία της κυβέρνησης για τη δημόσια Υγεία συνολικά και τόνισα ότι η δύναμή μας είναι οι αγώνες μας, στο δρόμο που άνοιξε η απεργία στις 16 Ιούνη. Επόμενος μεγάλος σταθμός μετά τις 15 Ιούλη θα είναι η κινητοποίηση στη ΔΕΘ στις 4 Σεπτέμβρη».

Λένα Βερδύ

Μαζική συγκέντρωση έξω από το κεντρικό κτίριο της Alpha Bank στη Σταδίου πραγματοποιήσαν την Τρίτη 7 Ιούλη οι πρώην εργαζόμενοι της εφημερίδας **Ελευθεροτυπία**. Η τράπεζα μαζί με την Πειραιώς εμποδίζουν με προκλητικό τρόπο τους 850 εργαζόμενους να πάρουν μέρος των δεδουλευμένων και των αποζημιώσεών τους, δέκα σχεδόν χρόνια μετά το κλείσιμο της εφημερίδας και των σκληρών δικαστικών αγώνων που έχουν δώσει για να τα κερδίσουν.

Ο **Μωυσής Λίτσας** ήταν εργαζόμενος επί δεκαπέντε χρόνια στην Ελευθεροτυπία κι ένας από τους 850 που μέχρι σήμερα δεν έχουν πάρει ούτε την αποζημίωσή τους ούτε τους τελευταίους πέντε μισθούς που τους χρωστούσε η «Χ. Κ. Τεγόπουλος» πριν κλείσει. «Και δεν θεωρούμαι από τους “παλιούς”, καθώς είναι άλλοι που δούλευαν είκοσι, εικοσιπέντε και τριάντα χρόνια και δεν έχουν πάρει ούτε ένα ευρώ αποζημίωση για τόσα χρόνια δουλειάς», μας είπε. «Η σημερινή συγκέντρωση αποφασίστηκε κατά κύριο λόγο μέσα από τα κοινωνικά δίκτυα. Γίνεται με αφορμή ότι, μετά από δέκα χρόνια που έχει πτωχεύσει η εταιρία και ενώ έχουν βγει πλέον οι πίνακες με τα ποσά που δικαιούμαστε να πάρουμε από την πώληση του ενός από τα δύο κτίρια της εταιρίας

Αλληλεγγυή στους πρώην εργαζόμενους της “Ε”

7/7, Συγκέντρωση π. εργαζόμενων της Ελευθεροτυπίας

και τα οποία είναι μόλις το 20% όσων μας οφείλει η επιχείρηση, η Alpha και η Πειραιώς έχουν ασκήσει ανακοπή στη δυνατότητά μας να πάρουμε αυτά τα χρήματα. Το κάνουν μάλιστα αξιοποιώντας μνημονιακό νόμο του 2015 που σε περίπτωση πτώχευσης μιας επιχείρησης δίνει προτεραιότητα στις τράπεζες, ενώ η Τεγόπουλος πτωχέυσε το 2014 που ίσχυε ο προηγούμενος νόμος που έδινε προτεραιότητα στους εργαζόμενους. Κάνουν δηλαδή χρήση του νόμου του 2015 ζητώντας αυτός να ισχύει αναδρομικά.

Όλοι λένε ότι έχουμε δίκιο, όχι μόνο οι αντιπολιτευόμενες δυνάμεις, ακόμα και η κυβέρνηση. Αλλά τελικά ισχύει το δίκιο του τραπεζίτη. Ελπίζουμε με την πίεση της κοινής γνώμης και των κινητοποιήσεων, να αλλάξει αυτό, όχι μόνο για μας αλλά και για άλλους εργαζόμενους που πιθανά βρίσκονται σε ανάλογη κατάσταση. Και γιατί όχι, να ανατραπεί ο ίδιος ο νόμος. Γιατί δεν φτάνει που πτωχεύει μια επιχείρηση και αφήνει απλήρωτους και χωρίς αποζημιώσεις τους εργαζόμενους και σε μια περιπέτεια χρόνων, μετά έρχονται οι τράπεζες να ρημάξουν ό,τι έχει απομείνει. Μάλιστα η Πειραιώς δεν έχει καν δικαίωμα πάνω στο συγκεκριμένο κτίριο αλλά βλέποντας ότι είναι πιθανό να πουληθεί και η εκτυπωτική μονάδα στο Κορωπί στην οποία έχει κάποια δικαιώματα, κοιτάζει να εξασφαλιστεί από τώρα. Από το πο-

σό δε των 10 εκατομμυρίων οι τράπεζες διεκδικούν το 65%, δηλαδή 6,5 εκατομμύρια. Για αυτές είναι τίποτα, ψίχουλα. Παρόλα αυτά είναι τόσο άπληστες που τα διεκδικούν. Γι’ αυτές άλλωστε δεν μετράει ότι πάμε για άλλα τρία με τέσσερα χρόνια δικαστικές διαμάχες. Τις τρέχουν οι δικηγόροι τους και είτε τις κερδίζουν είτε όχι το ίδιο είναι. Ενώ για μας είναι σημαντικό άλλα τόσα χρόνια δικαστηρίων.

Λιτότητα

Οι τράπεζες έχουν πάρει ένα σκασμό λεφτά τα τελευταία χρόνια, όλη η κρίση δούλεψε γι’ αυτές. Από όλους εμάς τους πολίτες τα έχουν πάρει μέσω του δημοσίου και των ανακεφαλαιοποιήσεων. Εμείς κληθήκαμε να σηκώσουμε τη βάνουση λιτότητα των μνημονίων και να δούμε και τι θα ακολουθήσει τώρα μετά τον κορονοϊό. Παρόλα αυτά προσπαθούν να πάρουν και τη μπουκιά από το στόμα των εργαζόμενων. Οι περισσότεροι της “Ε” είμαστε υποαπασχολούμενοι και άνεργοι. Με την καταστροφή που επήλθε στα ΜΜΕ, ελάχιστοι εργάζονται πια στον κλάδο. Ακόμα και όσοι εργαζόμαστε

όπως ο υποφαινόμενος, πληρώνομαι εδώ και τρισίμιση χρόνια με καθυστέρηση και η Ναυτεμπορική κινδυνεύει και αυτή να έχει την ίδια κατάληξη με την Ελευθεροτυπία. Τα Σωματεία μας πρέπει να τα πάρουν πιο σοβαρά όλα αυτά και να μην περιορίζονται σε ανακοινώσεις».

«Δεν είναι μόνο ότι όλα αυτά τα χρόνια περιμένουμε αυτά τα λεφτά, είναι ότι έχουμε χάσει ανθρώπους», μας είπε ο **Άγγελος Αναστασόπουλος**, δημοσιογράφος. «Εργαζόμενοι έφυγαν από τη ζωή χωρίς να δουν ένα ευρώ από αυτά που δούλεψαν και τους ανήκαν. Είναι μια αυθόρμητη κινητοποίηση σήμερα, έγινε από τους ίδιους τους εργαζόμενους πριν τα συνδικαλιστικά όργανα. Προσωπικά είμαι εδώ περισσότερο για τη συμπαράσταση. Ήμουν ο τελευταίος που μπήκα στο μισθολόγιο της εφημερίδας, ακριβώς τριάμιση χρόνια δούλευα εκεί και σε αυτή την πρώτη δόση μόλις 300 ευρώ δικαιούμαι. Αλλά οι υπόλοιποι διεκδικούν λεφτά μιας ζωής. Υποτίθεται ότι θα υπήρχε και συνάντηση των εκπροσώπων μας με αντιπροσωπεία της τράπεζας. Δεν θα γίνει τελικά γιατί ειδοποιηθήκαμε ότι τα στελέχη της τράπεζας έχουν σημαντικότερες δουλειές».

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Στις 2 Ιούλη το πρωί στο Υπουργείο Εργασίας μαζεύτηκαν 300 συνταξιούχοι της Εμπορικής Τράπεζας και βροντοφώναξαν στον υπουργό Βρούτση να κρατήσει την υπόσχεσή του για τον επανυπολογισμό των συντάξεων 5 χιλιάδων συνταξιούχων της Εμπορικής.

Εξάλλου ο Βρούτσης ήταν αυτός που στην παλιά Βουλή το 2017, μπροστά σε 1200 συνταξιούχους, μπροστά στα ΜΜΕ, μπροστά στον τότε υπουργό Εργασίας Πετρόπουλο είπε: “Είναι τόσο δίκαιο το αίτημά σας... Εγώ φοράω παντελόνια”. Πέρασαν χρόνια από τότε, άλλαξε κυβέρνηση, όμως οι συνταξιούχοι της Εμπορικής δεν εμπιστεύονται κανέναν, γι’ αυτό έκαναν μέσα στο 2018 και 2019 τέσσερις μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις των 1500 και πλέον.

Επειδή πιστεύουμε ότι μόνο με τους αγώνες θα δικαιωθούμε, καλούμε πάλι συγκέντρωση στις 9 Ιούλη στις 11πμ στο Υπουργείο Εργασίας. Έχουμε βάλει πούλμαν από Θεσσαλονίκη, Πάτρα και Βόλο και καράβια από νησιά και Κρήτη, ώστε η μαζικότητα να αναγκάσει την κυβέρνηση και τον Βρούτση να επανυπολογίσουν τις συντάξεις των 5 χιλιάδων συνταξιούχων, που όλες οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα δεν έκαναν.

Γιώργος Μαυρίδης, συνταξιούχος Εμπορικής Τράπεζας

ΠΟΘΑ

Νέα κινητοποίηση για τους εργάτες της Τέχνης καλεί η Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος-Ακροάματος (ΠΟΘΑ) την Τετάρτη 15 Ιουλίου στις 7.30πμ. Περισσότερες λεπτομέρειες θα ανακοινωθούν σύντομα.

Το Υπουργείο δεν έχει καλύψει ακόμα χιλιάδες καλλιτέχνες που έχουν βρεθεί χωρίς δουλειά και το αίτημα για επιδότηση όλων των ανέργων παραμένει. Το πρόβλημα των εργασιακών σχέσεων επίσης δεν έχει λυθεί. Αν τα προηγούμενα χρόνια οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, οι απλήρωτες πρόβες και η ανασφάλεια ήταν ο κανόνας, στη νέα περίοδο η πίεση για να μπορεί να είναι κερδοφόρα μια παραγωγή, με πολύ μικρότερη δυνατότητα κοινού, θα φέρει ακόμα χειρότερες συνθήκες εργασίας. Η υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης είναι πιο αναγκαία από ποτέ. Η συνέχεια των κινητοποιήσεων των εργατών της Τέχνης, η κλιμάκωση και ο συντονισμός με άλλους κλάδους είναι απαραίτητα βήματα για να κερδηθούν αυτές οι διεκδικήσεις.

Η ΠΟΘΑ με ανακοίνωσή της καλεί τα Σωματεία μέλη της και τους εργαζόμενους στο συλλαλητήριο ενάντια στο νομοσχέδιο για την απαγόρευση των διαδηλώσεων που διοργανώνουν η ΑΔΕΔΥ, το Εργατικό Κέντρο Αθήνας και τα συνδικάτα την Πέμπτη 9 Ιουλίου, στις 7μμ, στην Πλατεία Κλαυθμώνος.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

Την Τρίτη 30 Ιούνη πραγματοποιήθηκε στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας, Γενική Συνέλευση του Σωματείου της Ιδιωτικής Υγείας. Συνάδελφοι και συναδέλφισσες μας ενημέρωσαν για την κατάσταση που υπάρχει σε χώρους όπως Βιοϊατρική και ΙΑΣΩ General.

Στην Βιοϊατρική έχει αρχίσει η εφαρμογή του προγράμματος «Συνεργασία», όπου συνάδελφοι και συναδέλφισσες τίθενται σε καθεστώς μερικής απασχόλησης και μείωσης μισθών. Επιπλέον, στο ΙΑΣΩ General, όταν ζήτησαν οι εργαζόμενοι προσλήψεις λόγω έλλειψης προσωπικού, η απάντηση που τους δόθηκε από την Διοίκηση ήταν άρνηση του αιτήματος λόγω μειωμένου τζίρου. Σημαντική είναι η διάθεση των εργαζόμενων να προχωρήσουν σε δράσεις, παρά τις συνθήκες πίεσης σε χώρους υγείας στον ιδιωτικό τομέα. Τέθηκε η ανάγκη για δράσεις που αφορούν την ενδυνάμωση του σωματείου με αντιδράσεις και με την ένταξη νέων μελών. Ακόμα, συζητήθηκε και το νέο νομοσχέδιο της κυβέρνησης κατά των διαδηλώσεων, όπου ομόφωνα υπερψηφίστηκε το ψήφισμα που ζητά την καταργήσή του.

Το επιχειρησιακό Σωματείο των εργαζομένων στο METROPOLITAN GENERAL (πρώην ΙΑΣΩ GENERAL) κήρυξε 2ωρες επαναλαμβανόμενες στάσεις εργασίας στις 8, 15 και 22 Ιούλη. Τα αιτήματα των εργαζομένων είναι: Προσλήψεις προσωπικού. Υπογραφή Κλαδικής Σύμβασης και να εργάζεται κάθε εργαζόμενος σύμφωνα με το αντικείμενο εργασίας του.

Χρυσάνθη Καθοπούλη, εργαζόμενη σε ιδιωτική Μονάδα Φροντίδας Ηλικιωμένων

Φωτό: Τ. Αναστασιάδης

ΑΠΘ

Ιατρική σχολή με δίδακτρα!

Δεν έχει περάσει καλά καλά ούτε μήνας από την ψήφιση του νομοσχεδίου της Κεραμέως για την εκπαίδευση και ήδη η Σχολή Επιστημών Υγείας του ΑΠΘ ανακοίνωσε περιχαρής την ίδρυση ξενόγλωσσου προπτυχιακού προγράμματος σπουδών επιστημών στην Ιατρική με δίδακτρα 17000 € το χρόνο που οδηγεί σε ισότιμο πτυχίο. Όποιος έχει τα χρήματα θα μπορεί στην ουσία να αγοράζει το δικαίωμα να εισέρχεται στο πανεπιστήμιο, παρακάμπτοντας τις διαδικασίες που ισχύουν για όλους τους υπόλοιπους. Δεν πρόκειται μόνο για αδικία, αλλά για ευθεία επίθεση στους όρους με τους οποίους θα εισερχόμαστε στην αγορά εργασίας προς όφελος των λίγων. Πρόκειται επίσης για το βάθεμα της συνολικής επίθεσης στη δημόσια παιδεία, καθώς σιγά σιγά το κράτος πετάει από πάνω του την ευθύνη της παιδείας.

Οι τελευταίες κυβερνήσεις έχουν υπηρετήσει στο μέγιστο βαθμό την «ιδιωτική πρωτοβουλία» στην παιδεία και σε κάθε άλλο τομέα. Ενάντια στις επιταγές του Άρθρου 16 που υποχρεώνει το κράτος να παρέχει αποκλειστικά δωρεάν παιδεία, εδώ και χρόνια στο ΕΑΠ οι σπουδές παρέχονται έναντι χιλιάδων ευρώ, ενώ στα μεταπτυχιακά, δεν υπάρχει σχεδόν καθόλου πρόσβαση σε δωρεάν προγράμματα, σε μία εποχή που το μεταπτυχιακό είναι απαραίτητο στην αγορά εργασίας.

Το 2006-2007 το φοιτητικό κίνημα έκανε κομμάτια τα σχέδια της κυβέρνησης της ΝΔ να φέρει ιδιωτικά πανεπιστήμια και τους πονάει ακόμα και σήμερα. Άλλωστε αυτές τις αντιδράσεις θέλουν να καταστείλουν, γι’ αυτό και κατήργησαν το άσυλο. Κόντρα στην απαισιοδοξία, η αλήθεια είναι ότι ο δρόμος εκείνος μπορεί να ζωντανέψει και σήμερα. Να αφήσουμε τα μαθήματα, τις πρακτικές και τα μεταπτυχιακά μας για να οργανώσουμε συνελεύσεις, καταλήψεις, αντιδράσεις. Αρνούμαστε να παρακολουθούμε μαθήματα που δε βγάζουν πουθενά, που μας δίνουν πτυχία με αγοραίους όρους από σχολές δύο ταχυτήτων ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα των οικογενειών μας. Αρνούμαστε να δίνουμε πανελλήνιες για πτυχία που μπορείς κυριολεκτικά να αγοράσεις σε καταστήματα που πουλάνε παιδεία. Έξω τα ΑΕΙ από τις λογικές της ελεύθερης αγοράς. Δίνουμε ραντεβού για την οργάνωση δυναμικών κινήσεων στα όργανα του ΑΠΘ αλλά και στους δρόμους ώστε να μην περάσουν τα σχέδια για Ιατρική πολυτελείας Νο. 2. Να γκρεμίσουμε τα κολλέγια, να καταργήσουμε τα δίδακτρα παντού.

N.K.

ΞΕΝΑΓΟΙ

Φωτό: Σ. Μιχαηλίδης

Συγκέντρωση στα Προπύλαια και πορεία στο Υπουργείο Εργασίας πραγματοποιήσαν την Πέμπτη 2/7 εργαζόμενοι ως ξεναγοί στον κλάδο του τουρισμού. Διεκδικούν μέτρα στήριξης από την κυβέρνηση, γιατί, όπως λένε, είναι άνεργοι και θα παραμείνουν άνεργοι, λόγω της καθολικής ακύρωσης των εκδρομών.

Γενικό Συμβούλιο ΑΔΕΔΥ

Το Γενικό Συμβούλιο της Παρασκευής 3/7 ήταν το πρώτο δια ζώσης μετά τον κορονοϊό. Το κεντρικό θέμα που άνοιξε ήταν το νομοσχέδιο για τις διαδηλώσεις. Όλες οι παρατάξεις, ακόμα και η ΔΑΚΕ, τοποθετήθηκαν ενάντια στο νόμο και η κυρίαρχη πρόταση ήταν απογευματινό συλλαλητήριο την Πέμπτη, τη μέρα που ψηφίζεται.

Οι Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συσπειρώσεις ήμασταν η παράταξη που πρώτη έβαλε ότι, ακριβώς επειδή είναι αντιδημοκρατικός, χουντικός έμπνευσης και απεργοκτόνος, όπως τόνισαν και οι άλλες παρατάξεις, είναι απαραίτητη η απεργία για να τον τσακίσουμε. Προτείναμε 24ωρη απεργία την Τετάρτη. Σε αυτήν τη γραμμή μπήκε και το ΜΕΤΑ. Το ΠΑΜΕ, ενώ δεν είχε θέσει ζήτημα απεργιακής κινητοποίησης ούτε στην Εκτελεστική Επιτροπή ούτε στην πρωτολογία, πρότεινε εν τέλει στάση εργασίας. Παρά τις αρχικές διαφωνίες της ΠΑΣΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ, στο κλείσιμο της διαδικασίας, στήριξαν και αυτοί τη στάση. Το αποτέλεσμα ήταν να αποφασιστεί για την Τετάρτη 8/7 στάση εργασίας 11πμ-3πμ με συγκέντρωση 11.30πμ στην Κλαυθμώνος και την Πέμπτη 9/7 συγκέντρωση 7μμ στην Κλαυθμώνος.

Στην παρέμβασή μου τόνισα τη σημασία της απεργίας και απάντησα στις φιλοκυβερνητικές τοποθετήσεις της ΔΑΚΕ δίνοντας την εικόνα ότι όλα τα τμήματα της εργατικής τάξης, δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, είναι ξεσηκωμένα ενάντια στη ΝΔ και την κυβέρνηση με προστάρηδες τα νοσοκομεία και την τρομερή απεργία στις 16 Ιούνη, στην οποία αναφέρονταν όλοι. Έφερα το παράδειγμα της αντιρατσιστικής διαδήλωσης 26 Ιούνη που χιλιάδες μετανάστες χωρίς χαρτιά βρήκαν το θάρρος να διαδηλώσουν ανοιχτά στο κέντρο της Αθήνας. Αν βγαίνουν αυτοί τόσο μαζικά, δεν είναι δυνατόν, εμείς να λέμε ότι δεν μπορούμε.

Το πρόβλημα είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι απών σαν αντιπολίτευση. Η μόνη αντιπολίτευση είναι στο δρόμο.

*Χρίστος Αργύρης
μέλος Γ.Σ. ΑΔΕΔΥ,
Συντονιστικό Νοσοκομείων*

Στην τελική ευθεία μπήκε η δίκη της Χρυσής Αυγής με τις αγορεύσεις των συνηγόρων των πρώην βουλευτών για την κατηγορία της εγκληματικής οργάνωσης να έχουν ξεκινήσει. Στις 3/7 αγόρευσε ο Μ. Αρβανίτης, στις 6/7 συνέχισε ο Χ. Τσάγκας που εκπροσωπεί τους Γ. Γερμενή, Α. Γρέγο, Χ. Παππά και Α. Μιχάλαρο, ενώ στις 7/7 αγόρευσε ο Μιχόπουλος εκπροσωπώντας τον Η. Ζησιμόπουλο.

Η αγόρευση του Χ. Τσάγκα, κεντρικού προσώπου της υπεράσπισης σε όλη τη διάρκεια της δίκης και μέλους της Χρυσής Αυγής μέχρι την πρόσφατη διάσπαση και το νέο κύμα αποχωρήσεων, ήταν ενδεικτική για το χάλι στο οποίο έχει περιέλθει τόσο η ίδια η οργάνωση, όσο και η υπερασπιστική της ομάδα. Μπροστά σε ένα άδειο ακροατήριο, η αγόρευση ήταν εξαιρετικά σύντομη, παρά το γεγονός ότι εκπροσωπεί τρεις πρώην βουλευτές. Αν και ο συνήγορος των πρώην βουλευτών έχει πλήρη εικόνα του αποδεικτικού υλικού που πήρε 4 ολόκληρα χρόνια να συγκεντρωθεί στο ακροατήριο, χαρακτηριστικό της αγόρευσής του ήταν ότι απέφυγε να ασχοληθεί με το μεγαλύτερο μέρος του.

Ακόμη χειρότερα, επέλεξε να δώσει στην αγόρευσή του τη μορφή απάντησης στην πολιτική αγωγή (σε ένα μεγάλο μέρος της μάλιστα ανέφερε σημεία της αγόρευσης του Θ. Καμπαγιάννη), ομολογώντας άθελά του ότι στην πραγματικότητα το κατηγορητήριο το εδραίωσε η πολιτική αγωγή. Η πρόεδρος έκανε επανειλημμένα παρατήρηση στον συνήγορο να ασχοληθεί με τα

ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΣΥΝΗΓΟΡΩΝ ΤΩΝ ΝΕΟΝΑΖΙ

Εικόνες διάλυσης

21/12/19, Αντιφασιστική διαδήλωση ενάντια στην εισαγγελική πρόταση για τη δίκη της ΧΑ

αποδεικτικά στοιχεία της δίκης και όχι με το τι είπε η πολιτική αγωγή. Η εικόνα της διάλυσης συμπληρώθηκε με την ολοκλήρωση της αγόρευσής του, όπου οι υπόλοιποι συνήγοροι γύρισαν την πλάτη και έφυγαν χωρίς να πουν κιχ: ο ίδιος και οι πρώην βουλευτές Γρέγος και Παππάς έχουν αποχωρήσει από τη Χρυσή Αυγή.

Στο μεταξύ συνεχίζονται οι απελπισμένες προσπάθειες κωλυσισεργίας, με τους συνήγορους να ισχυρίζονται ότι δεν είναι έτοιμοι να αγορεύσουν.

Σαν αποτέλεσμα η συνεδρίαση της 7/7 έληξε στις 11 το πρωί. Η πρόεδρος προειδοποίησε ότι αν επαναληφθεί αυτή η κατάσταση το δικαστήριο θα ορίσει καταληκτική ημερομηνία μετά από την οποία θα αποσυρθεί για τη διάσκεψή του. Έτσι συμπληρώθηκε ο ένας χρόνος από τότε που η Χρυσή Αυγή πετάχτηκε έξω από τη Βουλή (7/7/19).

Αφροδίτη Φράγκου

ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ

Οι Ρομά στο στόχαστρο

Στην κατεδάφιση 100 καταλυμάτων τσιγγάνων στη Νέα Ζωή Ασπροπύργου προχώρησε η δημοτική αρχή χωρίς προειδοποίηση, αφήνοντας άστεγες δεκάδες οικογένειες στις 26/6. Όπως καταγγέλλει η “Ελλάν Πασσέ” με ανακοίνωσή της στη 1/7, η ενέργεια αυτή είναι συνέχεια των πρόσφατων αναγκαστικών εξώσεων στο Πανόραμα του Δήμου Φυλής και επαπειλούμενων κατεδαφίσεων στον Άγιο Κωνσταντίνο του Δήμου Παιανίας, που έγιναν μέσα στον Ιούνιο, επίσης χωρίς καμία προειδοποίηση. Απεύθυνε δε επίσημο ερώτημα στον δήμο Ασπροπύργου βάσει ποιας απόφασης έγιναν οι κατεδαφίσεις, στο οποίο η δημοτική αρχή δεν φαίνεται πρόθυμη να απαντήσει επίσημα.

Αντίθετα, ο αντιδήμαρχος Τεχνικών Υπηρεσιών Τ. Παπαδόπουλος υπερασπίστηκε την ενέργεια με θράσος: “δεν γκρέμισα παράγκες, μάζεψα σκουπίδια”. Η Μ. Βαβούλη, διευθύντρια του 7ου δημοτικού σχολείου Ασπροπύργου στο οποίο πηγαίνουν εκατοντάδες Ρομά, καταγγέλλει στην “Αυγή” της 3/7 ότι οι μπουλντόζες πλάκωσαν ακόμη και τις γάτες και τα σκυλιά που φρόντιζαν τα παιδιά.

Χωρίς να έχει βρεθεί χώρος μετεγκατάστασης και χωρίς να έχει παρασχεθεί η παραμικρή βοήθεια στους Ρομά ώστε να μεταφερθούν σε κατάλληλα σπίτια για να προστατευθούν από την πανδημία, αυτή η ενέργεια θέτει σε κίνδυνο την υγεία τους και κατ’ επέκταση τη δημόσια υγεία όλης της περιοχής αλλά και τις ίδιες τις ζωές τους. Άνθρωποι που βγάζουν το ψωμί τους μαζεύοντας σκουπίδια από τη χωματερή των Άνω Λιοσίων, πρόκειται για έναν πληθυσμό με βεβαρημένη υγεία. Τώρα, βρέθηκαν στον δρόμο μέσα στον καύσωνα, την πανδημία και την ακραία φτώχεια που χτύπησε λόγω της καραντίνας όλους τους καταυλισμούς τσιγγάνων.

Η κατεδάφιση των καταλυμάτων είναι ένα έγκλημα που έρχεται να προστεθεί στα πολλά που έχουν γίνει σε βάρος των Ρομά τους τελευταίους μήνες: καθολικοί αποκλεισμοί καταυλισμών, απαγόρευση κυκλοφορίας σε ολόκληρες γειτονιές, καταστολή, αποκλεισμός από τα επιδόματα και την εκπαίδευση χωρίς καμία μέριμνα. Αυτή η δολοφονική πολιτική της ΝΔ πρέπει να σταματήσει.

Η ρατσιστική πολιτική της ΝΔ ξερνάει θάνατο

Ένας 19χρονος πρόσφυγας από την Ακτή του Ελεφαντοστού νεκρός και τρεις ακόμη τραυματίες ήταν ο απολογισμός συμπλοκής στη Μόρια στις 5/7.

Η Μόρια, παρά το γεγονός ότι χιλιάδες πρόσφυγες έχουν αποχωρήσει για την ενδοχώρα, εξακολουθεί να είναι ένας τεράστιος και ασφυκτικά γεμάτος καταυλισμός όπου στοιβάζονται σε άθλιες συνθήκες πάνω από 16 χιλιάδες πρόσφυγες. Είναι αυτό, σε συνδυασμό με την ακραία καταστολή και την αβεβαιότητα στην οποία έχει αφήσει όλους αυτούς τους ανθρώπους η κυβέρνηση, που προκαλεί τέτοιου είδους εντάσεις στα στρατόπεδα.

Γυναίκες από το Κογκό οργάνωσαν διαδήλωση στην Υπηρεσία Ασύλου διαμαρτυρόμενες για τις συνθήκες. Λίγες ώρες αργότερα η αστυνομία εισέβαλε με τρεις διμοιρίες και κρότου λάμψης στο ΚΥΤ για να σταματήσει και άλλες διαμαρτυρίες των προσφύγων. Στο μεταξύ την ίδια μέρα, άλλο ένα ανθρώπινο σώμα σε προχωρημένη σήψη βρέθηκε στη θαλάσσια περιοχή κοντά στην Φανερωμένη Σιγρίου στη δυτική Λέσβο.

Παράλληλα, η κυβέρνηση οδηγεί τα στρατόπεδα και τις πλατείες της ενδοχώρας σε καταστάσεις Μόριας, με χιλιάδες πρόσφυγες να στήνουν σκηνές όπου βρουν και την αστυνομία να τους επιτίθεται επειδή έμειναν άστεγοι. Δυο

ημέρες πριν το φονικό στη Μόρια, 40χρονος Αφγανός πρόσφυγας που ζούσε στο στρατόπεδο των Οινόφυτων κρεμάστηκε στην τουαλέτα. Είχε μόλις απορριφθεί οριστικά η αίτηση ασύλου του. Ο άνθρωπος αυτός είχε έρθει στην Ελλάδα πριν 3,5 χρόνια και αρχικά ζούσε στο στρατόπεδο του Ελληνικού.

Ο θάνατός του έρχεται να προστεθεί στον κατάλογο των προσφύγων που έχουν χάσει τη ζωή τους μέσα στην επικράτεια, μία μόλις εβδομάδα μετά τον θάνατο 31χρονου Γκανέζου πρόσφυγα στη Σάμο, πιθανότατα από ασφυξία κατά τη διάρκεια επιληπτικού επεισοδίου. Όταν είχε πάει λίγες ώρες νωρίτερα στα επείγοντα ο φύλακας του ζήτησε χαρτί από το ΚΥΤ και τον έδωσε. Ο διοικητής του νοσοκομείου και υποψήφιος βουλευτής της ΝΔ, Ν. Στεφανής, είχε το θράσος να δηλώσει: “Εδώ έρχονται καθημερινά πολλοί που ζητάνε να μπουν στο νοσοκομείο, ενώ μερικές φορές δεν είναι σκόπιμο. [...] Εγώ αυτό που προσπαθώ να αποτρέψω είναι να έρχονται αυτοί που έρχονται μαζί τους ως συνοδοί, ως φίλοι, ως βόλτα στο νοσοκομείο”.

Συμπλοκές, αυτοκτονίες, θάνατοι νέων ανθρώπων: πρόκειται για δολοφονίες στις οποίες υπάρχει ένας αδιαμφισβήτητος ηθικός αυτουργός: η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Ποινική δίωξη σε αιτούντες άσυλο!

Ποινική δίωξη για παράνομη είσοδο σε 850 πρόσφυγες που έφτασαν στη Λέσβο μεταξύ 1ης Μάρτη και 1ης Απρίλη άσκησε η εισαγγελία Μυτιλήνης, σύμφωνα με καταγγελία της ΜΚΟ Hias.

Ήταν οι εβδομάδες κατά τις οποίες η κυβέρνηση είχε αναστείλει όλες τις διαδικασίες ασύλου και είχε κηρύξει τον πόλεμο στους πρόσφυγες που προσπαθούσαν να μπουν από τον Έβρο -σκοτώνοντας μάλιστα δυο από αυτούς. Άνθρωποι με χρόνια προβλήματα υγείας, έγκυες γυναίκες, ασυνόδευτα παιδιά βρίσκονται σήμερα αντιμέτωποι/ες με τη δικαιοσύνη, ενώ αυτή που θα έπρεπε να κάθεται στο σκαμνί είναι η κυβέρνηση της Ν.Δ. που σταμάτησε παράνομα το δικαίωμα των προσφύγων να ζητάνε άσυλο.

Καταδικάστηκε μέλος της “Κρυπτείας”

Καταδικάστηκε το μέλος της φασιστικής οργάνωσης “Κρυπτεία” που κάθισε στο σκαμνί για την εμπρηστική επίθεση στα γραφεία της Αφγανικής Κοινότητας το 2018. Η “Κρυπτεία” είναι γνωστή για την ανάλυση, με τηλεφώνημα, της ευθύνης για την επίθεση στο σπίτι του Αμίρ, του 11χρονου Αφγανού πρόσφυγα που είχε κληρωθεί σημαιοφόρος του σχολείου του. Έχει επίσης αφήσει απειλητικά μηνύματα στις εισόδους της ΕΕΔΑ και της Πακιστανικής Κοινότητας.

Ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε με αναγνώριση του ρατσιστικού κινήτρου. Συνολικά η ποινή του είναι 6 χρόνια και 3 μήνες και αφέθηκε ελεύθερος μέχρι να εκδικαστεί η έφεσή του.

Ενώ η αναγνώριση του ρατσιστικού κινήτρου και η επιβολή μέγιστης ποινής είναι μια σημαντική εξέλιξη, η αντιμετώπιση του επίδοξου δολοφόνου σαν να έδρασε μόνος του δείχνει τη συνεχιζόμενη ανοχή των αρχών σε τέτοιες ομάδες. Σύμφωνα με τους συνηγόρους πολιτικής αγωγής, τα στοιχεία δείχνουν ότι ο δράστης ήταν δικτυωμένος. Δεν έχει διερευνηθεί η σχέση αυτής της οργάνωσης με τη Χρυσή Αυγή, παρόλο που είναι γνωστή η φράση του Κασιδιάρη με την οποία αναφέρεται στην αρχαία οργάνωση Κρυπτεία που δρούσε νύχτα δολοφονώντας.

Χιλιάδες μετανάστες από το Μπαγκλαντές διαδήλωσαν στις 27 Ιούνη το προπερασμένο Σάββατο σε ένα από τα μεγαλύτερα, από άποψη συμμετοχής μεταναστών, συλλαλητήρια των τελευταίων χρόνων. Αυτή η μαζική ανταπόκριση στο κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ δεν έπεσε από τον ουρανό.

Η **Κοινότητα του Μπαγκλαντές** έχτισε δεσμούς με το αντιρατσιστικό κίνημα με τον φοβερό μακρόχρονο αγώνα που έδωσε για να στηρίξει τους εργάτες γης μετά τη δολοφονική επίθεση των εργοδοτών τους στην **Μανωλάδα** τον Απρίλιο του 2013, φτάνοντας μέχρι και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων όπου και δικαιώθηκαν το 2017.

Τον Απρίλιο του 2013 δεκάδες μετανάστες εργάτες γης είχαν δεχθεί δολοφονική επίθεση από τους επιστάτες της «**Βαγγελάτος ΑΕ**» που άνοιξαν πυρ εναντίον τους με κυνηγετικό όπλο τραυματίζοντας οκτώ, επειδή διεκδικούσαν να πληρωθούν δεδουλευμένα. Έναν χρόνο μετά το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο της Πάτρας είχε κρίνει αθώους τον Βαγγελάτο και τον έναν από τους επιστάτες, ενώ οι άλλοι δύο επιστάτες έπεσαν στα μαλακά και αφέθηκαν ελεύθεροι μετά την έφεση. Για αυτές τις απαράδεκτες αποφάσεις το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο το 2017 κάλεσε τελικά το ελληνικό κράτος να καταβάλει σε κάθε έναν από τους 42 αιτούντες που προσέφυγαν στο Δικαστήριο αποζημίωση από 12.000 έως 16.000 ευρώ, καθώς και 4.363 ευρώ για δικαστικά έξοδα.

Είχαν προηγηθεί αλληπάλληλες μάχες όλο αυτό το διάστημα κόντρα στις απειλές του Βαγγελάτου, κόντρα στις αστυνομικές απόπειρες για συγκάλυψη, κόντρα στην κυβερνητική και δικαστική συγκάλυψη, αλλά και κόντρα στις «νουθεσίες» του τότε πρεσβευτή του Μπαγκλαντές στην Ελλάδα. Ορόσημα οι δύο πρώτες συγκεντρώσεις στην Μανωλάδα στις 19 και 28 Απρίλη του 2013. Εκεί πρωτοφωνήθηκε και το σύνθημα (που ακούσαμε να φωνάζεται μαζικά στην πρόσφατη διαδήλωση στην Αθήνα) «Τι θέλουμε; Χαρτιά – Τι θέλουμε; Λευτεριά». Ήταν τα λόγια που επαναλαμβάνονταν σαν τραγούδι σε όλη την διάρκεια της συγκέντρωσης και στη διαδήλωση στην Νέα Μανωλάδα στις 28/4 στον τρελό χορό που έστησαν πάνω από 3.000 μετανάστες εργάτες γης της περιοχής. Στη συγκέντρωση θα μιλήσει και ο Βρετανομπαγκλαντεσιανός καθηγητής **Ραφίκ Χασάν** από το κέντρο παρακολούθησης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Λονδίνου: «Κάποιοι νομίζουν ότι είσαστε κάποιον ξεχασμένο από την μοίρα άνθρωποι στην άκρη της ελληνικής υπαίθρου. Σήμερα τους λέμε ξεκάθαρα, δεν θα αφήσουμε τα αδέρφια μας τους εργάτες της Μανωλάδας ξεχασμένους».

Σε συνέντευξή τους στην Εργατική Αλληλεγγύη το 2016, και ενώ ο μακρόχρονος αγώνας για δικαίωση συνεχιζόταν, ο **Quddus Md Abdul**, πρόεδρος της Κοινότητας Μπαγκλαντεσιανών Ελλάδας, ο **Ahmed Farid**, μέλος της Κοινότητας και ο **Arif Md Arifur Rahman**, πρόεδρος του Ελληνομπαγκλαντεσιανού Εμπορικού Επιμελητηρίου Αθηνών περιέγραψαν τον αγώνα που έδωσαν:

«Όταν μάθαμε για τους πυροβολισμούς που έγιναν στους εργάτες γης της Μανωλάδας, πήγαμε αμέσως μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ. Εμείς κάναμε πολύ μεγάλες διαδηλώσεις με τέσσερις και πέντε χιλιάδες κόσμο, με όλο τον κόσμο της περιοχής. Από Πύργο, Πάτρα, όλοι κατεβήκαμε. Κάναμε τεράστια προσπάθεια. Τότε η μοναδική εφημερίδα που μας στηρίζε

Δεσμοί αγώνων με τα “Παιδιά από το Μπαγκλαντές”

Απρίλιος 2013, Διαδήλωση των εργατών γης στη Μανωλάδα. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

Σεπτέμβρης 2017, Αντιφασιστική διαδήλωση στην Αθήνα. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

ήταν η Εργατική Αλληλεγγύη που έγραφε συνεχεία κι έτσι έγινε θέμα και σε άλλους, το Γκάρντιαν, το Αλ Τζαζίρα. Δώσαμε μεγάλη μάχη μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ κι αυτό δεν θα το ξεχάσει ποτέ κανένας... Ακολουθούμε την ΚΕΕΡΦΑ. Πήγαμε μέχρι την Αλεξανδρούπολη στα σύνορα με την Τουρκία στον Έβρο για να πέσει ο φράχτης. Αυτή η κινητοποίηση έπαιξε λάιβ στο Μπαγκλαντές. Τόσο σπουδαίες διαδηλώσεις δεν έχουμε κάνει ποτέ, είναι ακόμα στην καρδιά μας».

Υποστήριξη

Στις συγκεντρώσεις που θα ακολουθήσουν στα δικαστήρια στην Πάτρα οι εργάτες γης της Μανωλάδας θα κερδίσουν την υποστήριξη ολόκληρου του τοπικού εργατικού κινήματος, σωματείων και αγωνιστών-τριών από την ΕΡΑ Πάτρας, τα νοσοκομεία, τον δήμο, την ΔΕΥΑΠ, το Σωματείο Επισιτισμού, την Ένωση Νοσοκομειακών Γιατρών, το νομαρχιακό τμήμα της ΑΔΕΔΥ Αχαΐας, το Εργατικό Κέντρο, εκπαιδευτικούς, φοιτητικούς συλλόγους και σύσσωμη την Αριστερά. Ο αγώνας τους θα γίνει διεθνές σύμβολο του εργατικού κινήματος.

Βασικός είναι ο ρόλος των μεταναστών εργατών από το Μπαγκλαντές και σε άλλες απεργιακές κινητοποιήσεις με πιο γνωστή την απεργία και κατάληψη στο εργοστάσιο της «**Γενικής Ανακύκλωσης ΑΕ**» τον Απρίλιο του

2014 όταν όπως αναφέρει το ρεπορτάζ της Εργατικής Αλληλεγγύης: «Δεκάδες απεργοί, μετανάστες από το Μπαγκλαντές, το Πακιστάν και την Ινδία, παραταγμένοι πίσω από το πανό είχαν κλείσει την είσοδο του εργοστασίου. “Το εργοστάσιο είναι κλειστό. Απεργούμε” μας είπαν μόλις φτάσαμε».

Οι πρωτοβουλίες της Κοινότητας Μπαγκλαντές δεν περιορίζονται μόνο στα αιτήματα των μεταναστών εργατών και των προσφύγων, αλλά έχουν ανοίξει ζητήματα διεθνούς αλληλεγγύης με πιο γνωστή την καμπάνια που ξεκίνησαν το φθινόπωρο του 2017 ενάντια στις σφαγές και την εθνοκάθαρση των Μουσουλμάνων στην **Ροχίγκια** από το καθεστώς της **Μιανμάρ**. Η καμπάνια ξεκίνησε με διαμαρτυρία στο προξενείο της Μιανμάρ στον Πειραιά τον Σεπτέμβρη και κλιμακώθηκε με συγκεντρώσεις και συλλαλητήρια τους επόμενους μήνες στο κέντρο της Αθήνας καλώντας την τότε ελληνική κυβέρνηση να καταγγείλει δημόσια τις σφαγές, να διακόψει τις διπλωματικές σχέσεις με το καθεστώς σφαγέα της Μιανμάρ και να κλείσει το προξενείο.

Σε μια άλλη διεθνή πρωτοβουλία της τον Σεπτέμβρη του 2010 η κοινότητα ζητάει την αλληλεγγύη στις εργατικές κινητοποιήσεις στα κλωστοϋφαντουργεία στο Μπαγκλαντές: «Είμαστε εργάτες από το Μπαγκλαντές. Στη χώρα μας δεν υπάρχει δημοκρατία, δεν υπάρχουν δικαιώματα, υπάρχει δικτατορία. Θέλουμε να απελευθερωθούν οι 5 ηγέτες των συνδικάτων που έχουν φυλακιστεί. Θέλουμε να σταματήσουμε τις φυλακίσεις και τις δολοφονίες».

Οι μετανάστες από το Μπαγκλαντές συμμετέχουν με όλες τους τις δυνάμεις σε όλες τις φάσεις της καμπάνιας με αίτημα «Ιθαγένεια

για όλα τα Παιδιά» καθώς και στην διεκδίκηση των πολιτικών τους δικαιωμάτων: Στην πρώτη και μοναδική φορά που οι μετανάστες μπόρεσαν να ψηφίσουν στην Ελλάδα στις δημοτικές εκλογές του 2010, ανάμεσα στους υποψήφιους της Ανταρσίας στις Γειτονιές της Αθήνας είναι και ο **Μπασάρ Α Μ Αμπούλ**, τότε πρόεδρος του Ελληνομπαγκλαντεσιανού Εμπορικού Επιμελητηρίου και ο **Αμινούλ**, παντοπώλης και μέλος της Ένωσης Μεταναστών Εργατών. Λίγο μετά την επιτυχία της πρώτης εκλογής, δηλώνουν: «Είμαστε χαρούμενοι που κάποια παιδιά από μας από το Μπαγκλαντές μπόρεσαν να ψηφίσουν και χαρούμενοι γιατί πήραμε πολλές ψήφους. Θέλουμε να είμαστε όλοι μαζί. Δεν θέλουμε να μας κυνηγάει η Αστυνομία. Θέλουμε χαρτιά και να σταματήσουν να μας χτυπάνε οι φασίστες».

Για όλη αυτήν τους την πολupoίκιλη δράση, οι μετανάστες από το Μπαγκλαντές θα βρεθούν πολλές φορές στο στόχαστρο των φασιστικών επιθέσεων της Χ.Α. Τον Μάη του 2011 το πογκρόμ κατά μεταναστών από χρυσαυγίτες, ακροδεξιούς και λοιπά φασιστοειδή (το ΕΚΑΒ καταγράφει 17 τραυματίες, εκ των οποίων οι 12 είναι άγρια μαχαιρωμένοι) συνοδεύεται από την –αδικαίωτη μέχρι σήμερα– δολοφονία του Μπαγκλαντεσιανού εργάτη **Αλίμ Αμπντούλ Μανάν** τη νύχτα 11/05 προς 12/05 στην οδό Στρατηγού Καλάρη στα Κάτω Πατήσια. «Τον καταδίωξαν δύο άγνωστοι άνδρες που επέβαιναν σε μηχανή. Ο ένας από τους δύο κατέβηκε από τη μηχανή, τον τραυμάτισε θανάσιμα και στη συνέχεια ανέβηκε στη μηχανή και μαζί με τον οδηγό και συνεργό του εξαφανίστηκαν. Όπως δήλωσε ο αυτόπτης μάρτυρας, οι δράστες φώναζαν: “Όσους βρούμε σήμερα, θα σας σφάξουμε”. Η Κοινότητα του Μπαγκλαντές συμμετέχει στη μαζική αντιφασιστική συγκέντρωση που καλεί η ΚΕΕΡΦΑ έξω από το δημαρχείο Αθήνας στις 16 Μάη, λίγες μέρες μετά το πογκρόμ, ενώ ακολούθησε μαζική πορεία από κατοίκους, ντόπιους και μετανάστες στα Πατήσια, στο δρόμο που δολοφονήθηκε ο Μανάν.

Αλλά και το φθινόπωρο του 2017, όταν έγινε η πιο μεγάλη πορεία προς τα γραφεία της Χρυσής Αυγής, η συμμετοχή διαδηλωτών από το Μπαγκλαντές ήταν τεράστια συνδυάζοντας την αντιφασιστική αποφασιστικότητα με την οργή ενάντια στις σφαγές μουσουλμάνων στην Μιανμάρ.

Αυτά είναι τα «παιδιά από το Μπαγκλαντές» και όσοι δεν το ξέρουν ας το μάθουν έστω και καθυστερημένα. Δεν είναι όρος υποτιμητικός, όσο κι αν το προσπαθούν κάποιες δεξιοφυλλάδες. «Όταν πήγαν τα αδέρφια μας να ζητήσουν τα λεφτά τους από το Βαγγελάτο τούς πυροβόλησαν για να μας κάνουν όλους να φοβηθούμε και να μην ζητάμε τα δικαιώματά μας. Εμείς όμως είμαστε εργάτες και απαιτούμε αξιοπρέπεια και δικαιοσύνη, εργασιακά δικαιώματα και ελευθερίες» όπως έλεγε χαρακτηριστικά ο **Λεντίμ Μπασάρ**, εργάτης γης στην ομιλία του στον Μαρξισμό 2013.

Γιώργος Πίπτας

Έκλεισαν
το τζαμί
στον
Πειραιά

Στο κλείσιμο του τζαμιού Αλ Αντάλους (Ανδalousia) που λειτουργεί στο λιμάνι του Πειραιά από το 1989 προχώρησε τελικά η κυβέρνηση της ΝΔ παρά τις διαμαρτυρίες της Μουσουλμανικής Ένωσης Ελλάδας που σε ανακοίνωσή της είχε καταγγείλει ότι έλαβε “ειδοποίηση από την αστυνομία για οριστικό κλείσιμο ενός από τους παλαιότερους χώρους προσευχής στην πρωτεύουσα, κατ’ εντολή του υπουργείου Παιδείας και θρησκευμάτων. Δεν υπήρξε καμιά διαπραγμάτευση με το υπουργείο προκειμένου να βρεθεί μία ικανοποιητική λύση για όλους, παρά διαταγή για άμεσο κλείσιμο”.

Όπως διαβάζουμε στην ΕφΣυν: “Η πολιτεία έβαλε λουκέτο στο τζαμί που λειτουργούσε επί 32 χρόνια στην οδό Φίλωνος 97 στη γειτονιά της Τρούμπας, ενώ ακόμα δεν έχει λειτουργήσει το τέμενος στον Βοτανικό. Σύμφωνα με το υπουργείο, στο τζαμί της Μουσουλμανικής Ενωσης Ελλάδος μπήκε λουκέτο επειδή, υπήρξε καταγγελία περιοίκων για τη λειτουργία του χωρίς αδειοδότηση. Την άποψη αυτή δεν φαίνεται να συμμερίζονται οι περίοικοι, τουλάχιστον ο ιδιοκτήτης του χώρου, γείτονες, ιδιοκτήτες παρακείμενων καταστημάτων και πελάτες τους, που μόνο καλά λόγια είχαν να πουν.

«Είναι φιλήσυχοι άνθρωποι, αθόρυβοι, τόσα χρόνια δεν έχει δημιουργηθεί το παραμικρό πρόβλημα και στενοχωριόμαστε που θα τους χάσουμε από τη γειτονιά. Δεν γνωρίζουμε αν υπήρξε καταγγελία και ποιος την έκανε, αλλά γνωρίζουμε με βεβαιότητα ότι δεν έχουμε ακούσει καμία διαμαρτυρία τόσα χρόνια. Μας σέβονται και τους σεβόμαστε και μας λυπεί η εξέλιξη αυτή», ήταν ο κοινός παρονομαστής όσων είπαν στην Εφ.Συν. αρκετοί άνθρωποι που συγκεντρώθηκαν στην είσοδο του χώρου λατρείας την ώρα που έμπαινε λουκέτο”.

ΣΥΣΚΕΨΗ ΚΕΕΡΦΑ 16 ΙΟΥΛΗ
Όχι στο σχέδιο “τάξης-νόμου και ρατσισμού”

Ανοιχτή σύσκεψη την Πέμπτη 16 Ιούλη, στις 7μμ, στην Αιόλου 47 για την οργάνωση της συνέχειας της μάχης ενάντια στη ρατσιστική εκστρατεία της κυβέρνησης σε βάρος των προσφύγων και των μεταναστών καλεί η ΚΕΕΡΦΑ, ύστερα και από τα τελευταία αίση των ΜΑΤ του Χρυσοχοϊδη εναντίον των προσφύγων στην Πλατεία Βικτωρίας. Όπως αναφέρει:

“Η εκκαθαριστική επιχείρηση της Αστυνομίας του Χρυσοχοϊδη σε βάρος οικογενειών προσφύγων με μωρά στην Πλατεία Βικτωρίας με την κάλυψη του Δημάρχου Αθήνας Μπακογιάννη, έδειξε το βάρβαρο πρόσωπο της κυβέρνησης που προχωρά σε εξώσεις από τα καμπ και τα σπίτια. Η μανία των δυνάμεων καταστολής της Αστυνομίας ήταν τέτοια ώστε πρώτα άρπαζαν τα παιδιά για να αναγκάσουν τους γονείς να ακολουθήσουν στις κλούβες και μετά επιτέθηκαν κατά των αλληλέγγυων που βρίσκονταν στην Πλατεία Βικτωρίας. Προχώρησε στην εκκένωση του χώρου της Πλ. Βικτωρίας με τη βία για να τους μεταφέρει στον “ανοιχτό” χώρο στην Αμυγδαλέζα αλλά και στο Σχιστό.

Η κυβέρνηση μεταφέρει απο τη Μόρια αναγνω-

Πλ. Βικτωρίας. Φωτό: Intime News

ρισμένους πρόσφυγες σε υπερπλήρη καμπ μετατρέποντας τα σε νέες Μόριες, με πρόσφυγες χωρίς επιδόματα και χωρίς καν κανονική διανομή φαγητού και νερού. Ο Ελαιώνας ήδη “φιλοξενεί” σε σκηνές-θερμοκήπιο 140 ανθρώπους ενώ οι πιέσεις ασκούνται στους υπόλοιπους που κοιμούνται κατάχαμα για άμεση μεταφορά στο Κλειδί Σερρών, στην πρώην κλειστή δομή στη μέση του πουθενά, για την οποία σπατάλησαν εκατομμύρια κάνοντας τα χατίρια σε εργολάβους.

Ο Μπακογιάννης αντί να συνεργάζεται με τον

Χρυσοχοϊδη σε αυτό το άθλιο σχέδιο “νόμου και τάξης και ρατσισμού”, ένα σχέδιο που βάζει σε κίνδυνο τις ζωές προσφύγων και νέων ανθρώπων στα Εξάρχεια με τις επιδρομές της Αστυνομίας, είναι ώρα να υλοποιήσει την απόφαση του δημοτικού συμβουλίου της Αθήνας που απαιτεί έκτακτη επιχορήγηση από το κράτος ώστε να υπάρξει άμεση στέγαση των προσφύγων σε σπίτια και ξενοδοχεία. Φτάνει πια με τις σπατάλες του Μεγάλου Περιπάτου για τα συμφέροντα της βιομηχανίας τουρισμού. Ας ανοίξει άμεσα τις δομές φιλοξενίας για τους άστεγους πρό-

σφυγες και όχι να καλεί κάθε τόσο την Αστυνομία για ρατσιστικές επιχειρήσεις σκούπα. Την ίδια ώρα χιλιάδες μετανάστες, είτε νεοεισερχόμενοι είτε παλιότεροι, κρατούνται σε απάνθρωπα κολαστήρια στην Κω, στο Παρανέστι, την Κόρινθο και την Αμυγδαλέζα, για πάνω από έξι μήνες.

Η κινητοποίηση στις 26 Ιούνη έφερε στο προσκήνιο ότι υπάρχει κίνημα που υψώνει τη φωνή του κραυγάζοντας Black lives matter, refugee lives matter, χαρτιά σε όλους τώρα!

Θα μας βρουνε μπροστά τους!”

Ξεσηκωμός και
απεργία πείνας στην Κω

Βίντεο με εικόνες που έστειλαν οι πρόσφυγες από τον ξεσηκωμό με μαζική απεργία πείνας που έχουν ξεκινήσει στο κολαστήριο της Κω, δημοσιεύει στην ιστοσελίδα της η ΚΕΕΡΦΑ. Όπως αναφέρει:

“Οι κρατούμενοι μετανάστες και πρόσφυγες στο κολαστήριο της Κω ξεσηκώθηκαν απαιτώντας ελευθερία και να μπει τέλος στη ρατσιστική πολιτική της αφαίρεσης των δικαιωμάτων τους. Ξεκίνησαν από σήμερα το πρωί μαζική αποχή από φαγητό και νερό και καθιστική ειρηνική διαμαρτυρία με συνθήματα: Liberte-Freedom! Καταγγέλλουν την αδιαφορία των αρχών και της ΕΕ για την κράτηση τους από 6 έως 12 μήνες δηλώνοντας ότι ακόμη και ποινικά “έχουμε πληρώσει υπερβολικά.”

Είναι δίκαιη η εξέγερση των μεταναστών και προσφύγων ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές του νέου aparthάιντ που έχει μετατρέψει τα νησιά σε φυλακές ενώ στα ίδια χτίζει νέες σπαταλώντας εκατομμύρια ευρώ. Είναι δίκαιη η κραυγή ελευθερίας ότι οι ζωές των προσφύγων και των μεταναστών μετράνε και δεν μπορούν αντιμετωπίζονται με απάνθρωπες κρατήσεις σε Γκουαντάναμο. Ενώνουμε ολόψυχα

τη φωνή μας μαζί τους στο δίκαιο αγώνα τους, στο αίτημα για άμεση απελευθέρωση όλων, μετακίνηση στις πόλεις, να πάρουν χαρτιά, άσυλο και δικαιώματα.

Η ρατσιστική πολιτική των κλειστών συνόρων, των φυλακίσεων φτωχών και κατατρεγμένων προσφύγων και μεταναστών είναι ώρα να πάρει τέλος. Να καταργηθούν οι ρατσιστικοί νόμοι της κυβέρνησης και της ΕΕ, να ανοίξουν τα σύνορα, να σταματήσουν οι ρατσιστικές απελάσεις και οι εξώσεις προσφύγων από τα σπίτια. Οι πρόσφυγες και οι μετανάστες είναι καλοδεχούμενοι! Να κλείσουν τώρα οι Μόριες και οι Αμυγδαλέζες, έξωση του Μηταράκη, απελάστε τώρα τον Μητσοτάκη!

Πρόσφυγες απεργοί πείνας στην Κω

Πανελλαδικές εξετάσεις
για υπηκοότητα!

«Μπαίνει τάξη στο ζήτημα της απονομής ιθαγένειας σε αλλοδαπούς αλλογενείς. Δεν γίνεται το σύστημα να έχει υποκευμενισμούς και να υπόκειται σε κινδύνους διαφθοράς. Οι πολίτες που θέλουν να γίνουν Έλληνες θα έχουν τη δυνατότητα δύο φορές να συμμετέχουν σε πανελλαδικές εξετάσεις διασφαλισμένες για το αδιάβλητό τους όπου, αν αποδεικνύουν καλή γνώση της γλώσσας, της ιστορίας και των θεσμών θα μπορούν να γίνονται Έλληνες» είπε ο Θεοδωρικός στον ρ/σ ΘΕΜΑ κάνοντας λόγο για νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Εσωτερικών. «Το σύστημα θα γίνει δίκαιο, γρήγορο και απολύτως διαφανές».

Όπως εδώ και πάνω από ένα χρόνο έχει καταγγείλει η Generation 2 For Rights, Equality and diversity, πέρα από τις καθυστερήσεις στην διαδικασία απόδοσης ελληνικής ιθαγένειας για τα παιδιά μεταναστών, “υπάρχει και η διαδικασία της πολιτογράφησης που αφορά τους νομίμως διαμένοντες πολίτες τρίτων χωρών (αλλά και τα παιδιά μεταναστών που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του ν.4332/2015). Βάσει των αναρτημένων στατιστικών δεδομένων βλέπουμε ότι έως τον Οκτώβριο του 2018 στην Αθήνα εξετάζονται αιτήσεις από το 2ο τρίμηνο του 2014 μέχρι και το 2ο τρίμηνο του 2016. Στην υπόλοιπη χώρα εξετάζονται αιτήσεις που κατατέθηκαν από το τελευταίο τρίμηνο του 2014 μέχρι και το 3ο τρίμηνο του 2017 σε κάποιες υπηρεσίες...”

Όπως και σχετικά με το άσυλο στους πρόσφυγες -και χωρίς να γνωρίζουμε ακόμη λεπτομέρειες- η νέα νομοθετική πρωτοβουλία της κυβέρνησης δεν μοιάζει να έχει σαν στόχο την επιτάχυνση της απόδοσης ιθαγένειας στους μετανάστες αλλά την επιτάχυνση της απόρριψης αιτημάτων ιθαγένειας μέσα από σκληρότερες εξετάσεις που να καλύπτουν τα “εθνικά κριτήρια” της ΝΔ. Πιο πολύ μας θυμίζει το “Δεν θα γίνεις Έλληνας ποτέ Αλβανέ” που φώναζαν στα γήπεδα οι φασίστες από το 2004...

“Έχοντας ζήσει ήδη 40-45 χρόνια στην Ελλάδα. Έχοντας πληρώσει φόρους στο ελληνικό κράτος τα τελευταία 40-45 χρόνια. Έχοντας ζήσει στην αναμονή και εργαζόμενες στην Ελλάδα 40 χρόνια, έρχεται τώρα η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και μας λέει ότι πρέπει να πάμε σε πανελλαδικές εξετάσεις για να αποκτήσουμε δικαίωμα στην υπηκοότητα. Απαράδεκτο” σχολιάζουν σχετικά στην ιστοσελίδα τους οι γυναίκες της Ένωσης Αφρικανών Γυναικών.

Επαναστατικές απαντήσεις στις πιο σκληρές προκλήσεις

Με όσες τυμπανοκρουσίες κι αν συνοδεύει αυτές τις μέρες η ΝΔ τον ένα χρόνο από την εκλογή της στην κυβέρνηση, όλα ψέματα και αν αρδιάσει για τις «επιτυχίες» της πολιτικής της, η αλήθεια είναι αδύνατον να κρυφτεί.

Η διακυβέρνησή της είναι συνώνυμη των πιο σκληρών αντεργατικών επιθέσεων συνδυασμένων με τον πιο χυδαίο ρατσισμό και εθνικισμό, τον πιο άγριο σεξισμό και καταστολή. Είναι η κυβέρνηση των πιο βάρβαρων επιλογών ενός συστήματος σε βαθιά κρίση που δεν μπορεί με κανένα τρόπο να καλύψει τα αίτια του προς όφελος των αφεντικών. Σε αυτές τις συνθήκες, η ανάγκη για την εργατική έξοδο, για την επαναστατική ανατροπή, είναι μεγαλύτερη από ποτέ. Σε αυτή την προοπτική είναι αφιερωμένο το φετινό φεστιβάλ του ΣΕΚ, «Μαρξισμός 2020», που γίνεται το Σάββατο 11 και την Κυριακή 12 Ιούλη στο Σεράφειο στο Ρουφ (Πειραιώς 160).

Αυτός είναι και ο τίτλος της κεντρικής συζήτησης, «**Η εργατική έξοδος από την κρίση**», με την οποία κλείνει το φεστιβάλ την Κυριακή το βράδυ. Ομιλήτρια είναι η **Μαρία Στύλλου**, υπεύθυνη έκδοσης του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω, που θα σταθεί στις πραγματικές δυνατότητες της εργατικής τάξης και της νεολαίας να απαλλαγούν από την κυβέρνηση της ΝΔ και ολόκληρο το σύστημα που στηρίζει. Γύρω από αυτή την προοπτική περιστρέφονται όλες οι συζητήσεις που θα προηγηθούν. Στο κέντρο τους βρίσκονται βασικές πλευρές της κρίσης του συστήματος αλλά και της μεγάλης αντίστασης που ξεδιπλώνεται σε

όλα τα μέτωπα.

Η πανδημία του κορονοϊού, με το μισό εκατομμύριο νεκρούς ήδη σε όλο τον κόσμο, είναι αναμφισβήτητη η πιο κραυγαλέα απόδειξη ότι έχουμε απέναντί μας ένα θανατηφόρο σύστημα που βάζει τα κέρδη των λίγων πάνω από την υγεία και τις ζωές των πολλών. Η συζήτηση «**Πανδημία και καπιταλισμός**» το Σάββατο το απόγευμα αυτή τη διάταξη θα αναδείξει. Ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός στο νοσοκομείο Γεννηματάς και μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων θα φέρει από πρώτο χέρι την εικόνα των δολοφονικών για τη δημόσια Υγεία κυβερνητικών επιλογών, αλλά και των αγώνων που έχουν δώσει οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία τα τελευταία χρόνια και τώρα την περίοδο της πανδημίας για να σωθούν ζωές. Μαζί του θα είναι ο **Γιώργος Ράγκος**, χημικός και μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με πλούσια αρθρογραφία για τα περιβαλλοντικά εγκλήματα του καπιταλισμού που γεννούν πανδημίες και καταστρέφουν τον πλανήτη.

Η αντιρατσιστική εξέγερση στις ΗΠΑ, στην καρδιά του παγκόσμιου καπιταλισμού, συγκλονίζει και ξεσηκώνει κύματα συμπάραστασης παντού. Το μαζικό αντιρατσιστικό συλλαλητήριο της Παρασκευής 26 Ιούλη στο Σύνταγμα ήταν η άμεση έκφραση αυτού του ξεσηκωμού εδώ. Στις ρίζες της εξέγερσης αλλά και τη συνέχειά της εστιάζει η συζήτηση το Σάββατο το **εμπόριο των σκλάβων στο Black Lives Matter**» την Κυριακή το απόγευμα. Ομιλήτης είναι ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, της Κίνησης που με τις πρωτοβουλίες της, τις δράσεις και τις πολιτικές της επιλογές, έχει

παιξει καθοριστικό ρόλο στην ανάπτυξη του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος στην Ελλάδα και διεθνώς. Μαζί του ο **Κώστας Πίτσας**, υπεύθυνος του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου, που με τις εκδόσεις του έχει βοηθήσει στον θεωρητικό εξοπλισμό του κινήματος τόσο ενάντια στις ρατσιστικές ιδέες και πολιτικές των κυβερνήσεων όσο και ενάντια στη φασιστική απειλή που αυτές οι πολιτικές δημιουργούν.

Ανατρεπτικό κλίμα

Οι εργάτες της Τέχνης έκαναν με εκρηκτικό τρόπο την εμφάνισή τους το τελευταίο διάστημα και έδειξαν στην πράξη ότι αποτελούν κομμάτι του ανατρεπτικού κινήματος ενάντια στο σύστημα. Από το Μαρξισμό δεν θα μπορούσε να λείπει η συζήτηση «**Τέχνη, καλλιτέχνες και επανάσταση**» για το πολύτιμο ρόλο τους στις εξεγέρσεις και τις επαναστάσεις διαχρονικά. Ομιλητές στη συζήτηση που γίνεται την Κυριακή το απόγευμα είναι ο **Βασίλης Κουκαλάνης**, σκηνοθέτης και ηθοποιός, η **Αλεξάνδρα Μαρτίνη**, μέλος του ΣΕΚ στα Βόρεια της Αθήνας και ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος**, ηθοποιός και πρώην μέλος του ΔΣ του ΣΕΗ.

Η υγειονομική κρίση που έφερε η πανδημία προστέθηκε και ενίσχυσε την οικονομική, φέρνοντας νέα κλιμάκωση των επιθέσεων σε βάρος της εργατικής τάξης. Η κεντρική συζήτηση το Σάββατο το βράδυ «**Ο Μαρξ και η μακρόσυρτη κρίση του καπιταλισμού**» θα απαντήσει σε όλα τα μεγάλα ερωτήματα γύρω από το πώς δημιουργούνται αλλά και πώς παλεύονται οι κρίσεις που σπέρνουν μαζικά φτώχεια και εξαθλίωση στην πλει-

οψηφία των ανθρώπων. Ομιλητής είναι ο **Πάνος Γκαργκάνας**, διευθυντής της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγυή.

Δεν είναι η μόνη συζήτηση του φεστιβάλ που δένει τη μαρξιστική θεωρία και την επαναστατική παράδοση με τις σημερινές μάχες. Η συζήτηση «**200 χρόνια Ένγκελς**» το Σάββατο το απόγευμα, με αφορμή την επέτειο της γέννησης του συντρόφου του Μαρξ, θα παρουσιάσει τη διαδρομή, τις ιδέες και τη δράση του μεγάλου αυτού επαναστάτη στην υπηρεσία πάντα της ανατροπής και της απελευθέρωσης των εργατών. Ομιλητές είναι ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** και ο **Λεάνδρος Μπόλαρης**, μέλη και οι δύο της συντακτικής επιτροπής του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω.

Αντίστοιχα η συζήτηση για «**Τα όρια του ρεφορμισμού**» το Σάββατο το απόγευμα είναι δεμένη με την ιστορική εμπειρία του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς. Μόνο έτσι μπορεί κανείς να απαντήσει στο ερώτημα πώς και γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ και η κυβέρνηση του κατέληξε σε αδιέξοδο φτάνοντας να υπηρετεί το σύστημα αντί να το αλλάξει, όπως έλπιζε ο κόσμος που μαζικά στράφηκε στ' αριστερά τα προηγούμενα χρόνια.

Ομιλητές είναι η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Γεννηματάς, ο **Ευκλείδης Μακρόγλου**, δικηγόρος από τη Θεσσαλονίκη και ο **Γιάννης Σηφακάκης**, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Η άμεση συνέχεια αυτής της κουβέντας είναι η συζήτηση για «**Το επαναστατικό κόμμα - Από τον Λένιν, τον Τρότσκι και τον Γκράμσι στο σήμερα**» την Κυριακή το απόγευμα. Ένα μεγάλο και δυνατό επαναστατικό κόμμα που οργανώνει τις καθημερινές μάχες με προοπτική τη συνολική ανατροπή είναι προϋπόθεση για τη νίκη της εργατικής τάξης, όπως ακριβώς έδειξε η εμπειρία της Ρώσικης Επανάστασης και των Μπολσεβίκων. Ομιλητές είναι ο **Τάσος Αναστασιάδης**, υπεύθυνος του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης, η **Λίλιαν Μπουρίτση** και ο **Παντελής Παναγιωτακόπουλος**, μέλη του ΣΕΚ στο Περίστερι.

Το Σάββατο 11 και την Κυριακή 12 Ιούλη όλοι οι δρόμοι της αντίστασης οδηγούν στο Μαρξισμό 2020. Μην χάσετε τις συζητήσεις!

Λένα Βερδὸ

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2020

ΣΑΒΒΑΤΟ 11 Ιούλη

6 - 7.30μμ

Σεράφειο
Πανδημία και καπιταλισμός
Ομιλητές:
Χρίστος Αργύρης, Γιώργος Ράγκος
Κλειστό Μπάσκετ
200 χρόνια Ένγκελς
Ομιλητές:
Σωτήρης Κοντογιάννης, Λεάνδρος Μπόλαρης

Ανοιχτό Μπάσκετ
Τα όρια του ρεφορμισμού
Ομιλητές:
Αργυρή Ερωτοκρίτου, Ευκλείδης Μακρόγλου, Γιάννης Σηφακάκης

8 - 9.30μμ

Γήπεδο Μπάσκετ
Ο Μαρξ και η μακρόσυρτη κρίση του καπιταλισμού
Ομιλητές:
Πάνος Γκαργκάνας

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 Ιούλη

6 - 7.30μμ

Σεράφειο
Το επαναστατικό κόμμα - Από τον Λένιν, τον Τρότσκι και τον Γκράμσι στο σήμερα
Ομιλητές:
Τάσος Αναστασιάδης, Λίλιαν Μπουρίτση, Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Κλειστό Μπάσκετ
Από το εμπόριο των σκλάβων στο Black Lives Matter
Ομιλητές:
Πέτρος Κωνσταντίνου, Κώστας Πίτσας

Ανοιχτό Μπάσκετ
Τέχνη, καλλιτέχνες και επανάσταση
Ομιλητές:
Βασίλης Κουκαλάνης, Αλεξάνδρα Μαρτίνη, Αλέξανδρος Μαρτζούκος

8 - 9.30μμ

Γήπεδο Μπάσκετ
Η εργατική έξοδος από την κρίση
Ομιλητές:
Μαρία Στύλλου

Απλήστε συμμετοχή

Ονοματεπώνυμο Τηλέφωνο Κινητό
Διεύθυνση Τ.Κ. Πόλη
Email
Σωματείο, Σχολή ή Σχολείο Πολιτική Οργάνωση/Κίνηση
Ημερομηνία / / 2020
τιμή ενίσχυσης 5 ευρώ

Επικοινωνήστε για να κλείσετε τη συμμετοχή σας

- www.sekonline.gr Τηλέφωνα: 6945 710250, 210 52 21509
- Αναξαγόρα 14Α Ομόνοια, Αθήνα, Τ.Κ.: 105 52
- Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, Φειδίου 14, Αθήνα, τηλ. 210 5247584, www.marxistiko.gr
- Εθνική Τράπεζα στον λογαριασμό: 101/7517 25-42

Να είμαστε όλοι/ες εκεί

Πρότι ήθελα και τα προηγούμενα χρόνια να παρακολουθήσω το φεστιβάλ του Μαρξισμού, λόγω προσωπικών δυσκολιών δεν τα είχα καταφέρει και ήταν μεγάλη έλλειψη. Θεωρώ ότι είναι ένα φεστιβάλ που όχι μόνο ενημερώνει για τους αγώνες και τα κινήματα στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο, αλλά και βοηθά να βγαίνουμε πιο δυνατοί πολιτικά και ιδεολογικά στις μάχες που έχουμε μπροστά μας.

Ένα χρόνο κυβέρνηση της ΝΔ και κανείς δεν κάθισε στον καναπέ του. Αντίθετα ο κόσμος απάντησε σε όλες τις επιθέσεις με μαζικότητα και οργάνωση. Ειδικά τους τελευταίους μήνες που η πανδημία σε συνδυασμό με την αλαζονεία και τις επιθέσεις της κυβέρνησης προκάλεσαν μεγάλη οργή. Αυτή την περίοδο, οι αντικαπιταλιστικές απαντήσεις είναι πιο προσιτές από ποτέ. Γιατί ο καπιταλισμός είναι πιο εκτεθειμένος από ποτέ στα μάτια της πλειοψηφίας και η διάθεση για αγώνες και ανατροπές πιο μεγάλη από ποτέ, από την Αμερική ως την Αθήνα.

Καλούμε σε μαζική συμμετοχή στο φεστιβάλ, καλούμε σε οργάνωση στην επαναστατική αριστερά. Οι μαρξιστικές ιδέες προσφέρουν τον τρόπο για να γίνει το σύνθημα "Οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη" πράξη.

Αλέξανδρος Παπαγεωργίου,
κιηπουρός, Μαρούσι

Ο Μαρξισμός είναι το κορυφαίο γεγονός κάθε χρονιάς για το ΣΕΚ.

Είναι μια γιορτή, όπου για όλους έρχονται για πρώτη φορά σε επαφή με το ΣΕΚ μπορούν να γνωρίσουν τις επαναστατικές ιδέες που αυτό πρεσβεύει, για τα νέα μέλη να αποκτήσουν βαθύτερες γνώσεις πάνω στην ιστορία του, αλλά και για τους παλιούς συντρόφους να προσφέρουν με την εμπειρία τους, εμπνέοντας τους νεότερους και όλοι μαζί να ενημερωθούμε πάνω στις τρέχουσες εξελίξεις. Είναι σημαντικό το πώς μπορούμε να διαδοούμε από την ιστορία για να αντιμετωπίσουμε σύγχρονα προβλήματα.

Το καπιταλιστικό σύστημα μας οδηγεί σε ένα αδιέξοδο και οι εκπρόσωποι του αδιαφορούν για την ίδια την ανθρώπινη ύπαρξη και στο βωμό του ασύδοτου κέρδους καταστρέφουν το περιβάλλον. Προσπαθούν να διχάσουν την εργατική τάξη και γενικότερα τους ανθρώπους καλλιεργώντας τον ρατσισμό και τον εθνικισμό. Θέλουν ανθρώπους διαφόρων κατηγοριών και έτσι δημιουργούν τους σύγχρονους "δούλους". Δημιουργούν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους πρόσφυγες και τα γκέτο για τους πολίτες κάθε χώρας για φτηνά εργατικά χέρια. Παρέχουν μισθούς ούτε καν επιβίωσης για πολλούς από τους εργάτες, ενώ όσοι δεν είναι χρήσιμοι στο σύστημα η ζωή τους δεν έχει καμία αξία. Θέλουν ανθρώπους κατευθυνόμενους, χωρίς φαντασία για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους και γι' αυτό το λόγο βγάζουν τη μουσική και τα καλλιτεχνικά από το σχολείο.

Η αξία της τέχνης, όπως και της δημόσιας Παιδείας, Υγείας και γενικότερα των κοινωνικών αγαθών είναι αδιαπραγμάτευτη. Όλα αυτά θα συζητηθούν στο Μαρξισμό που λόγω και της πανδημίας φάνηκαν περισσότερο οι ελλείψεις του συστήματος, αλλά φάνηκε και ποιοι είναι αυτοί που στηρίζουν πραγματικά το λαό και σίγουρα δεν είναι οι μεγάλοι τραπεζίτες, καναλάρχες και επιχειρηματίες.

Νίκος Κουτσγιάννης, άνεργος, Ζωγράφου

Θα είμαστε στο φεστιβάλ του Μαρξισμού, μετανάστριες και μετανάστες από την κοινότητα του Καμερούν, για να οργανωθούμε καλύτερα και να δώσουμε συνέχεια στους αγώνες που έχουμε ξεκινήσει, για ένα καλύτερο αύριο για όλους.

Οι μετανάστες έχουμε ξεχαστεί από αυτή την κυβέρνηση. Οι νόμοι της μας αποκλείουν και μας κυνηγούν, δεν μας δίνουν χαρτιά, δουλειά, δικαιώματα. Πολλοί που έχουν χαρτιά τα χάνουν, πληρώνουν για να τα βγάλουν ξανά, αλλά και πάλι τους λένε ότι είναι παράνομοι και ότι πρέπει να φύγουν από τη χώρα. Τους τελευταίους έξι μήνες έχουν κοπεί και τα οποία βοηθήσαμε είχαμε. Όμως οι μετανάστες είμαστε εδώ, δεν μπορούμε να μας εξαφανίσουν. Είμαι 25 χρόνια στην Ελλάδα, όταν πρωτοήρθα ήμασταν μόλις 20 άτομα από το Καμερούν, τώρα είμαστε περίπου 2000. Την περίοδο της καραντίνας καθάριζα σε μεγάλη τράπεζα. Με το που τελείωσε η καραντίνα με έδιωξαν όπως και άλλες γυναίκες μετανάστριες από πολλές χώρες. Αυτή είναι η κατάσταση. Σε πολλές δουλειές, όπως σε σπίτια, δεν μας πληρώνουν ένσημα, πληρώνουμε το ΙΚΑ μόνες μας.

Το συλλαλητήριο στο Σύνταγμα στις 26 Ιούνη ήταν φοβερό. Έδειξε ότι κι εδώ μπορεί να γίνει σαν την Αμερική. Να απαιτήσουμε και να κερδίσουμε τα δικαιώματά μας. Σαν κοινότητα παλεύουμε. Μαζεύομαστε, συζητάμε, οργανώνουμε τους αγώνες μας. Καλούμε όλο τον κόσμο να σταθεί στο πλευρό μας γιατί είναι καλό να στηρίζουμε ο ένας τον άλλο, είναι καλό για όλους να έχουμε δικαιώματα, χαρτιά, δουλειά. Δεν θα σταματήσουμε μέχρι να νικήσουμε. Τα λέμε στο Μαρξισμό!

Έμμα Μισέλ Νουαλά,
Κοινότητα Καμερούν

Πελαγία Κατέλη, φοιτήτρια Νομικής

συμπάραστασης από όλο τον κόσμο έρχονται να δείξουν ότι η ρατσιστική πολιτική των κρατών δεν θα περάσει. Ο Μαρξισμός 2020 που οργανώνει το ΣΕΚ στις 11 και 12 Ιουλίου στο Σεράφειο στο Ρουφ είναι ανοιχτός για όλους και έτοιμος να απαντήσει στα ερωτήματα που γεννήθηκαν από το διάστημα. Ποιές οι αιτίες της κρίσης και ποιά η εναλλακτική λύση που δίνει η επαναστατική Αριστερά; Απαντήσεις βασισμένες στις ιδέες του Μαρξ και όλης της επαναστατικής παράδοσης. Να είμαστε όλοι και όλες εκεί!

Ο δικός μας “Πόλεμος του νερού”

Τις τραγικές συνέπειες που θα έχει η ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ για τους κατοίκους της Αττικής και όχι μόνο, ανέδειξε η συνέντευξη Τύπου που έδωσαν την Τετάρτη 1 Ιούλη η ΟΜΕ ΕΥΔΑΠ μαζί το Σωματείο Εργαζόμενων της ΕΥΑΘ. Η συνέντευξη δόθηκε μετά την επιτυχημένη 24ωρη απεργία των εργαζόμενων της ΕΥΔΑΠ στις 25 Ιούνη ενάντια στην απόφαση της κυβέρνησης και του υπουργείου Υποδομών να παραδώσουν το Εξωτερικό Υδροδοτικό Σύστημα (ΕΥΣ) της Αττικής μέσω ΣΔΙΤ σε ιδιώτες -κίνηση που αποτελεί το πρώτο βήμα για το ολοκληρωτικό ξεπούλημα του νερού.

Τη συνέντευξη συντόνισε ο Γιώργος Αυγερόπουλος, δημοσιογράφος και δημιουργός του γνωστού ντοκιμαντέρ “Μέχρι την τελευταία σταγόνα: ο μυστικός πόλεμος του νερού στην Ευρώπη». Η παρουσία του ήταν σημαντική όχι μόνο γιατί ανέδειξε τις πανευρωπαϊκές και παγκόσμιες διαστάσεις της μάχης ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού, αλλά και γιατί έφερε συγκεκριμένα παραδείγματα της αποτυχίας των ιδιωτικοποιήσεων σε μια σειρά χώρες που πλέον έχουν αναγκαστεί να επιστρέφουν στο μοντέλο του δημόσιου ελέγχου των υδάτων. Η αύξηση της τιμής του νερού, η υποβάθμιση της ποιότητάς του, η απώλεια θέσεων εργασίας, οι μεγάλες οικονομικές ζημιές για το δημόσιο και η εξάρτηση των δήμων και των πολιτών από τις απαιτήσεις των ιδιωτών, ήταν μόνο μερικές από τις επιπτώσεις που αναφέρθηκαν ότι θα έχει η ιδιωτικοποίηση του ΕΥΣ και συνολικά της κερδοφόρας ΕΥΔΑΠ. Όλοι μίλησαν για ένα κυβερνητικό έγκλημα κατά της κοινωνίας.

Στο πάνελ, εκτός από τον πρόεδρο της ΟΜΕ-ΕΥΔΑΠ **Ηλία Κορλό** και τον πρόεδρο του Σωματείου Εργαζόμενων της ΕΥΑΘ **Γιώργο Αρχοντόπουλο**, βρέθηκαν και οι δικηγόροι **Αλέξανδρος Σαρηβαλάσης** και **Κατερίνα Γεωργιάδου**, που πρωτοστατούν στο δικαστικό αγώνα στο ΣτΕ για την αποτροπή της ιδιωτικοποίησης και την προστασία του νερού ως δημόσιου αγαθού. Την πεποίθηση όλων ότι η ιδιωτικοποίηση μπορεί να ανατραπεί με τη συμπαράσταση όλης της κοινωνίας ενίσχυσαν οι αναφορές στο δημοψήφισμα στη Θεσσαλονίκη πριν κάποια χρόνια, που αν και δεν αναγνωρίστηκε ποτέ επίσημα από τις κυβερνήσεις έδειξε την αντίθεση της συντριπτικής πλειοψηφίας των πολιτών σε ανάλογες απόπειρες στην ΕΥΑΘ, καθώς και το μεγάλο κίνημα στην Ιρλανδία με τις 200.000 διαδηλωτές/τριες.

Λ.Β.

Πολιτική εκδήλωση ANTAPΣYA

Με μαζική συμμετοχή πραγματοποιήθηκε στο Πεδίο του Άρεως το απόγευμα της Δευτέρας 6 Ιούλη η εκδήλωση της ANTAPΣYA με θέμα “Να βάλουμε τις ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους! Για να αναπνεύσει ο λαός πρέπει να νικηθεί ο καπιταλισμός”. Το λόγο πήραν εισηγητικά η Μελίνα Αλεφάντη (δημοτική σύμβουλος Αγίας Παρασκευής), ο Πάνος Γκαργκάνας, (ΠΣΟ ANTAPΣYA),

η Βάλια Δημητρακοπούλου, (φοιτήτρια, ΠΣΟ ANTAPΣYA) ο Μιχάλης Ρίζος, (ANTAPΣYA Υγειονομικών) ενώ παρεμβάσεις έκαναν η Αντωνία Βαφειάδου (ΚΣΕ ANTAPΣYA), η Έφη Γαννιάρη (πρόεδρος Β' ΕΛΜΕ Αθήνας), ο Κώστας Παπαδάκης (Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χ.Α.). Σε αυτό το δισέλιδο παρουσιάζουμε μερικά σημεία από τις ομιλίες του Πάνου Γκαργκάνα και του Κώστα Παπαδάκη.

“Το αντιφασιστικό κίνημα μπορεί να βάλει τη σφραγίδα στις εξελίξεις”

Μετά από ένα χρόνο πολυποικίλης εσωστρέφειας είναι σήμερα ευκαιρία να βρούμε προς τα έξω. Στο μέτωπο της δίκης της Χ.Α., που βρίσκεται στο τελικό στάδιο, έχουμε πετύχει την επιτάχυνση της δίκης, και έχουμε βάλει σαν στόχο ακόμη και αν, ο μη γένοιτο, κλείσουν τα δικαστήρια ξανά λόγω καραντίνας, η δίκη να μη διακοπεί.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι υπάρχει ένας σημαντικός θύλακας των κρατικών και κατασταλτικών μηχανισμών που προσπαθεί να τους αθώσει. Η εισαγγελική πρόταση ήταν ένα καμπανάκι. Η τριχοτόμηση της Χ.Α -που βέβαια πολιτικά είναι εικονική και δεν αντιπροσωπεύει καμία διαφοροποίηση- δεν πρέπει να αφήσει να διαμορφωθεί ένα κλίμα υποβάθμισης της δίκης και μια αίσθηση ότι έχει ολοκληρωθεί ο στόχος της πολιτικής της διάλυσης. Η δίκη πρέπει να πάει μέχρι το τέλος και να ανατρέψει το πολύχρονο καθεστώς ατιμωρησίας της ναζιστικής βίας στην Ελλάδα. Ιδιαίτερα σε μια συγκυρία που έχει δημιουργηθεί, τη μια με τα περιστατικά στον Έβρο και την προσπάθεια δημιουργίας κοινωνικού εκφασισμού από την κυβέρνηση, την άλλη με τη δημιουργία ρατσιστικών περιστατικών στα νησιά.

Πρέπει να βάλουμε την σφραγίδα μας στις εξελίξεις. Τον Σεπτέμβρη στην επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα θα ετοιμαζόμαστε για την απόφαση. Αυτό σημαίνει κινητοποίηση, ψηλά στην ατζέντα το θέμα, καμιά ανοχή στις ρατσιστικές πολιτικές της ΝΔ, καμιά ανοχή σε περιστολή δικαιωμάτων και ελευθεριών που φέρνει το κατάπτυστο νομοσχέδιο, γιατί κάθε τέτοιου είδους ανοχή είναι βούτυρο στο ψωμί της Χ.Α.

Θέλω να μεταφέρω μια εμπειρία που με κάνει αισιόδοξο. Αυτό το μήνα σε οκτώ πα-

6/7, Ο Κ. Παπαδάκης στην εκδήλωση της ANTAPΣYA. Φωτό: Γιώργος Πίττας

ρουσιάζεις του βιβλίου μου, αναδείχτηκε ένα τεράστιο ενδιαφέρον για τη δίκη της Χ.Α. Πάνω από 1000 άτομα, στην Αθήνα και στην Κρήτη μέχρι τώρα, έχουν αγκαλιάσει αυτήν την προσπάθεια κάτι που δείχνει τις δυνατότητές μας που είναι τεράστιες. Μόνο στο νομό Λασιθίου, μια συγκέντρωση στη Σητεία είχε πάνω από 150 άτομα και μια στην Ιεράπετρα πάνω από 100. Ο κόσμος διψάει, θέλει να παλέψει, θέλει να νικήσει.

Εμπειρίες

Και δεν είναι μόνο η εμπειρία αυτών των αντιφασιστικών συγκεντρώσεων. Όλο αυτό το τετράμηνο η ANTAPΣYA όχι μόνο άντεξε αλλά νίκησε. Οι υγειονομικοί της σταθήκαν μπροστά με υπευθυνότητα και πολιτική συνέπεια και βοήθησαν όλους να ξεμπλοκαριστούν από τον πανικό της καραντίνας – το ίδιο και οι εκπαιδευτικοί και οι νομικοί και οι αυτοδιοικητικοί της. Όλοι και όλες οι αγωνιστές της ANTAPΣYA αποτρέψαμε τη ματαίωση και την κατάργηση διαδηλώσεων, πετύχαμε νίκες πολιτικές, στην περίπτωση της απάτης των βάουτσερ, τη νίκη του απεργού πείνας Δημάκη και άλλες. Πετύχαμε κάποιες προσλήψεις στα νοσοκομεία αλλά κυρίως την κατάρρευση του ιδεολογήματος του νεοφιλελευθερισμού για την ιδιωτικοποίηση της Υγείας. Και αντέξαμε όταν κάποιοι άλλοι έλεγαν “θα λογαριαστούμε μετά” και όταν κάποιοι άλλοι ανακάλυψαν σήμερα την κρίση της αριστεράς θεωρώντας ότι η δική τους

πολιτική κρίση είναι σώνει και καλά κρίση όλης της Αριστεράς.

Ωστόσο, δεν θα μπορούσα να φανταστώ ποτέ ότι είναι σήμερα πιο εύκολο να μιλάμε με αξιώσεις για την καταδίκη των ναζι της Χ.Α παρά για την ενότητα της ANTAPΣYA - με χωριστές συγκεντρώσεις, χωριστά ψηφοδέλτια, ξεχωριστούς πολιτικούς σχεδιασμούς σε μια περίοδο κατά την οποία η ομοιογένεια είναι μεγαλύτερη καθώς κάποιοι έφυγαν.

Τίθεται το ερώτημα: Αρκεί σήμερα να είμαστε ο εφιάλτης του Άδωνη Γεωργιάδη, που σε μια συγκέντρωση στην Αγία Παρασκευή είδε την ANTAPΣYA να καθοδηγεί -και την Μελίνα επίσης που στάθηκε στο ύψος της- για να μπορέσουμε να παίξουμε τον πολιτικό ρόλο που μας αντιστοιχεί; Ή μήπως πρέπει να γίνουμε και όνειρο στην σκέψη των αγωνιστών του κινήματος; Πώς είναι δυνατόν να εμπνεύσουμε ένα όραμα ενότητας και κυρίως πολιτικής προοπτικής όταν δεν μπορούμε να αποκαταστήσουμε την ενότητα μεταξύ μας, όταν δεν μπορούμε να επικαιροποιήσουμε το μεταβατικό πρόγραμμα της ANTAPΣYA -που είναι ό,τι πιο προχωρημένο υπάρχει σε όλη την Αριστερά από το 2010- όταν δεν μπορούμε να κάνουμε ένα βήμα; Παρακαλώ τα όργανα της ANTAPΣYA και τα επιτελεία των δύο μεγάλων οργανώσεων να δώσουν μια λύση.

Κώστας Παπαδάκης

“Ας αρπάξουμε αυτή την ευκαιρία”

6/7, Εκδήλωση της ANTAPSYA στο Πεδίο του Άρεως. Φωτό: Γιώργος Πίττας

Είμαστε χαρούμενοι για τη σημερινή εκδήλωση για πολλούς λόγους. Είναι μια ευκαιρία για την ANTAPSYA να εμφανιστεί ξανά μετά από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα. Επιπλέον αυτό συμβαίνει σε μια στιγμή που είναι ιδιαίτερα ευνοϊκή, καθώς περνάμε σε μια νέα όξυνση της κρίσης που χαρακτηρίζει το σύστημα εδώ και τουλάχιστον μια δεκαετία και παράλληλα βλέπουμε ένα νέο κύμα ριζοσπαστικοποίησης που απλώνεται διεθνώς από τα κάτω με επίκεντρο την Αμερική. Είμαστε δηλαδή σε μια στιγμή που έχει ιδιαίτερη σημασία να ακουστεί η αντικαπιταλιστική άποψη γιατί έχει μπροστά της ένα ακροατήριο και έχει να εξηγήσει πολλά πράγματα στον κόσμο που το παλεύει.

Ένα πρώτο στοιχείο έχει να κάνει με την ίδια την κρίση. Τα μοτίβα που ακούγαμε ήταν ότι η κρίση τέλειωσε. Όσο ήταν κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ η θέση του ήταν ότι “σας βγάζουμε από τα μνημόνια” και η ΝΔ σαν αντιπολίτευση έλεγε ότι η ρυθμοί ανάπτυξης είναι υποτονικοί γιατί τους εμποδίζουν οι “ιδεοληψίες” του ΣΥΡΙΖΑ και με τη ΝΔ στην κυβέρνηση θα έχουμε έκρηξη των ρυθμών ανάπτυξης. Τι απομένει σήμερα από αυτό το αφήγημα; Απολύτως τίποτα.

Η οικονομική κρίση είναι τεράστια. Δεν έχει υπάρξει προηγούμενο όπου η εκτίναξη της ανεργίας μέσα στην καρδιά του καπιταλισμού να γίνεται με τους ρυθμούς που συμβαίνει αυτή τη στιγμή.

Επιμένουμε

Αυτό είναι αφετηρία σε σχέση με το τι έχει να πει η αντικαπιταλιστική αριστερά. Είμαστε αυτοί που επιμένουμε ότι η κρίση δεν έχει τελειώσει. Αυτοί που επιμένουμε ότι το σύστημα περνάει μια μακρόσυρτη κρίση που δεν μπορεί να την υπερβεί γιατί έχει να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της πτωτικής τάσης της κερδοφορίας που παραλύουν τις επενδύσεις - και τώρα πια αυτό το παραδέχονται οι πιο επίσημες εκθέσεις των διεθνών οργανισμών. Οι επενδύσεις είναι σε στασιμότητα όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σε όλα τα μήκη και πλάτη. Ο αντικαπιταλισμός που επέμενε είχε δικίο.

Ένα δεύτερο στοιχείο αφορά στην κατάσταση της εργατικής τάξης. “Όσοι ακόμη περιμένουν επαναστάσεις και την εργατική τάξη ανήκουν σε ένα μακρινό παρελθόν” ήταν το μοτίβο των νεοφιλελεύθερων, η κυρίαρχη ιδεολογική αιχμή του συστήματος και είχε την αντανάκλασή της σε ένα ολόκληρο φάσμα της Αριστεράς αρχίζοντας από τη σοσιαλδημοκρατία που έγινε σοσιαλφιλελεύθερη, πηγαίνοντας στον ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος από την Αριστερά μετακινήθηκε σε αυτό το ρεύμα, το σοσιαλφιλελεύθερο - επηρεάζοντας ακόμη και άλλα κομμάτια με μια

ολόκληρη φιλολογία ότι ο κόσμος είναι “πεσμένος”, “απογοητευμένος” και οι δυνατότητες περιορισμένες.

Ανταποκρίνεται αυτό στην εικόνα την οποία ζούμε σήμερα; Την εικόνα των διαδηλώσεων που συγκλονίζουν τις ΗΠΑ; Η δολοφονία του Τζορτζ Φλόυντ ήταν η σπίθα που έβαλε φωτιά σε μια μπαρουταποθήκη γιατί αυτό ήταν -και είναι- η εργατική τάξη σε διεθνή κλίμακα. Είναι ένα καζάνι που βράζει και με μια αφορμή εκρήγνυται, όχι μόνο στις ΗΠΑ αλλά και στο Σουδάν, στο Λίβανο, στη Χιλή, στην Γαλλία όλη την προηγούμενη χρονιά από τα Κίτρινα Γίλεκα μέχρι τις διαδηλώσεις των “Χωρίς χαρτιά”. Από την πλευρά της επαναστατικής αριστεράς πρέπει να κουνήσουμε το δάχτυλο στην απογοητευμένη αριστερά η οποία κήρυττε την εργατική τάξη “εξουθενωμένη”. Υπήρχαν αυτές οι φωνές, ακόμη και πολύ κοντά μας, από συντρόφους που έφυγαν από την ANTAPSYA και πήγαν στην Λαϊκή Ενότητα για να πουν μετά τις εκλογές ότι, αφού η ΛΑΕ έχασε, η εργατική τάξη έχει γίνει “σκόνη”. Αυτά τελείωσαν και είναι δικαίωση ότι αυτού του είδους οι αντιλήψεις τρώνε τη σκόνη του κόσμου που βγαίνει στους δρόμους.

Και δεν είναι μόνο η οργή του πεινασμένου, έχει πολιτικά προχωρήματα, είναι κίνημα αντιρατσιστικό. Αυτό είναι πολύ σημαντικό. Γιατί ο ρατσισμός μέσα σε συνθήκες κρίσης είναι βασικό εργαλείο στα χέρια της άρχουσας τάξης για να μπορέσει να διαιρέσει, να αποπροσανατολίσει, να χτυπήσει. Η εκλογή του Τραμπ λειτούργησε για όλα τα αστι-

κά κόμματα σαν καμπανάκι ότι έτσι γίνεται η δουλειά: Πρέπει να είστε σεξιστές, ρατσιστές, όσο γίνεται πιο χυδαίοι, σαν τον Τραμπ για να μπορείτε να κουνάτε το δάχτυλο στην αριστερά και στην εργατική τάξη. Αυτή η πολιτική τρώει τις σφαλίδες τώρα στις ΗΠΑ.

Το βλέπουμε και εδώ στην Ελλάδα. Οι πρόσφυγες δεν σκύβουν το κεφάλι απέναντι στην πολιτική των εξώσεων, των πνιγμών, οργανώνονται, δίνουν μάχες, το ίδιο και οι μετανάστες που έχουν μείνει χωρίς χαρτιά. Αυτός ο κόσμος βγήκε στους δρόμους στις 26 Ιούνη και αυτοί είναι αποτέλεσμα του διεθνούς κλίματος, είναι κομμάτι αυτού του προχωρήματος.

Διεθνισμός

Δίπλα στον αντιρατσισμό πολύτιμη κατάκτηση της ANTAPSYA είναι η διεθνιστική αντιμετώπιση απέναντι στις εθνικιστικές εκστρατείες, την προσπάθεια να εμφανίσουν ότι η σύγκρουση με την Τουρκία είναι εθνικό καθήκον υπεράνω όλων, κάτι στο οποίο σκύβει το κεφάλι ένα μεγάλο κομμάτι της Αριστεράς. Ακόμη και το ΚΚΕ προσκυνάει στην άποψη που λέει ότι πρέπει να υπερασπίσουμε την ΑΟΖ, λες και τα σύνορα βρίσκονται δίπλα στην Αίγυπτο. Η ANTAPSYA έχει διαμορφώσει το πλαίσιο ότι ο ανταγωνισμός ανάμεσα στον ελληνικό και τον τουρκικό καπιταλισμό είναι αντιδραστικός και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου. Δεν θα πολεμήσουμε ούτε για βραχονησίδες ούτε για τις εξορύξεις της Total και της ENI στα ανοιχτά της Λιβύης.

Είναι όλα όμορφα και ωραία για την ANTAPSYA λοιπόν; Παρόλο που είμαστε σε μια ευνοϊκή συγκυρία για τον αντικαπιταλισμό, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε. Έχουμε να λύσουμε ζητήματα, πολιτικά.

Ένα βασικό τέτοιο ζήτημα είναι να ξεκαθαρίσουμε το τοπίο στην Αριστερά και ποια πρέπει να είναι η αντιμετώπιση. Για ένα ολόκληρο διάστημα μετά τη ρήξη της ΛΑΕ με τον ΣΥΡΙΖΑ, υπήρχε η αντιμετώπιση ότι ο Τσίπρας είναι ο αστός, ο Λαφαζάνης είναι ο προλετάριος, και άρα τώρα που ο δεύτερος έφυγε από τον ΣΥΡΙΖΑ εκεί παρέμειναν μόνο οι αστοί. Μετά την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ στις κάλπες την περασμένη χρονιά άρχισε μια ολόκληρη φιλολογία, ότι επειδή υπήρχε αυτή η εκλογική ήττα, τώρα πια ο κόσμος είναι απογοητευμένος. “Ανθρώπινη σκόνη” είναι η έκφραση που χρησιμοποίησε ένα βασικό στέλεχος αυτού του χώρου. Είναι αντιφατικό να λες ότι στον ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει απομείνει τίποτα, ότι είναι ένα σκέτο αστικό κόμμα, αλλά να θεωρείς ταυτόχρονα ότι όταν έχασε τις εκλογές η εργατική τάξη απογοητεύτηκε τόσο πολύ που έγινε “σκόνη”.

Πρέπει να φύγουμε από αυτή τη συλλογιστική και να δούμε ότι έχουμε ένα ολόκληρο κόσμο να κερδίσουμε προς τα εδώ. Χρειάζεται καλύτερη αντιμετώπιση των αντιφάσεων που υπάρχουν στους κόλπους της δεξιάς Αριστεράς, της συμβιβασμένης Αριστεράς. Και αυτό είναι ένα κρατούμενο που χρειάζεται να το αντιμετωπίσουμε το επόμενο διάστημα. Να μάθουμε να αξιοποιούμε

αυτές τις αντιφάσεις την ώρα που ο Τσίπρας έχει γίνει τόσο δεξιός που η ΝΔ βγάζει στη φόρα τα σκάνδαλά του, ο κόσμος του ΣΥΡΙΖΑ έχει τα αυτιά του ανοιχτά και είναι καθήκον της ANTAPSYA να τον εμπλέκει σε όλες τις μάχες στις οποίες προχωράει.

Ένα δεύτερο κρατούμενο είναι ότι σε επίπεδο απεργιακό, συνδικαλιστικό, στις μάχες που έχουμε να δώσουμε δεν είμαστε μόνοι. Χρειάζεται να αξιοποιήσουμε παραδείγματα σαν και αυτό που έρχεται από τα νοσοκομεία. Το Συντονιστικό των Νοσοκομείων κατάφερε να κάνει μια ολόκληρη δουλειά ώστε κάθε κινητοποίηση ακόμη και αν την καλούν οι γραφειοκρατίες της ΠΟΕΔΗΝ και της ΟΕΝΓΕ, να έχει μαζική συμμετοχή. Γιατί οργανώνεται από τα κάτω, γιατί υπάρχει μια ολόκληρη αντιμετώπιση που δεν θεωρεί ότι εμείς μόνοι και οι άλλοι χώρια. Οργανώνοντας τη δύναμη του κόσμου από τα κάτω αναγκάζονται οι ηγεσίες να τον προσκυνάνε. Ούτε αυτό το έχουμε δοσμένο, χρειάζεται να κάνουμε βήματα μπροστά.

Ένα χρόνο μετά τις εκλογές, ο Μητσοτάκης φέρνει στη Βουλή το νομοσχέδιο κατά των διαδηλώσεων. Αυτό από μόνο του μιλάει ηχηρά. Μια κυβέρνηση που αισθάνεται ισχυρή και παίζει χωρίς αντίπαλο γιατί η αξιωματική αντιπολίτευση είναι διαλυμένη, δεν φοβάται τις διαδηλώσεις. Όμως, τις φοβάται γιατί ξέρει καλά ότι αυτό που έρχεται είναι αυτό που ακολούθησε τα μνημόνια το 2010 και το 2012. Ούτε ο Παπαδήμος ούτε ο Σαμαράς άντεξαν και αυτά είναι που φοβάται ο Μητσοτάκης.

Χρειάζεται να έχουμε μια αντιμετώπιση ότι και αυτήν την καμπάνια της κυβέρνησης θα την ξηλώσουμε. Έχουμε τη δυνατότητα να το πετύχουμε αυτό - όχι μόνοι μας. Είναι ήδη ενδεχτικό ότι η πρόταση για απεργία και συλλαλητήριο ενάντια στο νομοσχέδιο ήρθε από τις Παρεμβάσεις στην ΑΔΕΔΥ και το ΓΣ της ΑΔΕΔΥ αναγκάστηκε να κηρύξει στάση εργασίας την Τετάρτη και συλλαλητήριο την Πέμπτη. Δικιά μας επιτυχία είναι αυτή η εξέλιξη και θα φροντίσουμε για την επιτυχία και την Τετάρτη και την Πέμπτη και στη συνέχεια και όσο χρειαστεί.

Είμαστε σε ένα σημείο που μπορούμε να κάνουμε ένα νέο ξεκίνημα. Ο κόσμος του αντικαπιταλισμού σήμερα είναι μεγαλύτερος και περισσότερος από ό,τι σε προηγούμενες περιπτώσεις. Ας αρπάξουμε αυτήν την ευκαιρία.

Πάνος Γκαργκάνας
Τοποθέτηση στην εκδήλωση της ANTAPSYA, 6/7/20

ΣΚΑΝΔΑΛΟ WIRECARD

Πορνό, Χρηματιστήριο και “υγιής επιχειρηματικότητα”

Δύομιση εκατομμύρια ευρώ έπαιρνε κάθε χρόνο από την Wirecard AG για τις υπηρεσίες που προσέφερε στην εταιρία ο Γιάν Μάρσαλεκ, ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρίας. Πάνω από τρία ο Μάρκου Μπράουν, ο πρόεδρος της.

Ο πρώτος ήταν καταζητούμενος σε όλα τα πλάτη και μήκη της υφλίου. Η Interpol εντόπισε πριν λίγες μέρες τα ίχνη του στις Φιλιππίνες -από όπου, σύμφωνα με τα επίσημα τελωνειακά στοιχεία, φέρεται να έχει περάσει, κατευθυνόμενος προς την Κίνα. Αλλά, όπως αποδείχτηκε λίγο αργότερα, τα επίσημα στοιχεία είχαν πλαστογραφηθεί. Όπως και οι λογαριασμοί των 1,9 δισεκατομμυρίων που φερόταν να έχει η εταιρία σε δυο τράπεζες των Φιλιππίνων. Τελικά τον συνέλαβαν στο...Μόναχο.

Ο δεύτερος παραδόθηκε μόνος του στη γερμανική αστυνομία αλλά αφέθηκε ελεύθερος -με εγγύηση τους “μισθούς” του 18 μηνών. Στο μεταξύ 15 τράπεζες -που είχαν δανείσει τα τελευταία χρόνια πάνω από 1,75 δις στην Wirecard μετράνε τις πληγές τους. Και οι χιλιάδες μικρομέτοχοι -που είχαν “επενδύσει” στην εταιρία ίσως και εν αγνοία τους μέσα από κάποιο αμοιβαίο κεφάλαιο- κλαίνε τις χαμένες τους οικονομίες.

Η Wirecard ήταν μέχρι πριν από λίγες εβδομάδες το διαμάντι του γερμανικού χρηματιστηρίου. Η μετοχή της ανέβαινε σαν πύραυλος. “Η γερμανική εταιρεία ηλεκτρονικών πληρωμών Wirecard τα πάει περίφημα”, έγραφε πριν από δυο περίπου χρόνια η Καθημερινή. “Η χρηματιστηριακή αξία της έφθασε στα 21,62 δις. ευρώ και ξεπερνάει την αντίστοιχη της Deutsche Bank, που είναι 20,58 δις. Ευρώ”... Η τιμή της μετοχής της έχει αυξηθεί σχεδόν κατά 89% από τις αρχές του 2017...”. Λίγες εβδομάδες αργότερα η Wirecard εκτόπισε την Commerzbank, τη δεύτερη μεγαλύτερη γερμανική τράπεζα από τον δείκτη των κορυφαίων εταιριών του χρηματιστηρίου της Φρανκφούρτης και η μετοχή της μπήκε στον DAX 30.

Η αλήθεια είναι ότι υπήρχαν από παλιά αρκετοί που αμφισβητούσαν τις “καταπληκτικές” επιδόσεις της εταιρίας. Κάποιοι δεν μπορούσαν ίσως να ξεχάσουν το κακόφημο παρελθόν της – το γεγονός ότι είχε ξεκινήσει την καριέρα της στις ηλεκτρονικές συναλλαγές από τη βιομηχανία του πορνό και του διαδικτυακού τζόγου. Κάποιοι άλλοι θύμιζαν τον αεροπλανικό τρόπο με τον οποίο είχε μπει στο χρηματιστήριο – με τη συγχώνευση της με μια εισηγμένη εταιρία-κέλυφος. Μερικοί έλε-

γαν απλά ότι οι ισολογισμοί της -υπογεγραμμένοι από την “έγκυρη” Ernst & Young (μία από τις τέσσερις μεγάλες εταιρίες ορκωτών λογιστών στον κόσμο)- παρουσίαζαν απaráδεκτα κενά. Η Bafin, η επίσημη εποπτική αρχή του γερμανικού κράτους, όμως, θεωρούσε τις καταγγελίες τους απλά βρώμικα χρηματιστηριακά παιχνίδια. Αντί να ελέγξει την Wirecard έψαχνε να βρει τα “υπόγεια συμφέροντα” που υποτίθεται ότι κρύβονταν πίσω από αυτές τις “επιθέσεις”. Δεν ήταν σκάνδαλο, ήταν σκευωρία για να θυμίσουμε τη γνωστή μας φιλολογία.

Κατάρρευση

Παρά την επίσημη κάλυψη η Wirecard αναγκάστηκε πριν από ένα χρόνο -ύστερα από ένα δημοσίευμα της εφημερίδας Financial Times- να δεχτεί να ελεγχθούν τα βιβλία της και από μια δεύτερη εταιρία ορκωτών λογιστών. Τον έλεγχο ανέλαβε η KPMG. Λεπτομέρεια: ο Μάρκου Μπράουν ήταν στέλεχος της KPMG πριν μετακομίσει στην Wirecard και την κάνει “μεγάλη”. Παρόλα αυτά η KPMG επιβεβαίωσε στην ουσία τα “κενά” στους ισολογισμούς. Και στη συνέχεια η ίδια η Ernst & Young αναγκάστηκε να αρνηθεί να υπογράψει τον ισολογισμό του 2019. Μια εβδομάδα αργότερα η Wirecard είχε καταρρεύσει σαν χάρτινος πύργος.

Τώρα οι ίδιοι ακριβώς που έπλεκαν το εγκώμιο της Wirecard πριν από ένα ή δυο χρόνια τρέχουν να προτείνουν λύσεις για να προστατευτεί η “αγορά” στο μέλλον από παρόμοιες απάτες. Να υπογράφονται οι ισολογισμοί από δυο ανεξάρτητες μεταξύ τους εταιρίες ορκωτών λογιστών. Να διαχωριστεί ο λογιστικός έλεγχος από την παροχή λογιστικών συμβουλευτικών υπηρεσιών (δηλαδή να μην μπορεί μια εταιρία σαν την Ernst & Young να συμβουλεύει και ταυτόχρονα να ελέγχει μια

εταιρία σαν την Wirecard). Και άλλα παρόμοια. Αλλά όλες αυτές οι προτάσεις χάνουν από τα μάτια τους την ουσία του σκανδάλου της Wirecard.

Το μυστικό της “επιτυχίας” της Wirecard (όπως και της “δικής” μας Folli-Follie πριν από μερικά χρόνια) ήταν τα πλασματικά στοιχεία. Ανύπαρκτα κεφάλαια τοποθετημένα σε (υπαρκτές ή ανύπαρκτες) τράπεζες των Φιλιππίνων, της Σιγκαπούρης ή του Χονγκ-Κονγκ (όσο πιο εξωτικό είναι το μέρος τόσο καλύτερα), εικονικές πωλήσεις, εικονικά κέρδη, εξαγορές επιχειρήσεων από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, επιθετική προβολή των επιτευγμάτων της εταιρίας. Με δυο βασικούς στόχους: την απογείωση της τιμής της μετοχής. Και την απογείωση του δανεισμού. Τα 1,9 δις που λείπουν από τα ταμεία της Wirecard δεν τα “έφαγε” ούτε ο Μπράουν ούτε ο Μάρσαλεκ. Απλά δεν υπήρχαν ποτέ. Ήταν το “δόλωμα” για να μαγνητίσει τις αγορές.

Και οι ορκωτοί λογιστές; Γιατί δεν εντόπισαν τη μαύρη ρύπα εγκαίρως; Η απάντηση είναι πολύ απλή: γιατί δεν είχαν κανένα λόγο να το κάνουν. Γιατί τα πλασματικά κεφάλαια είναι ο κανόνας και όχι η εξαίρεση στον σύγχρονο καπιταλισμό. Ο νόμιμος τρόπος για τη δημιουργία αυτών των πλασματικών κεφαλαίων είναι η άνοδος της τιμής της μετοχής στο χρηματιστήριο. Το ενεργητικό της Wirecard αυξήθηκε περίπου κατά 10 δις “όταν η εταιρεία τα πήγαινε περίφημα”. Πέντε φορές περισσότερα, δηλαδή, από αυτά που προσέθεταν τα 1,9 δις των Φιλιππίνων.

Αν δείχνει κάτι αυτό το σκάνδαλο, αυτό είναι η ελάχιστη απόσταση που χωρίζει τον κόσμο της “υγιούς επιχειρηματικότητας” από τον υπόκοσμο. Τη μηδαμινή απόσταση, θα έπρεπε να πούμε καλύτερα.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΓΕΚ-ΤΕΡΝΑ

Ομόλογα, “επενδύσεις” και απολύσεις με κυβερνητικές πλάτες

Το πρόσφατο επταετές ομόλογο της ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ αποτελεί τη μεγαλύτερη έκδοση ελληνικής εταιρείας στην ιστορία του ελληνικού χρηματιστηρίου και υπερκαλύφθηκε από ιδιώτες και θεσμικούς επενδυτές. Η κυβέρνηση δεν έχασε την ευκαιρία να μιλήσει για την εμπιστοσύνη των επενδυτών στην ελληνική οικονομία. Παραμύθια. Οι “επενδυτές” κατευθύνονται στην ΤΕΡΝΑ γιατί εκεί μυρίζουν περισσότερο και πιο σίγουρο κέρδος και δεν έχουν άδικο. Ποντάρουν σε μία εταιρία - “εθνικό εργολάβο” που βρίσκεται πίσω από κάθε ιδιωτικοποίηση και παραχώρηση δημόσιου πλούτου και που μετά το περιβαλλοντικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη ετοιμάζεται για χοντρές μπίζνες στην “πράσινη ανάπτυξη” με κρατική και ευρωπαϊκή επιδότηση. Τα οικονομικά αποτελέσματα του ομίλου για το πρώτο 9μηνο του 2019 καταγράφουν «σημαντική αύξηση της καθαρής κερδοφορίας κατά 71,2% στα 32,7 εκατ. ευρώ.

Ο Όμιλος ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ είναι ένας “κρατικοδίαιτος” όμιλος με πολύ “στενές” σχέσεις με όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις και ιδιαίτερα με αυτή του Μητσοτάκη. Στην θυγατρική εταιρεία ΤΕΡΝΑ, ο πρόεδρος **Μιχαήλ Γουρζής** (είναι επίσης και αντιπρόεδρος στην μητρική εταιρεία) είναι πεθερός του υπουργού Επικρατείας **Γιώργου Γεραπετρίτη** που είναι παντρεμένος με την κόρη του και δικηγόρο **Αλεξάνδρα Γουρζή** η οποία είναι και νομική σύμβουλος της ΡΑΕ που αξιολογεί αιτήσεις αδειοδότησης ενεργειακών έργων που μεταξύ άλλων υποβάλλει και η ΤΕΡΝΑ Ενεργειακή.

Κρατικά έργα

Οι εταιρίες του Ομίλου ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ έχουν πλούσιο παλμαρέ κρατικών έργων και παραχωρήσεων. Μεταξύ άλλων, έχουν αναλάβει την κατασκευή του κλειστού κέντρου κράτησης προσφύγων στη Χίο (πάντως η κυβέρνηση τα μοίρασε δίκαια δίνοντας αυτό της Λέσβου στον ΑΚΤΩΡ και αυτό της Σάμου στον Μυτιληναίο), κατέχουν το 32,5% στο Νέο Διεθνή Αερολιμένα Ηρακλείου Κρήτης, τους έχει παραχωρηθεί το 100% στους μεγάλους εθνικούς οδικούς άξονες (Νέα Οδό, Ιόνια Οδό και Κεντρική Οδό) και το 17% στην Ολυμπία Οδό, παράγουν και εμπορεύονται ηλεκτρική ενέργεια (μέσω της ΗΡΩΝ), κατασκευάζουν μονάδα φυσικού αερίου στην Κομοτηνή, το νέο αεροδρόμιο στο Καστέλι της Κρήτης, συμμετέχουν σε έργα ΣΔΙΤ για τη διαχείριση απορριμμάτων Πελοποννήσου, ετοιμάζουν συγκρότημα 11 αιολικών πάρκων στην Εύβοια και την κατασκευή τουριστικού συγκροτήματος στο Ελληνικό με αιχμή το καζίνο.

Οι απολύσεις και οι ελαστικές σχέσεις εργασίας είναι κανόνας (και) στην ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ. Μία είδηση που πέρασε στα “ψιλά” των ΜΜΕ, σε αντίθεση με την έκδοση του ομολόγου, είναι ότι το Μάη, και εν μέσω πανδημίας, η «ΤΕΡΝΑ Λευκολίθου», με την συγκατάθεση της κυβέρνησης, απέλυσε 280 εργαζόμενους από τα μεταλλεία της, στο Μαντούδι Ευβοίας. Από τους 280 απολυόμενους, οι 120 δούλευαν ως εργολαβικοί. Οι ιδιωτικοποιήσεις σημαίνουν κέρδη για την κάθε ΤΕΡΝΑ και τους επενδυτές αλλά για μας σημαίνουν απολύσεις, ελαστικές εργασιακές σχέσεις, ακριβότερες και χειρότερες υπηρεσίες. Να τις σταματήσουμε!

Γιώργος Ράγκος

Κινητοποίηση των Μάη ενάντια στις απολύσεις στη ΓΕΚ-ΤΕΡΝΑ

Οι κινηματογραφικές μουσικές που έγραψε ο συνθέτης Ένιο Μορικό-νε είχαν δύο πολύ μεγάλες αρετές και μια πολύ μεγάλη «τύχη».

Η «τύχη» ήταν ότι έντυσαν μουσικά ταινίες, πολλές ταινίες, πάρα πολλές ταινίες, που έμειναν στην ιστορία. Κινηματογραφική και μη. Έμειναν δηλαδή, στη μνήμη του κόσμου. Πολύ κόσμου. Πάρα πολύ κόσμου. Σίγουρα όχι γιατί ήταν όλες τους απαραίτητα, πρωτοποριακά αριστουργήματα της 7ης τέχνης, αλλά γιατί ήταν τίμιες προσπάθειες που κατάφεραν να αφήσουν το στίγμα τους. Πολύς φορές δε, δημιούργησαν και νέες κινηματογραφικές κατηγορίες όπως τα spaghetti γουέστερν. Κι αυτό βόηθησε τη μουσική του και τον ίδιο να γίνει παγκόσμια γνωστός.

Είχαν όμως και δύο αρετές: Οι συνθέσεις του συμπρωταγωνιστούσαν μαζί με τους υπόλοιπους συντελεστές της ταινίας -την οποία έντυναν μουσικά κάθε φορά- αποκτώντας οργανικό ρόλο στην αφήγηση και εξέλιξη της ιστορίας, υπογραμμίζοντάς την με νότες.

Έτσι η μουσική του, μαζί με την εικόνα και τους διαλόγους, γινόταν αναπόσπαστο κομμάτι της, με αποτέλεσμα στη συνέχεια οι θεατές να την ταυτίζουν πλήρως με την ταινία για την οποία γράφτηκε. Αναγνωρίζουμε δηλαδή, την ταινία από το μουσικό της θέμα και ταυτίζουμε το μουσικό αυτό θέμα όταν το ακούμε μόνο του, με τη αντίστοιχη ταινία για την οποία έχει γραφτεί. Συμβαίνει και με άλλους διάσημους συνθέτες μουσικής για κινηματογραφικές παραγωγές (Χένρυ Μαντσίνι, Τζων Γουίλιαμς), απλά ο Ένιο Μορικό-νε ήταν ο παραγωγικότερος.

Η δεύτερη αρετή ήταν ότι οι μουσικές του δεν υποστήριζαν μόνο τις κινηματογραφικές ανάγκες των ταινιών για τις οποίες γραφόντουσαν. Αλλά ότι ενώ πάντα ταυτιζόντουσαν όπως αναφέραμε και προηγουμένως με αυτές, την ίδια ακριβώς στιγμή μπορούσαν και να ταξι-δεύουν ελεύθερες από τα «δεσμά» των ταινιών για τις οποίες ο Μορικό-νε αρχικά τις συνέθεσε, ως «ανεξάρτητα» μουσικά έργα. Έχουν δηλαδή, την ικανότητα να δημιουργούν συνεχώς νέες, διαφορετικές εικόνες στα μυαλά όσων τις ακούν, από εκείνες για τις οποίες αρχικά δημιουργήθηκαν και με τις οποίες ταυτίστηκαν απόλυτα. Παρόλα αυτά μπορούν και λειτουργούν ως σάουντρακ για τις σκέψεις μας κάθε φορά.

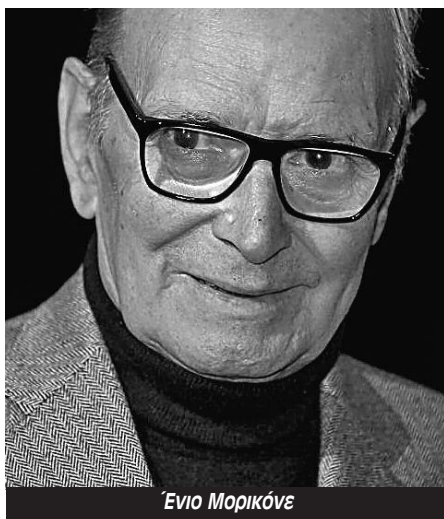
Είναι γνωστό άλλωστε πως η μουσική που έγραψε για τα spaghetti γουέστερν έχει επηρεάσει ολόκληρες γενιές μουσικών της Americana, της Country, της Surf και του Garage, καθώς επίσης ότι οι Metallica, εδώ και δεκαετίες χρησιμοποιούν το κομμάτι «The Ecstasy of Gold» από την ταινία: «Ο Καλός, ο Κακός και ο Άσχημος» ως τη μόνιμη εισαγωγή στις συναυλίες τους.

Ο Ένιο Μορικό-νε (1928-2020) ήταν Ιταλός συνθέτης, ενορχηστρωτής, μάεστρος και τρομπετίστας στο συγκρότημα ελεύθερου αυτοσχεδιασμού «Il Gruppo». Έγραψε μουσική για περισσότερες από 400 ταινίες, από τις οποίες και έγινε παγκόσμια γνωστός. Συνέδεσε κυρίως το

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Καλό Σινεμά στον Παράδεισο maestro

Ένιο Μορικό-νε

όνομά του με τον σκηνοθέτη Σέρτζιο Λεόνε με τον οποίο και συνεργάστηκε στην «Τριλογία των Δολαρίων»: «Για Μια Χούφτα Δολάρια» (1964), «Μονομαχία στο Ελ Πάσο» (1965), «Ο Καλός, ο Κακός και ο Άσχημος» (1966), αλλά και στην ταινία «Κάποτε στην Αμερική» (1984).

Όσκαρ

Διακρίθηκε στο Χόλυγουντ συνθέτοντας μουσική για αρκετές ταινίες που κέρδισαν Όσκαρ, όπως οι: «Days of Heaven» του Τέρενς Μάλικ (1978), «The Mission» του Ρόουλαντ Τζόφι (1986), «The Untouchables» του Μπράιαν Ντε Πάλμα (1987), «Cinema Paradiso» του Τζουζέπε Τορνάτορε (1988) και «Bugsy» του Μπάρι Λέβινσον (1991). Το 2007, ο Μορικό-νε παρέλαβε το τιμητικό Όσκαρ για τη συνεισφορά του στην «τέχνη της μουσικής για ταινίες». Είχε προταθεί για άλλα πέντε Όσκαρ την περίοδο 1979-2001. Επίσης

κέρδισε και το Όσκαρ «Καλύτερης Πρωτότυπης Μουσικής» το 2016 για τη μουσική της ταινίας «The Hateful Eight» του Κουέντιν Ταραντίνο (2015). Επιπλέον, βραβεύτηκε με τρία Γκράμι, τρεις Χρυσές Σφαίρες, έξι BAFTA, δύο Βραβεία Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου και έναν Χρυσό Λέοντα.

Ανάμεσα στις πάμπολλες ταινίες για τις οποίες κλήθηκε να γράψει τη μουσική τους κατά τη διάρκεια της καλλιτεχνικής του καριέρας, αξίζει να αναφερθούμε και σε δύο εξόχως πολιτικές του επιλογές: «Η Μάχη του Αλγερίου» του Τζίλο Ποντεκόρβο (1966) και «Σάκο και Βαντσέτι» του Τζούλιανο Μοντάλντο (1971) με το τραγούδι «Here's to You» που ερμηνεύει η Joan Baez.

Το αποχαιρετιστήριο γράμμα του, που είχε γράψει ο ίδιος και που παρέδωσε στους δημοσιογράφους ο δικηγόρος του, έξω από την κλινική στη Ρώμη όπου άφησε σε ηλικία 91 ετών την τελευταία του πνοή τις πρώτες πρωινές ώρες της Δευτέρας που μας πέρασε, ξεκινά ως εξής:

«Εγώ ο Ένιο Μορικό-νε, έχω πια πεθάνει. Ανακοινώνω τον θάνατό μου σε όλους τους φίλους μου που στάθηκαν πάντα δίπλα μου και σε εκείνους που είχα καιρό να συναντήσω και τους χαιρετώ με μεγάλη τρυφερότητα. Αδύνατον να τους κατονομάσω όλους...»

Πράγματι αδύνατον. Αφού απ' όλο τον πλανήτη εκατομμύρια κόσμου που σε γνωρίσαμε από τη μουσική σου και ταξιδέψαμε μ' αυτήν, σε ευχαριστούμε και σου ευχόμαστε: «Καλό Σινεμά στον Παράδεισο maestro...».

Πάνος Κατσαχιάς

ΟΧΙ στην καύση σκουπιδιών

Την Παρασκευή 12 Ιούνη το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας έδωσε «πράσινο φως» για την καύση "υπολειμμάτων ανακύκλωσης RDF-SRF" στο εργοστάσιο της TITAN στη Δυτική Θεσσαλονίκη. Ένα ακόμα περιβαλλοντικό και υγειονομικό έγκλημα σε μία ήδη περιβαλλοντικά υποβαθμισμένη περιοχή (ΕΛΠΕ - TITAN - Βιομηχανική Ζώνη) που γεμίζει την ατμόσφαιρα με διοξίνες, φουράνια και υδράργυρο.

Για τον Χατζηδάκη και τη κυβέρνηση καμία σημασία δεν έχει ακόμη ότι το εργοστάσιο της «TITAN» βρίσκεται μέσα σε κατοικημένη περιοχή, ότι όλες οι επιστημονικές μελέτες αποδεικνύουν τις βλαβερές συνέπειες της καύσης απορριμμάτων στην υγεία των κατοίκων. Το μόνο που έχει σημασία είναι η προώθηση της «καύσης υπολειμμάτων ανακύκλωσης» για τη μείωση του κόστους καυσίμων στις βιομηχανίες (ήδη υπάρχει η ΑΓΕΤ-Lafarge στο Βόλο ενώ και η «ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ» στη Σίνδο, έχει ζητήσει σχετική άδεια και περιμένει να πάρει και αυτή το "πράσινο φως") και το συνολικό πλασάρισμα των εργοστασίων για την καύση των απορριμμάτων για τα κέρδη όσων εμπλέκονται με την ιδιωτικοποίηση της διαχείρισης τους.

Η κυβέρνηση λέει δύο μεγάλα ψέματα. Ότι δήθεν θα υπάρχει απεξάρτηση από ρυπογόνα συμβατικά καύσιμα και ταυτόχρονα περιορισμός του όγκου απορριμμάτων που θα οδηγούνται σε ταφή. Αλλά η TITAN θα συνεχίσει να καίει ως 70% πετ κοκ (του οποίου η αποθήκευση και η καύση προκαλούν ρύπους με υψηλή περιεκτικότητα σε βαρέα μέταλλα και διοξείδια του άνθρακα και θείου) και "ο περιορισμός του όγκου απορριμμάτων που οδηγούνται σε ταφή" είναι ανέκδοτο. Στην Ελλάδα δεν υπάρχουν μονάδες που να παράγουν τον (ρυπογόνο) SRF σε επαρκή ποσότητα και άρα ο TITAN (όπως ήδη κάνει η ΑΓΕΤ στο Βόλο) θα κάνει εισαγωγή απορριμμάτων που θα έρχονται πακεταρισμένα για να καούν. Αν η κυβέρνηση επιθυμούσε τον περιορισμό του όγκου των απορριμμάτων θα μπορούσε να δημιουργήσει ένα κρατικό και επαρκές χρηματοδοτούμενο πρόγραμμα διαχείρισης απορριμμάτων, με διαλογή στην πηγή, με κομποστοποίηση, με πραγματικά φιλοπεριβαλλοντικές μορφές ανακύκλωσης.

Όπως γράφει και στην ανακοίνωση της η "Πρωτοβουλία ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή και την κλιματική αλλαγή": " Τώρα είναι η ώρα του συντονισμού όλων αυτών των κινητοποιήσεων, τώρα είναι η ώρα να βγουν μπροστά τα εργατικά συνδικάτα για να αντιμετωπίσουν αυτήν την επίθεση: το σωματείο εργαζομένων της TITAN γιατί οι εργαζόμενοι έχουν κάθε συμφέρον να αντισταθούν στην επίθεση κυβέρνησης και εργοδοσίας στην υγεία των ιδίων και της τοπικής κοινωνίας, μαζί με το ΕΚΘ και τα σωματεία των νοσοκομειακών που δίνουν μεγάλες μάχες για τη δημόσια υγεία... ΟΧΙ στην καύση - ΟΧΙ στην ταφή των σκουπιδιών! Να κλείσουν όλες οι χωματερές - όχι νέοι ΧΥΤΑ και ΜΕΑ. Έξω οι ιδιώτες από τη διαχείριση των απορριμμάτων."

Γ.Ρ.

6/6, Κινητοποίηση ενάντια στην καύση σκουπιδιών στον Βόλο.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 σπης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Γιατί χρειαζόμαστε τις μαρξιστικές ιδέες και πώς οργανώνουμε τη συμμετοχή στο διήμερο
Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 Πλ. Ηρώ 7.30μμ
Γιατί χρειαζόμαστε τις μαρξιστικές ιδέες και πώς οργανώνουμε τη συμμετοχή στο διήμερο
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7
θέατρο Εθν. Αντίστασης 7.30μμ
Ένας χρόνος Ν.Δ. Μπορούμε να τσακίζουμε την κυβέρνηση της φτώχειας και του ρατσισμού
Ομιλητής: Κώστας Πολυδωρος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 ,
Πολύκεντρο, Κουντουριώτου και Νεότητας 8μμ (fb.com/sekneouirakleiou)
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό 2020
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ - ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7, 7.30μμ, στέκι «Εκτός Σχεδίου», Νισύρου και Πάτμου μέσω messenger – πληρ. Fb.com/sekneasionias
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό 2020
Ομιλητής: Θάνος Τζινιέρης

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7
γήπεδο μπασκετ Ιερού Λόχου 3-5 (skype, πληροφορίες fb.com/sekmarousiou) 8μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό 2020
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7
θεατράκι πλατεία Χαλανδρίου 7μμ (fb.com/sekxalandri)
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό 2020
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΒΡΗΛΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7
πάρκο Ολυμπιονικών, Κισσάβου 11, 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό 2020
Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Οργανώνουμε τη συμμετοχή στον Μαρξισμό 2020 για να κερδίσουμε τις μάχες και την προοπτική
Ομιλήτρια: Πελαγία Κατέλη

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 λόφος Στρέφη 7.30μμ
Οργανώνουμε τη συμμετοχή στον Μαρξισμό 2020 για να κερδίσουμε τις μάχες και την προοπτική
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 πλ. Αγ.Νικολάου 7μμ
Οργανώνουμε τη συμμετοχή στον Μαρξισμό 2020 για να κερδίσουμε τις μάχες και την προοπτική
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 πλ. Γκύζη 8μμ
Οργανώνουμε τη συμμετοχή στον Μαρξισμό 2020 για να κερδίσουμε τις μάχες και την προοπτική
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 πάρκο Βελβεντού 8μμ
Οργανώνουμε τη συμμετοχή στον Μαρξισμό 2020 για να κερδίσουμε τις μάχες και την προοπτική
Ομιλητής: Νίκος Αλεξανδράτος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7
καφέ Rewind (Αγ. Λαύρας) 7.30μμ
Οργανώνουμε τη συμμετοχή στον Μαρξισμό 2020 για να κερδίσουμε τις μάχες και την προοπτική
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΘΗΣΣΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7
καφέ Αλουστίνες, Ηρακλειδών 5, 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό 2020
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7
πλατεία Μπλόκου Δουργουτίου 7.30μμ
Γιατί χρειαζόμαστε τις μαρξιστικές ιδέες και πώς οργανώνουμε τη συμμετοχή στο διήμερο
Ομιλήτρια: Μαρία Ρίζου

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7,
πλατεία Βουτιέ, Άνω Πετράλωνα, 7μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό 2020
Ομιλητής: Μάνθος Ασλανίδης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 καφέ Ηλιόπετρα (στοά Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ
Γιατί χρειαζόμαστε τις μαρξιστικές ιδέες και πώς οργανώνουμε τη συμμετοχή στο διήμερο
Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσης

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ – ΚΟΛΩΝΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 Tartufo Pizza, Πύλου 80, πλ. Αγ. Γεωργίου, 5μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό 2020
Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7
καφέ Σαρδανάπαλος (πλ. Ανοιξη) 7μμ
Οργανώνουμε τον Μαρξισμό για να κερδίσουμε τις μάχες και την προοπτική
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Οργανώνουμε τον Μαρξισμό για να κερδίσουμε τις μάχες και την προοπτική
Ομιλήτρια: Χουάνα Σταυριανού

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7,
καφενείο πλατείας Σουρμενών 7.30μμ
Οργανώνουμε τον Μαρξισμό για να κερδίσουμε τις μάχες και την προοπτική
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7
Γιουκάλι, πλ. Μεσολογγίου 6μμ
Οργανώνουμε τον Μαρξισμό για να κερδίσουμε τις μάχες και την προοπτική
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 δημαρχείο, αιθ. Ανταρσία στο Λιμάνι, 5ος ορ., 7μμ
Γιατί χρειαζόμαστε τις μαρξιστικές ιδέες και πώς οργανώνουμε τη συμμετοχή στο διήμερο
Ομιλητής: Παναγιώτης Σιμιστόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 δημαρχείο Νικαιας 7μμ
Γιατί χρειαζόμαστε τις μαρξιστικές ιδέες και πώς οργανώνουμε τη συμμετοχή στο διήμερο
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 Τριών Ναυάρχων και Ιωάννου Βλάχου 7.30μμ
Στην τελική ευθεία για τον Μαρξισμό 2020
Ομιλήτρια: Τόνια Λαχανιώτη

ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 πλ. Ρήγα Φεραίου 7.30μμ
Δίκη-καταδίκη για τα θρύψαλα των νεοναζι
Ομιλητής: Πάνος Λουκίσας

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7
πάρκο Ειρήνης και Φιλίας 7μμ
Ένας χρόνος Ν.Δ. Μπορούμε να τσακίζουμε την κυβέρνηση της φτώχειας και του ρατσισμού
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 καφέ Γιώτης 7.30μμ
Είναι εργατικό καθήκον να υπερασπίζουμε ΑΟΖ;
Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7, καφέ Ποέτα 8μμ
Είναι εργατικό καθήκον να υπερασπίζουμε ΑΟΖ;
Ομιλητής: Αντώνης Καρολίδης

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 καφέ Άνεμος 6.30μμ
Είναι εργατικό καθήκον να υπερασπίζουμε ΑΟΖ;
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κορμινανού

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 καφέ Ζωή 7.30μμ
Γιατί χρειαζόμαστε τις μαρξιστικές ιδέες και πώς οργανώνουμε τη συμμετοχή στο διήμερο
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7
στοά Σαρκά, Α΄ κτίριο, Β΄ορ, 8μμ
Ενγκελς, ο «στρατηγός» της επαναστατικής θεωρίας και πράξης
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7 θεατράκι Αναυρου 8.30μμ
Γιατί χρειαζόμαστε τις μαρξιστικές ιδέες και πώς οργανώνουμε τη συμμετοχή στο διήμερο
Ομιλήτρια: Εύη Τσιούνη

Αντίο Γρηγόρη...

Τον Γρηγόρη τον γνώρισα μια Κυριακή το 2001... είχαμε μοιράσει εκείνο το πρωί, σε μια συγκέντρωση ενάντια σε μια κεραία στο 2ο δημοτικό Πετρούπολης, ένα τρυκάκι για σύσκεψη λίγο αργότερα, στο πνευματικό κέντρο για την ίδρυση της Πρωτοβουλίας Γένοβα 2001 Πετρούπολης! Ήρθε κι από τότε δεν έφυγε... με τις γκρίνιες, τις κόντρες, τις αντιπαραθέσεις! Βαδίσαμε μαζί και χώρια, πάντα όμως συντροφικά! Μέχρι χθες που μας έφυγε για πάντα!

Θα αποχαιρετίσουμε τον Γρηγόρη Ζωγόπουλο, οδοντίατρο στην Πετρούπολη, την Τετάρτη 5μμ στο νεκροταφείο της πόλης!

Κατερίνα Πατρικίου

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/7

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
Γαλαξίας Λένορμαν 7μμ
ΘΗΣΕΙΟ Ηρακλειδών 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό Φιξ 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Μαντζαρωιτάκη και Θησέως 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ Φωκίωνος Γερμανός 7μμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 7.30μμ
Κ. ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασιού και Βεΐκου 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλατεία 6μμ
ΒΡΗΛΗΣΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 6μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7μμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ
Βασιλόπουλος Πλατεία 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ
Μετρό Πλ. Αγ. Νικολάου 7.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλατεία Λαού 7.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Πεζόδρομος (Μουσείο ΕΑΜ) 7μμ
ΙΛΙΟΝ Πλατεία 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Πετρουπόλεως (Τζάντε) 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ
Πλ. Αγ. Θεράποντας 6.30μμ
ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 7μμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ
Πεζόδρομος Κορμηγών 7μμ
ΠΑΤΡΑ Γεροκωστοπούλου και Ρ. Φεραίου 7μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Κάλαρη 6μμ

ΗΡΑΚΛΕΟ Λιοντάρια 6μμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11/7

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 10πμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πλατεία 12μ
Ν. ΙΩΝΙΑ Πλ. Σημηριώτη 12μ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Σωτήρος και Καραϊσκού 12μ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 12μ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώας 10.30πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 11πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή

και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνάστους που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστείς μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκνάς Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Οι θρυλικοί “Γουόμπλις”

Στις 27 Ιουνίου 1905 στο Σικάγο, ξεκίνησε το συνέδριο που θα κατέληγε στην ίδρυση των International Workers of the World (IWW) ή Wobblies, το “ένα μεγάλο συνδικάτο” που “θα έωνε όλους τους εργάτες”.

Στις αρχές του αιώνα “η βιομηχανία στις ΗΠΑ ισοδυναμεί με εμφύλιο πόλεμο. Σχεδόν κάθε απεργία είναι μια μάχη στην οποία οι εργάτες έχουν να αντιμετωπίσουν όλο τον κρατικό μηχανισμό, αλλά και ιδιωτικούς στρατούς, εξοπλισμένους με όπλα και πολυβόλα”, έγραφε ο επαναστάτης δημοσιογράφος **Τζον Ριντ** σε γράμμα του στην Τρίτη Διεθνή, το 1920. Τα αφεντικά είχαν στη φαρέτρα τους τα δικαστήρια, την αστυνομία, τον Τύπο, την εθνοφρουρά, γραφεία ενοικίασης ένοπλων τραμπούκων σαν τους περιβόητους **Πίνκερτονς**, τη “μαύρη λίστα” στην οποία τα ονόματα των απεργών που εγγράφονταν δεν επρόκειτο να ξαναβρούν δουλειά. Από την άλλη υπήρχε η **Αμερικάνικη Ομοσπονδία Εργασίας (AFL)**, μια συντηρητική συνδικαλιστική ομοσπονδία που βασιζόταν στην ομοιοεπαγγελματική οργάνωση, ένα κατάλοιπο του προβιομηχανικού παρελθόντος, που δεν βοήθαγε στην κοινή δράση και αλληλεγγύη των εργατών στις αμερικάνικες βιομηχανίες. Ακόμα χειρότερα, η AFL, τη στιγμή που αυτός ο “εμφύλιος πόλεμος” λάμβανε χώρα, θεωρούσε ότι τα συμφέροντα κεφαλαίου κι εργασίας είναι αμοιβαία, ενώ ήταν ιδιαίτερα επιρρεπής σε αποκλεισμούς βάσει φυλής και φύλου.

Η ίδρυση των IWW ήρθε σαν απάντηση στην ανάγκη για ένα συνδικάτο που θα συμπεριλάμβανε όλους τους εργάτες ειδικευμένους και ανειδίκευτους, λευκούς, μαύρους κι ασιάτες, γυναίκες κι άντρες. “Η εργατική τάξη και η τάξη των εργοδοτών δεν έχουν τίποτα κοινό”, έλεγε η ιδρυτική τους διακήρυξη. “Μεταξύ αυτών των δύο τάξεων ο αγώνας θα συνεχίζεται μέχρι οι εργάτες του κόσμου οργανωθούν ως τάξη, πάρουν στα χέρια τους τον πλανήτη, καταλάβουν τα μέσα παραγωγής και διαλύσουν το σύστημα της μισθωτής εργασίας”, συνέχιζε. Εκτός από όπλο για τις οικονομικές μάχες, οι ιδρυτές των Wobblies, φιλοδοξούσαν ότι οι IWW θα αποτελούσαν κι όργανο για την ανατροπή του καπιταλισμού. “Το εργατικό συνδικάτο είναι το έμβροτο της μελλοντικής κοινωνίας” έλεγε ο **Ντάνιελ Ντε Λεόν**, ένας από τους ηγέτες του **Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος** και των **IWW**, υποστηρίζοντας ότι χτίζοντας συνδικάτα σε κάθε εργοστάσιο θα διαμορφωνόταν η δύναμη που, “με μια μεγάλη γενική απεργία θα έκανε κομμάτια την καπιταλιστική κοινωνία και μια νέα θα έπαιρνε τη θέση της, όπου ο έλεγχος της βιομηχανίας θα βρισκόταν στα χέρια των εργατών”.

Στο ιδρυτικό συνέδριο συγκεντρώθηκαν 200 εκπρόσωποι συνδικάτων και της αριστεράς, που αντιστοιχούσαν σε 100.000 εργάτες (η AFL είχε ήδη 2 εκατομμύρια οργανωμένα μέλη). Ανάμεσά τους μερικές από τις μεγαλύτερες μορφές του εργατικού κινήματος των ΗΠΑ: Ο **Μπιγκ Μπιλ Χέηγουιντ**, ο **Γιουτζίν Ντεμπερ**, η **Μάδερ Τζόουνς**, ο **Τζέιμς Κόνολι**, η **Λούσυ Πάρσονς**. Και συνδικάτα όπως η **Δυτική Ομοσπονδία Ανθρακορύχων** και η **Αμερικάνικη Ένωση Σιδηροδρομικών**.

Οι Wobblies αμέσως ρίχτηκαν στη μάχη. Η οργάνωση όλων των εργατών ανεξαρτήτως ειδικότητας, εθνικότητας, χρώματος και φύλου, ήταν το μεγάλο τους όπλο. Η εφημερίδα και οι παμφλέτες τους μεταφράζονταν σε δεκάδες γλώσσες. Εξόπλισαν το εργατικό κίνημα με νέες ριζοσπαστικές μεθόδους οργάνωσης. Η απεργιακή φρουρά για τους IWW, σε αντίθεση με τις συμβολικό χαρακτήρα που της έδινε η AFL, έπρεπε πραγματικά να διασφαλίζει την απεργία κρατώντας έξω τους απεργοσπαστές. Εισήγαγαν τις

Ξαφνικές απεργίες (sit down strikes) όπου οι εργάτες σταμάταγαν τη δουλειά και κάθονταν επί τόπου, καταλαμβάνοντας τον χώρο εργασίας, δυσκολεύοντας έτσι τη δουλειά των απεργοσπαστών.

Προκειμένου να διαδοθούν ευκολότερα οι ιδέες τους εξέδωσαν το **Μικρό Κόκκινο Βιβλίο με Τραγούδια**, γεμάτο εργατικές μπαλάντες του **Τζο Χιλ** και του **Ραλφ Τσάπλιν** που τραγουδιούνται μέχρι σήμερα. Έδωσαν βάση στην απλοποίηση της μαρξιστικής ορολογίας προκειμένου να τους καταλαβαίνει κι ο λιγότερο μορφωμένος εργάτης. Θα εξηγούσαν για παράδειγμα ότι “αν κάποιος έχει ένα δολάριο για το οποίο δεν δούλεψε, κάποιος άλλος έχει δουλέψει ένα δολάριο που δεν πληρώθηκε”. Σε πολλές περιπτώσεις μέλη των IWW εμφανίζονταν σε μια πόλη προκειμένου να πιάνουν δουλειά σε κάποιο εργοστάσιο. Εξοπλισμένοι με την εφημερίδα τους, το “**Βιομηχανικό Εργάτη**” και το κόκκινο βιβλίο με τα τραγούδια, άρχιζαν να οργανώνουν άτομο το άτομο τους συναδέλφους και τις συναδέλφισές τους. Αν τους έπαιρναν χαμπάρι τα αφεντικά και τους απέλυαν συνέχιζαν σε κάποια άλλη πόλη.

Η πρώτη μεγάλη αμερικάνικη γενική απεργία το 1907 στο **Γκόλντφιλντ** ήταν δικό τους κατόρθωμα. Περισσότερες από 150 απεργίες είχαν οργανωθεί από τους IWW τα πρώτα χρόνια της ίδρυσής τους.

Ψωμί και τριαντάφυλλα

Εμβληματικότερη ήταν ίσως η απεργία στο **Λώρενς** το 1912, η απεργία “για ψωμί και τριαντάφυλλα”. Το Λώρενς ήταν μια βιομηχανική πόλη όπου 30.000 εργάτες κι εργάτριες δούλευαν σε καμιά δεκαριά εργοστάσια. Οι συνθήκες ήταν άθλιες, το ίδιο και τα μεροκάματα. Το 36% των εργατών πέθαινε μέχρι τα 35 έτη του. Ένας νέος τοπικός νόμος προέβλεπε το κόψιμο δυο ωρών από το μεροκάματο των γυναικών εργατριών. Η απεργία ξέσπασε αμέσως μόλις ανακοινώθηκαν τα κομμένα μεροκάματα. Η AFL έδωσε εντολή στα μέλη της να συνεχίσουν τη δουλειά, αλλά δεν υπάκουσαν και κατέβηκαν στην απεργία. Οι απεργία απλώθηκε σε όλες τις κλωστοϋφαντουργίες της περιοχής, κράτησε για δυο μήνες, με συμμετοχή 23.000 απεργών από 40 διαφορετικές εθνικότητες. Η δημιουργία κεντρικής απεργιακής επιτροπής ήταν δουλειά του **Τζο Έτορ**, ενός από τους ικανότερους οργανωτές των Wobblies που πήγε στο Λώρενς για να βοηθήσει. 56 εκλεγμένοι εκπρόσωποι από κάθε εθνικότητα την απάρτιζαν, έχοντας και άλλους τόσους αναπληρωματικούς στην περίπτωση που συλλαμβάνονταν οι πρώτοι. Η απεργία έφτασε όχι μόνο να αποκρούσει την επίθεση, αλλά να κερδίσει κι αυξήσεις. Η ύπαρξη της κεντρικής απεργιακής επιτροπής ήταν κρίσιμος παράγοντας. Οι μαζικές απερ-

γιακές φρουρές που σχημάτιζαν ανθρώπινες αλυσίδες γύρω από τα εργοστάσια ήταν ένας ακόμα. Το παράδειγμα του Λώρενς έδωσε έμπνευση σε εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες σε όλες τις ΗΠΑ κι ανέβασε το κύρος των IWW. Μόνο στο Λώρενς 16.000 εργάτες κι εργάτριες έγιναν μέλη των IWW αμέσως μετά την απεργία.

Με το ξέσπασμα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου οι Wobblies απάντησαν αντιπολεμικά στα πατριωτικά καλέσματα της άρχουσας τάξης. “Γιατί οι IWW δεν είναι πατριώτες”, εξηγούσαν. “Αν είσαι άπορος χωρίς καν μια κουβέρτα. Αν έχεις αφήσει τη γυναίκα και τα παιδιά σου για να πας να βρεις δουλειά στη Δύση και δεν τα ξανάδες έκτοτε. Αν η δουλειά σου δεν σου εξασφάλισε τη διαμονή σε έναν τόπο, αρκετή για να έχεις δικαίωμα ψήφου. Αν κοιμάσαι σε ένα άθλιο αχούρι και τρως φαγητό τόσο σάπιο ίσα για να μην πεθάνεις. Αν οι σερίφηδες πυροβολούν και γεμίζουν τρύπες τις κονσέρβες σου, αδειάζοντας το φαγητό σου στο χώμα. Αν οι μισθοί σου χαμηλώνουν κάθε φορά που τα αφεντικά πιστεύουν ότι σε έχουν γονατίσει. Αν κάθε εκπρόσωπος του νόμου, της τάξης και του έθνους σε χτυπάει, σε σέρνει στη φυλακή και οι καλοί χριστιανοί τον επιφημούν. Πώς στο διάολο περιμένεις να είμαστε πατριώτες; Αυτός ο πόλεμος είναι των αφεντικών και δεν καταλαβαίνουμε γιατί θα πρέπει να πάμε να πυροβολήσουμε ο ένας τον άλλο για να σώσουμε αυτή την αγαπημένη μας και τόσο απολαυστική κατάσταση”.

Η λύσσα του αμερικάνικου κράτους και των αφεντικών ήταν τεράστια. Προσπάθησαν να τσακίσουν τους Wobblies με κάθε τρόπο. Με απευθείας δολοfonίες, με στημένες δίκες, με φυλακίσεις, με εκτελέσεις. Ειδικά τα χρόνια του πολέμου περίπου 30.000 wobblies ήταν στη φυλακή για την αντιπολεμική τους στάση. Με ρατσιστικούς νόμους, μετανάστες εργάτες wobblies απελάθηκαν χωρίς δίκη. Με τον “αντικατασκοπικό νόμο” σχεδόν όλη η ηγεσία συνελήφθη και φυλακίστηκε ως “πράκτορες των Γερμανών”. Η δίκη των 101 ηγετικών μελών, τον Απρίλη του 1918 “έμοιαζε με μάζωξη της εκτελεστικής επιτροπής των Σοβιέτ στην Πετρούπολη” περιέγραφε ο Ριντ.

Οι IWW δεν συνήλθαν ποτέ στο επίπεδο της προηγούμενης 15ετίας. Δεν ήταν όμως μόνο η καταστολή. Ήταν και τα πολιτικά ζητήματα που άνοιξαν στο τέλος της δεκαετίας.

Η επανάσταση στη Ρωσία το 1917 γινόταν φάρος για εκατομμύρια εργατών κι εργατριών σε όλο τον κόσμο. Το επιτυχημένο παράδειγμα των **Μπολσεβίκων** έδειχνε ότι δεν αρκούσε η οργάνωση των επαναστατών στο χώρο δουλειάς, αλλά χρειαζόταν ξεχωριστή επαναστατική οργάνωση των πιο πρωτοπόρων εργατών σε πολιτικό επίπεδο. Και σε συνδικαλιστικό επίπεδο είχε ανοίξει η αντιπαράθεση για τη χρησιμότητα ξεχωριστών “κόκκινων” συνδικάτων. Ο ίδιος ο **Λένιν** επιχειρηματολογούσε υπέρ της δουλειάς των επαναστατών μέσα στα “επίσημα” συνδικάτα προκειμένου να κερδηθούν και οι πιο “καθυστερημένοι” εργάτες και να μη χαριστούν στις αντιδραστικές ηγεσίες. Πολλοί οργανωτές των IWW κατάλαβαν τη διαφορά με τον επαναστατικό συνδικαλισμό των Wobblies και συμμετείχαν στην ίδρυση του Κομμουνιστικού Κόμματος. Όποιες όμως κι αν ήταν οι ελλείψεις τους, οι IWW δεν παύουν να αποτελούν ένα από τα πιο σπουδαία κεφάλαια στην ιστορία των αγώνων της εργατικής τάξης.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Πώς μπορούμε να αλλάξουμε τις ζωές μας και τον κόσμο

Κυκλοφόρησε το τεύχος 141 (Μάης-Ιούνης) του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω, με εξώφυλλο από τη μεγαλύτερη αντιρατσιστική πορεία της 26 Ιούνη και άρθρα που εξηγούν ότι “Μπορούμε να αλλάξουμε τις ζωές μας και τον κόσμο”.

Η **Μαρία Στύλλου** δίνει τον τόνο σε όλο το τεύχος με το άρθρο “Μπορούμε να αλλάξουμε τη ζωή μας και το σύστημα”. Διαπιστώνει ότι η οικονομική κρίση και η πολιτική αστάθεια παίρνουν νέες ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις, ενώ ανοίγονται οι δυνατότητες για το κίνημα και την επαναστατική αριστερά. Οι “πανίσχυροι” ηγέτες από την Ευρώπη μέχρι τις ΗΠΑ “κατρακυλάνε μπροστά στις αντικειμενικές δυσκολίες και στην οργή του κόσμου που φουντώνει”. Το ίδιο και η κυβέρνηση της ΝΔ με τα σχέδια για επενδύσεις να ναυαγούν και το εργατικό κίνημα ακόμα και στις νέες συνθήκες της πανδημίας, να μην παραιτείται. Αντίθετα, κλιμακώνει με παλιά και νέα κομμάτια της εργατικής τάξης στο δρόμο και με ένα μαζικό αντιρατσιστικό κίνημα με μετανάστες και πρόσφυγες. Το άρθρο κλείνει με την σημασία που έχει η συγκρότηση των πρωτοπόρων αγωνιστών σε επαναστατικό κόμμα αξιοποιώντας την παράδοση του Λένιν του Τρότσκι και του Γκράμσι.

Το άρθρο του **Γιώργου Πίττα** “Ενάντια στον Ρατσισμό, στον Τραμπ και στο Σύστημα” δείχνει τις διαστάσεις που έχει πάρει το κίνημα “Black Lives Matter” στην Αμερική, τις ρίζες του, αλλά και μέχρι πού μπορεί να φτάσει. Η διαχείριση του Τραμπ για την αντιμετώπιση της πανδημίας απογείωσε τις ταξικές αντιθέσεις στις ΗΠΑ. Κλιμάκωσε τον ρατσισμό για να καλύψει την αποτυχία του και να σπάσει την αντίσταση του κόσμου που αντιδρούσε με απεργίες και κινητοποιήσεις. Η δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ έφερε την έκρηξη όλου αυτού του κόσμου, μιας “νέας μαζικής κοινωνικής Αριστεράς”, που διαμορφώνεται από το Σιάτλ του ’99 και το αντιπολεμικό κίνημα του ’03 μέχρι το Occupy Wall Street του ’11, το πρώτο κύμα Black Lives Matter του ’13, τις Πορείες Γυναικών και το #metoo, τις απεργίες στους εργατικούς χώρους και τις αντιρατσιστικές μάχες. Το κίνημα αυτό “είναι σε τελική ανάλυση η ταξική κραυγή όλων των από τα κάτω που υψώνουν τη φωνή τους ενάντια στο σύστημα”.

Η οργάνωση της αντίστασης των προσφύγων απέναντι στις ρατσιστικές επιθέσεις της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας περιγράφεται στο άρθρο της **Αφροδίτης Φράγκου** “Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες, Refugee Lives Matter”. Παρ’ όλο που είναι αναγκασμένοι να ζουν σε άθλιες συνθήκες στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι πρόσφυγες αποδείχθηκαν αποφασισμένοι να παλέψουν κάνοντας πολιτικά προχωρήματα. Οργανωμένες κινητοποιήσεις και αυθόρμητοι ξεσηκωμοί ανάγκασαν πολλές φορές την κυβέρνηση σε υποχωρήσεις. Η ΚΕΕΡΦΑ, με την καμπάνια για τη στέγαση προσφύγων και τη συνεχή επικοινωνία με τους πρόσφυγες στα στρατόπεδα, στήριξε και ενίσχυσε αυτά τα προχωρήματα. Πρόσφυγες και κοινότητες μεταναστών μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ συμμετείχαν σε απεργιακές μάχες, στην Πρωτομαγιά, σε δια-

δηλώσεις για το περιβάλλον, στο μεγάλο αντιρατσιστικό διήμερο 26-27 Ιούνη.

Ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** στο άρθρο “Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της Πανδημίας” εξηγεί γιατί η Ε.Ε. δεν είναι το σπίτι των λαών, αλλά ένας ιμπεριαλιστικός οργανισμός στη χειρότερη κρίση του. Το πακέτο των 750 δις ευρώ για την αντιμετώπιση των συνεπειών της επιδημίας δεν είναι τίποτα άλλο παρά επιθέσεις στην εργατική τάξη, λεφτά στους επιχειρηματίες και ψίχουλα (1,25% του πακέτου) για τη θωράκιση της δημόσιας Υγείας. Το νέο ξέσπασμα της κρίσης οξύνει τους ανταγωνισμούς και τις συγκρούσεις. Η ΕΕ είναι “μία δύναμη που ανταγωνίζεται με τις άλλες Μεγάλες Δυνάμεις του πλανήτη για τον έλεγχο των πρώτων υλών, των αγορών και της διπλωματικής και στρατιωτικής επιρροής... Αλλά σπαρασσεται συνεχώς από διαλυτικές εσωτερικές αντιπαραθέσεις”, όπως φάνηκε πρόσφατα με τη Λιβύη. Σε αυτό που συμφωνούν είναι η ρατσιστική Ευρώπη-φρούριο απέναντι στους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Αλλά οι εργάτες και η νεολαία αντιστέκονται.

Μεγάλοι αγώνες

Την επίθεση στη δημόσια Υγεία από την κυβέρνηση, αλλά και τους μεγάλους αγώνες των νοσοκομειακών, περιγράφει η **Λένα Βερδὲ** στο άρθρο “Οι πραγματικοί ήρωες της Υγείας”. Η μάχη της Υγείας γίνεται κεντρική στην Ελλάδα και διεθνώς. Η κυβέρνηση της ΝΔ προχωρά σε ολομέτωπη επίθεση με το τέλος του λοκντάουν: Απόπειρες για κλεισίματα κλινικών, απολύσεις συμβασιούχων, μηδανινές προσλήψεις... Τα πιο μαχητικά σωματεία και αγωνιστές/ριες βρίσκονται στο στόχαστρο διώξεων. Όμως η αντίσταση έχει βάλει φρένο στις επιθέσεις, με το Συντονιστικό των Νοσοκομείων και την πρωτοβουλία “Στηρίξτε τους εργάτες της Υγείας” να παίζουν καθοριστικό ρό-

λο στην οργάνωση των κινητοποιήσεων.

Πίσω στη δεκαετία του 1930 γυρνάει ο **Πάνος Γκαργκάνας** στο άρθρο του “Η πολύτιμη κληρονομιά της ιστορικής εμπειρίας” για να δώσει απαντήσεις στο σήμερα. Ξεκινάει απορρίπτοντας τις “θεωρίες” που ισχυρίζονται ότι η σημερινή κρίση είναι “αλλιότιμη”. Το πρώτο μέρος ασχολείται με την οικονομική κρίση του ’30. Θυμίζει τα όρια του Κένυς και τη σημασία που έχει ο Μαρξ και η θεωρία του για την τάση του καπιταλισμού προς τις κρίσεις. Αυτή η τάση δεν έχει ξεπεραστεί ακόμα και σήμερα, γιατί οφείλεται σε δομικά χαρακτηριστικά του καπιταλισμού και όχι σε εξωγενείς παράγοντες. Στο δεύτερο μέρος, γίνεται καθαρό ότι μέσα στα βάσανα της κρίσης η εργατική τάξη μπαίνει μπροστά στις μάχες ανοίγοντας επαναστατικές καταστάσεις. Το άρθρο αντικρούει τις αντιλήψεις που υποτιμούν την εργατική τάξη με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, θυμίζοντας την αντιπαράθεση του Τρότσκι με τον Κάουτσκι. Σήμερα η προσπάθεια να συγκροτηθούν οι εργατικές πρωτοπορίες σε επαναστατικό κόμμα κάνει τη διαφορά ανάμεσα στο προχώρημα και το πιασμάρισμα.

Την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων της κυβέρνησης της ΝΔ και το περιβαλλοντοκτόνο νομοσχέδιο του Χατζηδάκη βάζει στο

στόχαστρο ο **Γιώργος Ράγκος** στο άρθρο “**Πράσινη ανάπτυξη, μαύρη καταστροφή**”. Περιγράφει τον σκανδαλώδη τρόπο που με την ψήφιση του νομοσχεδίου “Εκσυγχρονισμός Περιβαλλοντικής Νομοθεσίας” η κυβέρνηση τα δίνει όλα στους επενδυτές. Αλλά δίνει επίσης την εικόνα από το μαζικό κίνημα ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος με τις κινητοποιήσεις στην Αθήνα, αλλά και στα νησιά και στις βουνοκορφές. Χρειάζεται η οργανωμένη εργατική τάξη να μπει στην πρώτη γραμμή αυτής της μάχης καταλήγει, ώστε “η μάχη για την προστασία του περιβάλλοντος να πάει χέρι-χέρι με τη μάχη ενάντια στη συνολική πολιτική της κυβέρνησης που θέλει να φορτώσει στις πλάτες μας την οικονομική, υγειονομική και περιβαλλοντική κρίση του καπιταλισμού”.

Στο άρθρο “**Η κοινωνική επανάσταση του 1821**” η **Σταυρούλα Πανίδου** μας βοηθάει να μπούμε στη συζήτηση που έχει ανοίξει από αφορμή τα 200 χρόνια της επανάστασης. Στην ίδια την επανάσταση, αλλά και σε όλη τη συνέχεια αυτό που καθόριζε τη ροή της ιστορίας ήταν οι ταξικές συγκρούσεις. Το επαναστατικό κύμα της δεκαετίας του 1840 πανευρωπαϊκά, με αποκορύφωμα το 1848, στην Ελλάδα σήμανε το κίνημα της 3 Σεπτεμβρίου 1843, αγροτικές εξεγέρσεις, αλλαγές στη Μοναρχία και ανερχόμενη αστική τάξη.

Στις βιβλιοκριτικές, η **Λύσαν Μπουρίτη** παρουσιάζει το βιβλίο “**Μέση Ανατολή – Από το διαρκή πόλεμο στη διαρκή επανάσταση**” του **Νίκου Λούντβου**, ο **Λεάνδρος Μπόλαρης** το συλλογικό “**Αντέχουν οι ιδέες του Μαρξ; – Ανιχνεύοντας μια σύγχρονη στρατηγική για την Αριστερά**”, και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** το “**Αν το προσφυγικό ήταν πρόβλημα, θα είχε λύση**” του Δημήτρη Χριστόπουλου.

Μάνος Νικολάου

Γράψου συνδρομητής

ΓΑΛΛΙΑ Οι πραγματικές εξελίξεις είναι στον δρόμο

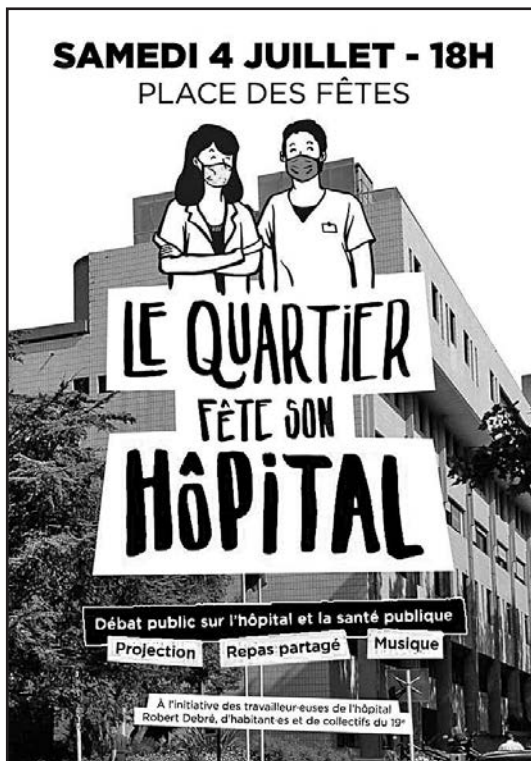
Η είδηση από τη Γαλλία είναι η αντικατάσταση του πρωθυπουργού Εντουάρ Φιλίπ με τον Ζαν Καστέξ και ο ανασχηματισμός της κυβέρνησης.

Όμως το βάθος του προβλήματος για τον πρόεδρο Μακρόν είναι πολύ μεγαλύτερο. Πριν από τρία χρόνια εκλέχθηκε πρόεδρος συμβολίζοντας τις ελπίδες της άρχουσας τάξης ότι θα κατάφερνε να ανασυνθέσει το πολιτικό σκηνικό της χώρας και να περάσει όλες τις αντιμεταρρυθμίσεις που δεν μπόρεσαν οι προκάτοχοί του. Ο βασικός στόχος ήταν να αδρανοποιηθεί και να τσακίσει το κίνημα στη Γαλλία που δεν έχει αφήσει καμιά μάχη χωρίς μαζική απάντηση εδώ και μια 25ετία. Μέχρι στιγμής ο Μακρόν έχει καταφέρει ακριβώς το αντίθετο και σε κινηματικό και σε πολιτικό επίπεδο.

Οι δημοτικές εκλογές της 15ης και 28ης Ιούνη ήταν καταγραφή αυτής της αποτυχίας. Συμμετοχή μόλις 40%, 21 μονάδες λιγότερες από τις περασμένες εκλογές. Το πολιτικό σκηνικό της Γαλλίας δεν ανανεώνεται, αντίθετα απομονώνεται ακόμη περισσότερο από τις πραγματικές εξελίξεις. Και οι πραγματικές εξελίξεις είναι στο δρόμο. Ο ανασχηματισμός του Μακρόν είναι μια ύστατη προσπάθεια να συσπειρώσει την άρχουσα τάξη πίσω από το σχέδιό του ενόψει των εκλογών του 2022. Σε μια συνέντευξη που έδωσε στις 2 Ιούλη έδωσε το στίγμα: επίθεση στο συνταξιοδοτικό, επίθεση στο 35ωρο,

ενίσχυση της πυρηνικής ενέργειας. Δηλώνει ότι δεν κάνει πίσω στη λογική που τον έφερε στην εξουσία το 2017 και ότι θα τολμήσει να κάνει κι άλλες επιθέσεις στο χρόνο που του απομένει.

Όμως το κίνημα στη Γαλλία αξιοποίησε ακόμη και την περίοδο της πανδημίας για να ξαναβγει στους δρόμους. Η Γαλλία ήταν ένα από τα σημεία που οι δρόμοι δεν υποχώρησαν στην πίεση του “μένουμε σπίτι” και έτσι δεν χάθηκε το νήμα κανενός αγώνα. Από τα Κίτρινα Γιλέκα που βγήκαν τα πρώτα Σάββατα και συγκρούστηκαν με την αστυνομία ως τις αντιρατσιστικές διαδηλώσεις τις τελευταίες μέρες. Οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες του A2C (της αδελφής μας οργάνωσης στη Γαλλία) στο τελευταίο τους δελτίο επισημαίνουν αυτή την πτυχή: “Η 30 του Μάη και οι μέρες που ακολούθησαν έδωσαν μια αίσθηση απελευθέρωσης της οργής που συσσωρευόταν. Έγινε αισθητή σε πολλά σημεία. Και αντανάκλασε σε σημεία της χώρας που δεν είχαν βγει στο δρόμο από τα τέλη Μάρτη και τις τελευταίες διαδηλώσεις ενάντια στη διάλυση του συνταξιοδοτικού. Υπήρξαν προσπάθειες

Γιορτή συμπαράστασης στους εργαζόμενους στο νοσοκομείο Robert Debre

από νωρίτερα, ιδιαίτερα την Πρωτομαγιά. Αλλά ειδικά από τα τέλη Μάη, και ιδιαίτερα με την ιστορική διαδήλωση της 30 Μάη της Πορείας Αλληλεγγύης, με 10 χιλιάδες διαδηλωτές στην πλειοψηφία τους μαύρους και μαύρες, η συσσωρευμένη οργή που εκφραζόταν σε διαφορετικά αλλά πε-

ριορισμένα σημεία αγώνα, εξερράγη. Η επιστροφή στους δρόμους ήταν που έδωσε δύναμη στα συνδικάτα να καλέσουν σε διαδηλώσεις στις 16 Ιούνη. Και έτσι ξαναβγήκαν τα μαζικά κινήματα στη λεγόμενη περίοδο της “επιστροφής στην κανονικότητα”, όπως η δράση στις γειτονιές των μεταναστών, για παράδειγμα στο Μοντρέιγ, οι αντιστάσεις και οι εξεγέρσεις στις φτωχογειονιές, οι ανταρσίες στις φυλακές, οι απεργίες πείνας στα κέντρα κράτησης, οι διαδηλώσεις των νοσοκομειακών, νοσηλευτών και νοσηλευτριών σε πολλά σημεία, τα καλέσματα σε απεργία και ξεσπάσματα για το δικαίωμα στη σύνταξη σχεδόν παντού.”

Κι ενώ βρίσκονται σε εξέλιξη οι αγώνες των χωρίς χαρτιά ενάντια στην αστυνομική βία, ενάντια στο ρατσισμό και για νομιμοποίηση, οι αγώνες στα νοσοκομεία που ρεζίλουν την εικόνα υπερδύναμης που ήθελε να παρουσιάσει ο Μακρόν, ξεκινούν και άλλοι εργατικοί αγώνες. Στη Nokia εξελίσσεται μια απεργία σε πολλά σημεία της χώρας που βάζει πλώρη για διαδήλωση στο Παρίσι την Τετάρτη 8 Ιούλη.

Οι φασίστες της Λεπέν παραμένουν σε επιφυλακή για να καρπωθούν την ήττα του Μακρόν. Όμως και οι δημοτικές εκλογές έδειξαν πως είναι ψεύτικη η εικόνα που τροφοδοτούσε και ο ίδιος ο Μακρόν ότι οποιαδήποτε πίεση στην κυβέρνησή του θα ήταν νερό στο μύλο των φασιστών. Παρά την τεράστια κρίση και απογοήτευση που εκφράστηκε με την αποχή, οι φασίστες δεν βγήκαν δυναμωμένοι. Είχαν ορισμένες επιτυχίες που τις προβάλλουν, όπως ότι κέρδισαν το Περγινιάν, όμως συνολικά κάθε άλλο παρά σάρωσαν. Κατέβηκαν σε λιγότερα σημεία από ό,τι το 2014 (262 έναντι 369) επιχειρώντας να συγκεντρώσουν τις δυνάμεις τους εκεί που είχαν μεγαλύτερες πιθανότητες. Όμως σύμφωνα με μια πρώτη ανάλυση του Νέου Αντικαπιταλιστικού Κόμματος (NPA), το 2014, το 86% των ψηφοδελτίων της Λεπέν σε δήμους με πάνω από 10 χιλιάδες κατοίκους πήραν πάνω από 10%, ενώ φέτος το 52% των ψηφοδελτίων τους είχαν πάνω από 10%.

Ο Μακρόν βγαίνει αδυνατισμένος από τις εκλογές και από τον ανασχηματισμό. Βάζει μπρος για πολυμέτωπη επίθεση, αλλά έχει απέναντί του ένα κίνημα που δεν έχει κάνει πίσω. Η ευκαιρία είναι στα χέρια όσων αντιστέκονται.

Νίκος Λούντος

Εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές, ίσως και ένα εκατομμύριο, ξεχύθηκαν στους δρόμους του Σουδάν την περασμένη Τρίτη. Ήταν ένα μήνυμα ότι ο ξεσηκωμός που ξεκίνησε πριν από 18 μήνες δεν έχει πει την τελευταία του λέξη. Οι διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στην πρωτεύουσα Χαρτούμ και στις διδυμες πόλεις της, Βόρειο Χαρτούμ και Ομντουρμάν, ενώ η κυβέρνηση απέκλεισε δρόμους και γέφυρες προς το κέντρο της πρωτεύουσας. Η αστυνομία έριξε δακρυγόνα για να διαλύσει μια πορεία προς το αεροδρόμιο. Αντίστοιχες διαδηλώσεις οργανώθηκαν στην Κάσαλα, στο ανατολικό Σουδάν, στο Νταρφούρ και σε δεκάδες άλλες πόλεις όλης της χώρας.

“Η επανάσταση βρίσκεται σε κίνδυνο”, είπε ο Χουσάμ Αλί, μέλος της επιτροπής αντίστασης στο Χαρτούμ, από το δίκτυο των οργανώσεων γειτονιάς που βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή των διαδηλώσεων πέρυσι. “Αυτό που βλέπουμε είναι ότι ο στρατός έχει στήσει το παιχνίδι και παρόλα αυτά διψάει για περισσότερη εξουσία”.

Η πιο πρόσφατη φάση του σουδανέζικου κινήματος για δημοκρατία και κοινωνική δικαιοσύνη ξεκίνησε το Δεκέμβριο του 2018. Ξέσπασαν θαρραλέες μαζικές διαδηλώσεις, γενικές απεργίες και βδομάδες καταλήψεων δρόμων σε πολλές πόλεις. Το κίνημα οδήγησε στην ανατροπή του δικτάτορα Ομάρ αλ-Μπασίρ, που κυβερνούσε για 30 χρόνια, και πέτυχε κι άλλες κατακτήσεις. Όμως δεν μετασχημάτισε συνολικά την πολιτική κατάσταση ούτε έφερε ριζικές αλλαγές στις συνθήκες ζωής.

ΣΟΥΔΑΝ Ξανά στους δρόμους

Μια σάπια συμφωνία τον Αύγουστο του 2019 οδήγησε σε “καταμερισμό της εξουσίας” μεταξύ του Μεταβατικού Στρατιωτικού Συμβουλίου (TMC), το οποίο είχε πάρει την εξουσία μετά την ανατροπή του Μπασίρ, και του κινήματος για τη δημοκρατία.

Ένα συμβούλιο που αποτελείται από έξι μη στρατιωτικούς και πέντε στρατιωτικούς επιβλέπει την κυβέρνηση. Πρόεδρος του συμβουλίου είναι ο αντιστράτηγος Αμπντεφατάχ αλ-Μπουρχάν, που ήταν επικεφαλής του TMC. Στο συμβούλιο συμμετέχει και ο στρατηγός Μοχάμεντ Νταγκάλο, γνωστός ως “Χεμέντι”, επικεφαλής των διαβόητων παραστρατιωτικών Δυνάμεων Ταχείας Επικουρίας (RSF). Πρόκειται για τις δυνάμεις που σφαγίασαν 120 αγωνιστές τον Ιούνιο του 2019. Πολύ γρήγορα ξέσπασε ο θυμός ενάντια στη νέα κυβέρνηση.

Τον Οκτώβριο του 2019 ο κόσμος βγήκε στους δρόμους στην πρωτεύουσα Χαρτούμ και σε πολλές άλλες πόλεις. Τώρα ο κόσμος ξαναβγαίνει θυμωμένος για τον αργό ρυθμό των αλλαγών. Απαιτεί συνολικό ξήλωμα του παλιού καθεστώτος.

Η πορεία της περασμένης βδομάδας κατέστηκε από την Ένωση Σουδανών Επαγγελματιών (SPA) και τις Επιτροπές Αντίστασης.

Απαιτούν το διορισμό μη-στρατιωτικών κυβερνητών στις επαρχίες της χώρας. Επίσης, απαιτούν ειρήνη με τα αντάρτικα κινήματα στο

Νταρφούρ, τον Μπλε Νείλο και το Νότιο Κορντοφάν, τα οποία υποτίθεται αποτελούσαν τμήμα της συμφωνίας για καταμερισμό της εξουσίας.

Ζητάνε γρήγορες, δημόσιες δίκες για τον Μπασίρ και τους υπόλοιπους αξιωματούχους της κυβέρνησής του. Αυτό το αίτημα ανοίγει το ερώτημα για το γιατί η περσινή συμφωνία επέτρεψε σε χασάπηδες όπως ο Χεμέντι να γίνουν μέλη του Συμβουλίου που κυβερνά.

Στη φυλακή

Ο Μπασίρ, που παραμένει στη φυλακή στο Χαρτούμ από τη στιγμή της ανατροπής του, βρίσκεται αντιμέτωπος με μια σειρά κατηγορίες για το πώς ανέβηκε στην εξουσία με το πραξικόπημα του 1989.

Οι διαδηλωτές απαίτησαν επίσης δικαιοσύνη για τις δολοφονίες διαδηλωτών από το Δεκέμβριο του 2018 και στη συνέχεια.

Οι εργάτες και οι φτωχοί του Σουδάν έχουν κοντραριστεί πολλές φορές με την νέα κυβέρνηση. Αλλά δεν έχουν φτάσει να αντιπαρατεθούν μαζί της, αξιοποιώντας τη δύναμη των επιτροπών γειτονιών και των δικτύων που χτίστηκαν στη διάρκεια των απεργιών του 2019.

Αυτή τη στιγμή, ο θυμός εκφράζεται αλλά η SPA τον διαχειρίζεται κιόλας μέσα σε σφιχτά όρια ως διαπραγματευτική τακτική.

Πραγματική αλλαγή σημαίνει να σπάσουν οι συμφωνίες με τα υπολείμματα του καθεστώ-

τος του Μπασίρ και να σχηματιστούν οργανώσεις που θα μπορούν να εκφράσουν γνώση την επιθυμία για κοινωνικό μετασχηματισμό. Όσο περισσότερο βαθαινούν οι οικονομικές δυσκολίες, αυτή η ανάγκη θα γίνεται όλο και πιο σημαντική.

Η οικονομία αναμένεται να συρρικνωθεί κατά 8% φέτος και ο πληθωρισμός ήδη τρέχει με 100%. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και άλλοι χρηματοδότες απαιτούν την κατάργηση των επιδοτήσεων στα καύσιμα και το σιτάρι. Πρόκειται για επιδοτήσεις κρίσιμης σημασίας για το 65% από τα 44 εκατομμύρια του πληθυσμού του Σουδάν, που ζουν σε συνθήκες φτώχειας.

Ήταν η προσπάθεια του Μπασίρ να καταργήσει την επιδότηση στο σιτάρι -κάτι που οδήγησε σε πολλαπλασιασμό της τιμής του ψωμιού- που πυροδότησε τον ξεσηκωμό το Δεκέμβριο του 2018.

Τσάρλι Κίμπερ

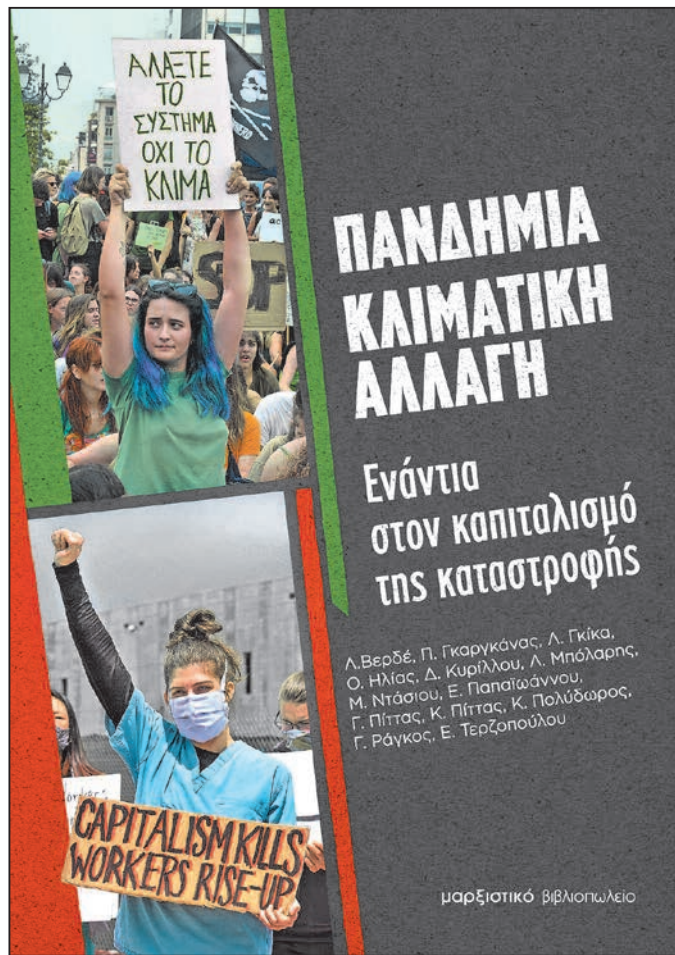
Κορονοϊός, Κλίμα, Καπιταλισμός

Ζούμε στην εποχή μιας ανεπανάληπτης περιβαλλοντικής καταστροφής με την κλιματική αλλαγή να αποτελεί την πιο γνωστή εκδήλωσή της, αλλά σε καμιά περίπτωση τη μοναδική. Όπως αναδεικνύουν τεκμηριωμένα τα κείμενα αυτής της έκδοσης, η πανδημία του Covid-19 συνδέεται με πολλούς τρόπους με τον τρόπο που ο καπιταλισμός οργανώνει την παραγωγή και τη σχέση της ανθρώπινης κοινωνίας με τη φύση.

Αντικαπιταλιστές επιστήμονες, όπως ο βιολόγος **Ρομπ Γουάλας**, έχουν αναδείξει αναλυτικά την συσχέτιση της 'βιομηχανικής γεωργίας και κτηνοτροφίας', στην οποία επιδίδονται γιγάντιες πολυεθνικές, με την καταστροφή των δασών και τη δημιουργία των συνθηκών για το πέρασμα παθογόνων ιών από τα ζώα στους ανθρώπους.

Η χρονιά που πέρασε σηματοδότησε το σημείο όπου τη σύνδεση ανάμεσα στο σύστημα της κρίσης και της ανισότητας με την περιβαλλοντική καταστροφή, άρχισαν να την κάνουν εκατομμύρια άνθρωποι. Το Σεπτέμβριο του 2019 περίπου επτά εκατομμύρια διαδηλωτές και διαδηλώτριες πλημμύρισαν τους δρόμους σε κάθε γωνιά του πλανήτη και το σύνθημα που συνόψισε με τον πιο εύστοχο τρόπο τις ιδέες τους ήταν το «Αλλάξτε το Σύστημα - Όχι το Κλίμα».

Η προοπτική που συμπυκνώνει αυτό το σύνθημα γίνεται ακόμα πιο επείγουσα στις μέρες μας.

Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη βαδίζει και σε αυτό το ζήτημα στα χνάρια του Τραμπ και του Μπολσονάρο. Ο 'περιβαλλοντικός' νόμος που πέρασε στη Βουλή στις αρχές του Μάη είναι

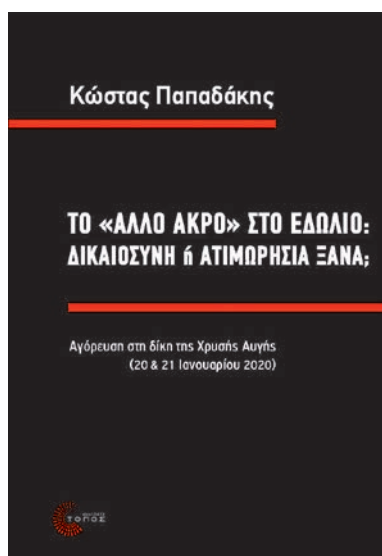
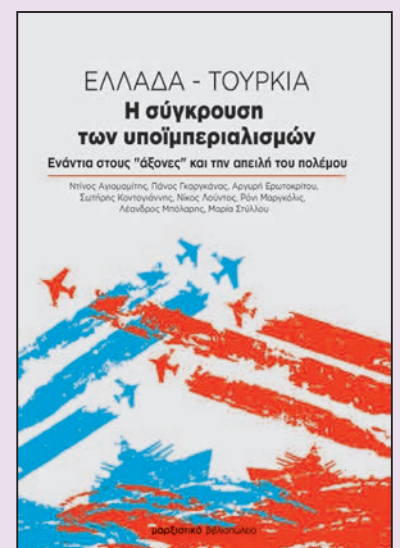
κοιμμένος και ραμμένος στα συμφέροντα των αρπακτικών της αγοράς που μαζί με τη φτώχεια και την ανεργία καταστρέφουν το περιβάλλον. Γι' αυτό, μπροστά μας ανοίγονται μεγάλες μάχες

Αυτή η έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου είναι μια ιδιαίτερη συμβολή σε αυτές τις μάχες και στη συζήτηση που ανοίγει σε χιλιάδες αγωνίστριες και αγωνιστές. Όπως θυμίζει ένα από τα κείμενα του βιβλίου, ήταν ο Μαρξ εκείνος που μίλησε για τη 'μεταβολική ρήξη' που προκαλεί ο καπιταλισμός στη σχέση της κοινωνίας με τη φύση και υπογράμμισε ότι: «Η καπιταλιστική παραγωγή, συνεπώς, αναπτύσσει την τεχνική και το βαθμό συνδυασμού της κοινωνικής παραγωγικής διαδικασίας υπονομεύοντας ταυτόχρονα τις αρχικές πηγές κάθε πλούτου -το έδαφος και τον εργάτη».

Αυτές οι ιδέες είναι μια κληρονομιά απαραίτητη σήμερα στους αγώνες μας. Γιατί τους δίνει δύναμη ανοίγοντας τους ορίζοντες της συνολικής εναλλακτικής: μιας κοινωνίας απαλλαγμένης από τις «πολλαπλές αποτυχίες του καπιταλισμού» που θα έχει σαν κινητήρια δύναμη την ικανοποίηση των αναγκών και όχι το κέρδος.

(από τον πρόλογο της νέας έκδοσης του Μαρξιστικού βιβλιοπωλείου)

Τα βιβλία είναι όπλα

Ο Κώστας Παπαδάκης παρουσιάζει το βιβλίο του

ΤΟ «ΑΛΛΟ ΑΚΡΟ» ΣΤΟ ΕΔΩΛΙΟ: ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ή ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑ ΞΑΝΑ;

Αγόρευση στη δίκη της Χρυσής Αυγής (20 & 21 Ιανουαρίου 2020)

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Την Παρασκευή 3/7 πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία στο Ηράκλειο εκδήλωση για την παρουσίαση του βιβλίου του Κώστα Παπαδάκη. Μια εκδήλωση που την οργάνωση ανέλαβε το Εργατικό Κέντρο Ηρακλείου σε στήριξη των ενώσεων θυμάτων του ολοκαυτώματος Βιάννου, Δαμάστας και Σοκαρά.

Με ένα πλούσιο πάνελ ομιλητών, που πέρα από τον συγγραφέα, συμμετείχαν οι Γιώργος Μαργαρίτης, καθηγητής σύγχρονης ιστορίας στο ΑΠΘ, Παναγιώτης Γεωργούδης, δημοσιογράφος, Γιάννης Ξυλούρης, δικηγόρος, Μιχάλης Σαρχιανάνης, μέλος του δικηγορικού συλλόγου και εκπρόσωπος της Δικηγο-

ρικής Συσπείρωσης.

Μεγάλη συμμετοχή από κόσμο όλων των ηλικιών. Όλες οι εισηγήσεις είχαν ενδιαφέρον τόσο από άποψη της ιστορίας, για την άνοδο του φασισμού στη δεκαετία του 30 αλλά και για την πορεία της Χρυσής Αυγής στην Ελλάδα και την κατάσταση στην οποία έχει φτάσει αυτήν τη στιγμή. Ο Κ. Παπαδάκης έδωσε μια συμπυκνωμένη εικόνα της μάχης που δίνεται από τη μεριά της Πολιτικής Αγωγής μέσα και έξω από το δικαστήριο.

Σαν τοπική ΚΕΕΡΦΑ τοποθετηθήκαμε για τις πρόσφατες πετυχημένες διαδηλώσεις που είχαμε στο Ηράκλειο αλλά και για τον παγκόσμιο ξεσηκωμό ενάντια στο ρατσισμό.

Ιωάννα Κτενιουδάκη

3/7, Παρουσίαση του βιβλίου του Κ. Παπαδάκη στο Ηράκλειο Κρήτης

Θα μιλήσουν:

Παναγιώτης Γκαργκάνας, εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη
Δημήτρης Δεσύλας, μέλος ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Ελένη Πορτάλιου, ομότιμη καθηγήτρια ΕΜΠ
Δημήτρης Σαραφιανός, τ. μέλος του ΔΣ του ΔΣΑ και ο συγγραφέας
Συντονίζει ο δημοσιογράφος **Διονύσης Ελευθεράτος**.
Θα ακολουθήσουν χαιρετισμοί

Τετάρτη 15 Ιουλίου 2020, ώρα 20.00 στο Polis Art Cafe

Πεσμαζόγλου 5 & Σταδίου
(τηλ. 210 3249588, Μετρό Πανεπιστήμιο)

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ
• τηλ. 2105247584